วิดีโอทีวี จัดทำโดยทีมงาน วางตลาดทุกวันที่ 5 ■ 20 ■

เพ็ญพักตร์

รายปักษ์
ฉบับ
85

★ ชมภาพนู้ด
จาก
ฮ่องกง 97
สาวไทยในสไตล์จีน

★ เปิดกันได้
เปลือยกันดีที่
ฟ อ ร์ ต
ลอเดอร์เดล

★ เซ็กซี่
ซู่ ซ่ า
กับภาพชุด
ข อ ง
สาวลูกครึ่ง
วิเวียน วลี

25.

สาว ไทย ในสไตล์จีน

ภาพชุดนี้ช่างภาพของนิตยสาร *ฮ่องกง 97* จับเอานางแบบสาวมาถ่ายทำในลักษณะที่เป็นสาวจีนซึ่งแต่งกายแบบ

ง่าย ๆ สบาย ๆ ส่วนฉากก็จัดแต่งด้วยสีแดงและชมพูเป็นหลัก ส่วนในด้านการถ่ายทำยังไง... ออกมาแล้วเป็นแบบไหนคงไม่ขอกล่าวถึง ให้เป็นความคิดเห็นของผู้ดูโดยทั่วไปดีกว่า

ว่ากันถึงตัวแบบแล้ว หากคุณสังเกตดี ๆ จะรู้สึกว่าเธอเหมือนดาราสาวคนหนึ่งในบ้านเรา ซึ่งตอนนี้ดาราสาวคนนี้เป็นพิธีกรให้กับรายการ *ท้าพิสูจน์* อยู่ นั่นก็คือ *พรสุดา ต่ายเนาว์คง* ส่วนจะเหมือนมากเหมือนน้อยก็ต้องแล้วแต่ตาใครตามันกันละ

เสียดายอยู่นิดที่เต้าเต่งเธอเล็กไปหน่อย...และเสียดายที่ไม่สามารถลงให้คุณดูส่วนสุดพิเศษของเธอได้ P

สาว ไทย ในสไตล์จีน

ภาพชุดนี้ช่างภาพของ *นิตยสาร ฮ่องกง 97* จับเอานางแบบสาวมาถ่ายทำในลักษณะที่เป็นสาวจีนซึ่งแต่งกายแบบง่าย ๆ สบาย ๆ ส่วนฉากก็จัดแต่งด้วยสีแดงและชมพูเป็นหลัก ส่วนในด้านการถ่ายทำยังไง... ออกมาแล้วเป็นแบบไหนคงไม่ขอกล่าวถึง ให้เป็นความคิดเห็นของผู้ดูโดยทั่วไปดีกว่า

ว่ากันถึงตัวแบบแล้ว หากคุณสังเกตดี ๆ จะรู้สึกว่าเธอเหมือนดาราสาวคนหนึ่งในบ้านเรา ซึ่งตอนนี้ดาราสาวคนนี้เป็นพิธีกรให้กับรายการ *ท้าพิสูจน์* อยู่ นั่นก็คือ *พรสุดา ค่ายเมาว์คง* ส่วนจะเหมือนมากเหมือนน้อยก็ต้องแล้วแต่ตาใครตามันกันละ

เสียดายอยู่นิดที่เต้าเต่งเธอเล็กไปหน่อย...และเสียดายที่ไม่สามารถลงให้คุณดูส่วนสุดพิเศษของเธอได้

เล่นด้วยคนซิจ๊ะ

หึ่นมาดของ *แม่สาวรีน่า มุราคามิ* สาวสวยสุดเซ็กซ์คนดังในแวดวงหนังเด็ดของพี่ยุ่น... ที่กำลังทำท่าทำทางเป็น *สาวนักวอลเล่ย์บอล*..และ *สาวนักวิ่ง*

แล้ว หายใจหายคอไม่ค่อยจะทั่วท้องนัก- - เพราะว่าหากการแข่งขันกีฬาใด ๆ มีสาวหน้าใส ๆ ใจถึงมาลงแข่งด้วยอย่างงี้...มีหรือที่สภาพภายในสนามจะไม่ปั่นป่วน

เป็นที่รู้กันดีอยู่แล้วว่า...กีฬาทั้ง 2 ประเภทนี้ ซึ่งมีผู้แข่งขันเป็นผู้หญิงนั้น มักจะแน่นไปด้วยผู้ชมที่เป็นผู้ชาย อาจเป็นเพราะว่า...เสื้อผ้าของนักกีฬาสาว ๆ เหล่านั้น ค่อนข้างจะดึงดูดใจคนดูเป็นพิเศษ อย่าง นักวิ่ง นี่...เสื้อไม่มีแขน...

คอกว้านลึก หากจ้องมองตอนก้ม ๆ มีสิทธิ์ได้เห็นหน้าอกหน้าใจกันมั่ง มิหน้ำซ้ำ...กางเกงขาสั้น ยังสั้นจุ๊ดจู๋น่าดูน่าพิสมัยอีกต่างหาก ส่วน นักวอลเล่ย์บอล นั้นเล่า...ก็ชวนให้หวั่นไหวหัวอกหัวใจไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันเลย โดยเฉพาะกางเกงขาสั้นผ้ายืดที่รั้งขึ้นไปจนโชว์ให้เห็นถึงแก้มก้น

นั่น...ยังใส่เสื้อผ้ากันครบนะ ยังพาให้ชายหนุ่มทั้งหลายคิดกันไปได้ถึงขนาดนั้น

แล้วถ้าลองมีนักกีฬาสาวสวยใจกล้า...ถอดเสื้อถอดผ้าอย่างเมรีน่าบ้าง รับรองสนามพังอย่างไม่ต้องสงสัย

ลงแขก

สองอดีตคนดัง

พอเลิกเป็นประธานาธิบดีแล้ว *เรแกน* และ *แนนซี่* สองตายายคนดังของอเมริกาก็เก็บข้าวของย้ายกลับไปอยู่บ้านเก่าของตัวเอง ถอดหัวโขนส่งให้ *บุช* รับไปสวมแทน รวมทั้งภาระหน้าที่ทั้งหมดที่ต้องส่งมอบให้ (แต่แนนซี่เมียแกนั้นไม่ยอมยกให้ใครง่าย ๆ)

เวลานี้ทั้งคู่บอกว่ามีชีวิตที่แสนสงบสุขอย่างที่สุด ไม่ต้องนอนผวาฝันร้ายยามที่สายด่วนฮ้อทไลน์ เรียกมา สำหรับ แนนซี่ นั้น เธอกำลังเขียนหนังสือเล่มหนึ่ง (ไม่ใช่ประสบการณ์เซ็กซ์หรอกน่า) นัยว่าเป็นการตอบโต้พวกปากปีจอทั้งหลายที่ค่อนขอดแคะได้ใส่ความยำเธอเสียละเป็นโจ๊กสมัยที่เธอยังดำรงตำแหน่งสุภาพสตรีหมายเลขหนึ่งอยู่

นังหมอดูคนหนึ่งก็เอาเธอมาประจานด้วยว่า เธอนั้นงมงายเรื่องหมอดูขนาดหนัก (แหม...เหมือนกับนักการเมืองบางคนในบ้านเราเปี๊ยบเลย)

นี่ซิ...อย่างแนนซี่นี่ เขาถึงจะเรียกว่าลงจากหลังเสือได้อย่างแท้จริง แถมยังเตะเสือได้อีกต่างหาก

เปลือยอกสาวนักโดดน้ำ

เห็นรูปวาบหวิวสยิวทรวงนี้แล้ว อย่าคิดว่าเธอเป็นนางแบบจาก *เพลย์บอย* หรือ *เพ็นท์-เฮ้าส์* ไปซะล่ะ-- เธอมีชื่อว่า *เทรซี่ ไมลซ์* อายุ 19 ปี ใบหน้าและส่วนสัดของเธอนั้น...สามารถดึงดูดหัวใจชายให้ไหลหลงได้อย่างไม่รู้เนื้อรู้ตัวเลยทีเดียว

หากได้ดูภาพกันแล้ว คงต้องยอมรับว่า หน้าอกของเธอนั้นจัดได้ว่าใหญ่ แถมยังจัดว่าสวยไม่แพ้นางแบบมืออาชีพเลย แต่ความจริงแล้ว...เธอเป็นนักกระโดดน้ำ และไม่ใช่นักกระโดดน้ำระดับธรรมดาซะด้วย เป้าหมายของเธอคือ การได้ไปแข่งขันใน *กีฬาโอลิมปิค* ที่ *บาร์เซโลน่า ประเทศสเปน* ส่วนตำแหน่งของเธอในขณะนี้นั้นเป็นถึง *แชมป์กระโดดน้ำหญิง* ของ *ประเทศอังกฤษ*

เทรซี่หัดเล่นกีฬากระโดดน้ำตั้งแต่อายุเพียง 9 ขวบ พออายุได้ 15 ปีเธอได้ย้ายเข้ามาอยู่ในลอนดอน เธอเข้าแข่งขันการกระโดดน้ำมาตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นมัธยม เป้าหมายของเธอที่ได้วาดเอาไว้ก็คือ การได้ไปแข่งขันในกีฬาโอลิมปิคดังที่เกริ่นไว้ข้างต้นนั่นเอง

เพราะความมีชื่อเสียงของเธอ ทำให้ผู้คนเริ่มหันมาสนใจกันมากยิ่งขึ้น ทั้งยังมีพวกแมวมองซึ่งเห็นถึงความสวยแสนเซ็กซี่ของเธอเข้า เทรซี่จึงมาเป็นนางแบบเปลือยอกสวย ๆ ให้เราได้เห็นนี่แหละ อ้อ...แต่นี่ไม่ใช่ภาพนู้ดนะ เพราะภาพที่เห็นนี่เป็นกรณีพิเศษจริง ๆ ซึ่งเธอยอมเป็นแบบให้กับหนังสือข่าวรายสัปดาห์ฉบับหนึ่งของญี่ปุ่น ปกติแล้วเวลาที่เธอเป็นแบบให้หนังสือต่าง ๆ ถ่ายนั้นจะได้รับค่าตอบแทนประมาณ 2,500 ปอนด์ ซึ่งนั่นเป็นการถ่ายแบบใส่เสื้อผ้าเรียบร้อย สำหรับการเป็นนางแบบให้ถ่ายภาพเปลือยอกอย่างนี้เชื่อเหลือเกินว่า ทางหนังสือต้องจ่ายเงินให้กับเธอมากโขเลยเชียว

หากดูภาพนี้แล้วรู้สึกติดอกติดใจ หรือยังสะใจสะตากันไม่เต็มที่ คงต้องติดตามไปดูเธอในชุดกระโดดน้ำในกีฬาโอลิมปิคเอาเอง

ลงแขก

ดินแดนเทพนิยายของเพนกวิน

พวกนกเพนกวินที่เห็นอยู่นี้ต่างอาศัยอยู่ที่ *ซิดนี่ย์* ทางสวนสัตว์ *ทารอนก้า* หวั่นวิตกว่าพวกนักท่องเที่ยวจะพากันแห่ไปรบกวนพวกมันยังถิ่นที่อยู่อาศัย ถ้าบังเอิญล่วงรู้เบาะแสว่าพวกมันอยู่กันที่ไหน

เมื่อเป็นเช่นนี้ ทางสวนสัตว์จึงทุ่มเงินถึง 170,000 ดอลล่าร์ในการย้ายพวกมันไปอยู่ในที่ปลอดภัยเพื่อเป็นการศึกษาถึงอุปนิสัยใจคอและธรรมชาติวิทยาของพวกมันเป็นเวลานานถึงสามปี เพื่อหาทางอนุรักษ์พวกนกเพนกวินที่ใกล้จะสูญพันธุ์เหล่านี้เอาไว้ ที่ ๆ นกเพนกวินเหล่านี้อยู่อาศัยจึงเป็นแหล่งกำเนิดสุดท้ายที่ยังมีพวกมันหลงเหลืออยู่อย่างสบายใจว่า คงไม่ตายกันอย่างง่าย ๆ แบบนกในบ้านเราที่ไม่ใช่ *นกจริยา* หรือ *นก สินจัย*

ขนาดว่าบ้านเราเป็นเมืองพุทธนะเนี่ย

๛

คนดัง...ทำอะไรก็ไม่น่าเกลียด

คนดังไม่ว่าจะทำตัวบ้าบอคอแตกขนาดไหนก็ยังมีคนชื่นชอบและทำตามเสียด้วย เรื่องแบบนี้มีมานานนักหนาแล้ว... จนไม่เป็นเรื่องแปลกเท่าไหร่

ไม่เชื่อลองดูสไตล์การแต่งเนื้อแต่งตัวของ*ชลลี่ย์ ดูวัล* แม่โอลีฟ ออยล์จากหนังเรื่อง *ป๊อบ อาย* ดูมั่งสิ- - เจ็บเสียยิ่งกว่าเจ็บ วัยสะรุ่นเสียไม่เมี้ย..ย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสีสันของเสื้อผ้าที่ตัดกันดังฉับ ๆ ของสีเขียวกับสีแดงและสีเหลือง ดูไม่จืดจริง ๆ เหมือนแกงส้มปักษ์ใต้บ้านเรานั่นแหละ

และที่เจ็บยิ่งกว่านั้นก็เห็นจะเป็นเรื่องรองเท้าของเธอนั่นแหละ ไม่ทราบเหมือนกันว่าตอนที่ใส่นั้นไฟที่บ้านดับรึเปล่าถึงได้ไม่ทันเห็นว่ารองเท้าเธอนั้นมันคนละคู่เดียวกัน- - หรือว่าเป็นแฟชั่นหลงฤดูสำหรับคนรุ่นใหม่ก็ไม่รู้สิ

ครั้นถามเธอก็ได้รับคำตอบว่า

"เดี๋ยนซื้อมาครั้งละสองคู่ค่ะ ไม่เชื่อไปดูที่บ้านซิคะ ดูเคะยังมีเหมือนกันเปี๊ยบเลยอีกคู่หนึ่ง"

เอาเข้าไปให้สะใจหล่อนนะ- - แม่โอลีฟ ออยล์

นี่ยังดีนะที่เธอไม่ใส่รองเท้าหัวโต ๆ เหมือนในหนังเรื่อง ป๊อบ อาย มาให้เราดูกัน... ไม่งั้นจะมันกว่านี้อีกเยอะ

๛

รุ่นว่านแล้วป้า

สงสัยว่าป้าแกคงเสียดายความสาวความสวยที่ค่อย ๆ เลือนหายไปกับกาลเวลา ดังนั้นเธอจึงดิ้นรนต่อสู้ทุกวิถีทางที่จะดำรงมันเอาไว้อย่างสุดฤทธิ์ แม้ว่าจะต้องไปหั่นไปเฉือนทิ้งมั่งก็ยอมเจ็บ แค่นั้นยังไม่พอใจป้า ก็โบราณเขาว่าไว้ ไก่งามเพราะขน คนงามเพราะแต่ง ป้าแกเชื่อคำ ๆ นี้เลยแต่งเสียเริ่ดสะแมนแตน...สุดแสนสะเด็ดสะเด่า

อย่างงี้ใครเห็นเข้ามีหวังฝันร้ายไปหลายสิบคืน-- บรื๋อ..อ..อ

๛

เพ็ญพักตร์

นิตยสารเพื่อความงาม
แห่งสรีระและสาระบันเทิง

2534

ฉบับที่6ประจำวันที่20กรกฎาคม

บ ก . บ อ ก ก่ อ น

แวดวงหนังสือนู้ด

ทุกวันนี้ภายในแวดวงของ *หนังสือนู้ด* หรือที่คนโดยทั่วไปมักเรียกกันว่า *หนังสือโป๊* และใครบางคนเรียกอย่างหนัก ๆ ว่า *หนังสือลามก* นั้น มีการขยายตัวบนแผงหนังสือค่อนข้างจะสูงมากทีเดียวเมื่อเทียบสัดส่วนกับเมื่อครั้งในอดีตที่ผ่านมา- - ค่ายหนังสือหลาย ๆ ค่ายได้เพิ่มจำนวน *'หัวหนังสือ'* ในค่ายของตัวเองให้ออกมามากที่สุดเท่าที่จะมากได้...ซึ่งมีเหตุมาจากการขยายตัวของตลาดหนังสือในแนวนี้กำลังถีบตัวสูงขึ้นนั่นเอง

เมื่อตลาดและระบบต่าง ๆ ค่อนข้างจะเปิดกว้างให้กับ *หนังสือนู้ด* ก็ย่อมเป็นเรื่องธรรมดาอยู่แล้ว...ที่บรรดาผู้จัดทำจะต้องสร้างแนวรบของตนเองให้กว้างมากขึ้นเป็นเงาตามตัว

ในระยะนี้หากคุณเดินผ่านแผงหนังสือแถว ๆ บ้าน หรือแถวที่อื่น ๆ ซึ่งบังเอิญต้องผ่านไปพบเห็นเข้า จะเห็นได้ว่า...มีหนังสือนู้ดชื่อใหม่ ๆ ออกมาอีก 3- 4 ฉบับ ถ้าหากนำมานับรวมกันแล้วในปัจจุบันนี้จะมีหนังสือนู้ดทั้งหมดประมาณ 30 ฉบับ 30 ชื่อ เห็นจะได้กระมัง

แว่วข่าวมาว่า- - จะมีหนังสือนู้ดระดับโลกเข้ามาผลิตในบ้านเราเร็ววันนี้ แต่หลาย ๆ กระแสของข่าวก็ยังไม่แน่ใจเหมือนกันว่า หนังสือนู้ดฉบับนั้นจะถือกำเนิดขึ้นมาบนแผงหนังสือบ้านเราได้จริงหรือไม่ เพราะบ้านเมืองเรานั้นมีข้อกำหนดที่เป็นอุปสรรคต่อหนังสือนู้ดอยู่มากมาย แล้วลองนึกคิดดูกันเอาเองเถอะว่า...หนังสือนู้ดระดับโลกที่มีชื่อว่า *เพลย์บอย* ซึ่งนักนิยมชมภาพนู้ดสวย ๆ และเนื้อหาสาระดี ๆ ต่างก็รู้กันดีอยู่แล้วว่ารูปแบบโดยทั่วไปของ *เพลย์บอย* เป็นอย่างไร ถ้าหากเข้ามาเมืองไทยละก็...รูปแบบในสไตล์ต่าง ๆ คงต้องเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสม ซึ่งจะเหมาะสมอย่างลงตัวหรือไม่นั้น...คนภายในวงการหนังสือนู้ดต่างก็กำลังจับตามองอยู่

หาก *เพลย์บอย* เกิดมาบนแผงหนังสือเมืองไทยเราโดยยึดรูปแบบตามแม่บทของหนังสือละก็ต้องเป็นหน้าสีทั้งเล่ม ภาพชุดต้องเห็นกันอย่างสุด ๆ จะ ๆ ราคาต้องสูงพอตัว โฆษณาต้องหนาเป็นสิบหรือยี่สิบหน้าขึ้นไป- - สิ่งเหล่านี้เป็นตัวกระตุ้นให้ใครต่อใครในวงการหนังสือนู้ดกำลังจับตามองเพราะใครหลายคนเชื่อว่า...ถ้า *เพลย์บอย* ปรากฏตัวออกมาเมื่อไหร่...เมื่อนั้นแวดวงหนังสือนู้ดบ้านเราจะมีการเคลื่อนไหวครั้งใหญ่กันอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นการเคลื่อนไหวครั้งสำคัญก็ได้...ใครจะไปรู้

สำหรับผมก็ได้แต่คอยเฝ้าดูการเคลื่อนไหว และนำข่าวคราวมาบอกเล่าให้คุณ ๆ ได้รับรู้กันเท่านั้น...ในวาระโอกาสต่าง ๆ เท่าที่จะอำนวยให้ก็คงจะมีข่าวกระเซ็นกระสายมารายงานกัน ข่าวสำคัญอย่างนี้มีหรือที่ผมและ *เพ็ญพักตร์* จะยอมพลาด

ขอเป็นแค่หนังสือนู้ดฉบับเล็ก ๆ ฉบับหนึ่งก็พึงพอใจ

น พ ด ล ร ณ ชั ย

บรรณาธิการอำนวยการ : นพดล รณชัย บรรณาธิการบริหาร : คมกริช พิชิตนารี
หัวหน้ากองบรรณาธิการ : ศักดา ท่าพระจันทร์ กองบรรณาธิการ : ล่อง รัตติกาล, กระดังงา,
แก้วตา มาลีรัตน์, พักตร์พริ้ง สมานเทพ พิสูจน์อักษร : นัส, ตู่
จัดทำรูปเล่ม : ไกร, โจ้, ตั้ว สถานที่ติดต่อ : ตู้ปณ. 130 ดุสิต กรุงเทพฯ 10300
'เพ็ญพักตร์' รับพิจารณา *บทความ, นวนิยาย, เรื่องสั้น, สารคดี, สกู๊ป, เรื่องแปลทุกประเภท* ที่มีแนวสอดคล้องกับนิตยสาร เรื่องที่ได้รับการตีพิมพ์จะได้รับค่าตอบแทนตามความเหมาะสม

สารบัญ ฉบับ 85

เจาะเปลือกสาวญี่ปุ่น

มิยูกิ ซูกิโมโต้

ดาวโป๊..ตัวเล็ก..ใจใหญ่

หากมีคนถามว่า...ประเทศไหนมีสาวที่ใจกล้าสามารถแสดงหนังอาร์และหนังเอ็กซ์ได้อย่างหน้าตาเฉยมากที่สุด แล้วถ้าคนตอบจะตอบว่า...สาวญี่ปุ่น เชื่อแน่ว่า...คงไม่ผิดนัก

สิ่งหนึ่งที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่า ญี่ปุ่นเป็นประเทศเสรีซึ่งค่อนข้างจะเปิดกว้างอย่างมากในเรื่องความคิดหรือการกระทำสิ่งใด ๆ ก็ตามที่ถือว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคล เพราะฉะนั้นจึงมีการหลั่งไหลเข้ามาของวัฒนธรรมต่าง ๆ อย่างมากมาย แต่ความเสรีต่าง ๆ นานาที่มีขึ้นในญี่ปุ่นนั้น...ก็มีกำหนดกฎเกณฑ์และขอบเขตอยู่บ้างเหมือนกัน เพียงแต่เป็นขอบเขตซึ่งเกิดจากความเห็นชอบ...อีกทั้งยังตั้งอยู่บนความอะลุ้มอล่วยของกฎหมายกับประชาชน

ในด้านอาชีพ ประชาชนทุกคนของญี่ปุ่นจึงมีสิทธิในการเลือกสรรด้วยตนเอง ดังที่เราจะเห็นกันว่า...ในประเทศญี่ปุ่นนั้นมีการแข่งขันกันทางด้านธุรกิจการงานสูงมาก จนกระทั่งอาจเรียกกันว่า...ทุกสิ่งทุกอย่างถ้าหากทำแล้วเป็นเงินขึ้นมาละก็ชาวประชาผู้มีความเป็นคนญี่ปุ่นอยู่เต็มตัวทำทั้งนั้น

นางแบบนู้ด หรือ *นางเอกหนังโป๊* เป็นอาชีพอีกแขนงหนึ่งที่สาว ๆ วัยรุ่นดรุณีจนกระทั่งสาว ๆ วัยเต็มสาวเต็มสวยชาวญี่ปุ่นนิยมทำกันเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นงานที่สามารถโกยเงินได้เป็นกอบเป็นกำ และสร้างเนื้อสร้างตัวได้รวดเร็วกว่างานประเภทอื่น ๆ หลายสิบเท่า เหนื่อยน้อยกว่างานอื่น ๆ อีกตั้งเยอะ มิหนำซ้ำเกิดดังเป็นพลุแตกติดลมบนขึ้นมา ก็เข้าขั้นระดับซูเปอร์สตาร์...มีสิทธิ์รับเงินอีกไม่อั้นจากการเป็นนางแบบให้กับนิตยสารนู้ดและหนังเรื่องต่าง ๆ ซึ่งจะพากันวิ่งตรงรี่เข้ามาหาเพราะต้องการสาวสวยระดับซูเปอร์สตาร์คนนั้นไปแสดงหรือไปเป็นแบบให้- - สบายไปทั้งนางแบบและหนังหรือหนังสือ

อาชีพการเป็นนางแบบนู้ด และสาวดาวโป๊ จึงไม่ใช่เรื่องน่ารังเกียจเลยสำหรับสาว ๆ ชาวญี่ปุ่น อีกทั้งบรรดาผู้คนในประเทศของเขาก็ไม่ได้รู้สึกรังเกียจรังงอนกับบุคคลผู้มีอาชีพด้านนี้แต่อย่างไร

เพราะเหตุผลซึ่งค่อนข้างยาวในข้างต้นนี่เอง ที่ทำให้หญิงสาววัย 21 อย่าง *มิยูกิ ซูกิโมโต้* ก้าวเข้ามาสู่วงการหนังเอ็กซ์และหนังสือนู้ด

"หลังจากเรียนจบขั้นมัธยมปลายแล้วมิยูกิก็เริ่มหางานทำ เปิดหางานตามหนังสือพิมพ์รายวัน-รายสัปดาห์ และนิตยสารทั่ว ๆ ไป ก็มาเจอเข้ากับข้อความประกาศรับสมัครนางแบบเพื่อถ่ายภาพนู้ดและแสดงหนังเรทอาร์-เรทเอ็กซ์ บอกตรง ๆ เลยนะว่า...มิยูกิรู้สึกสนใจมากทีเดียว เพราะตรงบรรทัดที่บ่งบอกถึงรายได้นั้นค่อนข้างสูงมาก...มากกว่าทำงานธรรมดา ๆ หลายเท่าทีเดียว ทำงานธรรมดา 5-6 เดือนมั้งถึงจะได้เงินมากเท่าการเป็นนางแบบนู้ด และนักแสดงหนังเรทอาร์-เรทเอ็กซ์"

และจากที่เธอได้อ่านพบจนกระทั่งเกิดความสนใจแล้ว สิ่งที่เธอทำเป็นอันดับแรกก็คือ...การโทรไปไต่ถามถึงรายละเอียดต่าง ๆ จากผู้ลงประกาศโฆษณา และนั่นเป็นลู่ทางที่ทำให้แวดวงวิดีโอและนิตยสารนู้ดมีสาวสวยนาม *มิยูกิ ซูกิโมโต้* ประดับอยู่ในวงการ

อาจมีผู้สงสัยว่า...ทำไมเธอถึงใจกล้านัก ใจกล้า ๆ อย่างนี้แสดงว่าต้องโดนสะเดิ็บมาแล้วจนนับครั้งไม่ถ้วนแหง ๆ แต่...

"นั่นอาจเป็นข้อสงสัยของคนทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับตัวของมิยูกิ แต่ความจริงแล้วคนที่กล้าเข้ามาในวงการนี้ไม่จำเป็นเสมอไปหรอกว่าจะต้องผ่านมือผู้ชายมาจนปรุแล้ว สำหรับมิยูกินั้น...ไม่ปฏิเสธว่าเคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ไม่ใช่ว่าเคยมาจนเละเทะ...มิยูกิมีประสบการณ์กับแฟนเก่าตอนที่ยังเรียนอยู่คนเดียวเท่านั้น ที่ทำให้มิยูกิกล้าตัดสินใจเข้ามาในวงการนี้ก็เพราะความคิดที่ว่า...เคยเสียตัวไปแล้ว ถ้าหากจะต้องเสียตัวอีกเพื่ออนาคตของตัวเอง...ก็ยังดีกว่าจะต้องเสียตัวฟรี ๆ โดยไม่ได้อะไรเลย คนเราไม่มีอะไรที่ได้มาอย่างง่าย ๆ และเปล่า ๆ หรอกค่ะ ทุกสิ่งทุกอย่างต้องมีการแลกเปลี่ยนกันทั้งนั้น"

แล้วมิยูกิก็ประสบความสำเร็จเมื่อเธอก้าวเข้ามาในวงการนี้ แม้ว่าความสำเร็จนั้นจะไม่สูงมากนักเมื่อเทียบกับดาราดัง ๆ คนอื่น แต่เท่านี้...ก็สามารถยืนยันได้แล้วว่า การที่เธอตัดสินใจก้าวเข้ามาในวงการนี้ไม่ได้ล้มเหลวดังที่ใครหลายคนคิด มิหนำซ้ำยังสร้างความเชื่อมั่นในตัวเองให้แก่เธอเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

ปัจจุบันนี้ มิยูกิมีหนังวิดีโอเรทอาร์- เรทเอ็กซ์ ปรากฏออกมาสู่ตลาดหลายต่อหลายเรื่อง และได้รับความนิยมอยู่ในขั้นปานกลาง สำหรับงานถ่ายแบบให้กับนิตยสารนู้ดก็มีอยู่อย่างสม่ำเสมอ

อย่างงี้...ไม่เรียกเธอว่าแม่สาวดาวโป๊..ตัวเล็ก...ใจใหญ่...ได้อย่างไร?

ฅ

MIYUKI SUGIMOTO

รื่องของ
างเกงใน

างเกงใน... ใครคิดว่าไม่สำคัญ แค่เห็นกางเกงใน ั้น...พาฉันสั่นไปทั้งตัว'

อันที่จริงแล้วที่แปลงเพลง ๆ แผลงก็เพราะต้องการจะ นถึงหรือชี้ชวนให้คุณ ๆ ได้ เห็นความเซ็กซี่ที่แอบแฝงอยู่ภายใต้กางเกงในตัวนิดน้อยนั่นตะหาก บางสิ่งบางอย่างที่ปรากฏออกมา ล่อตาชวนล่อใจประดาเรา ๆ ท่าน ๆ นั้นชวนให้กระสันในอารมณ์น่าดูทีเดียวเชียวแหละ

นี่แหละนะที่เขาบอกกันว่า... ผู้หญิงนั้นสดสวยและสามารถทำให้โลกสวยสดตามไปด้วย

ก็ลองคิดดูเอาเถอะ...ขนาดผ้าชิ้นเล็กกระติ๊ดเดียวไปประดับอยู่ในเรือนร่างของเธอ ก็ยังดูสวยและมีเสน่ห์น่ามองน่าสัมผัส

แต่ถ้าเป็นกางเกงในที่อยู่ในร่างกายชายหนุ่มละก็--บรื๋อ...อ...ส์.. คิดแล้วเจี๊ยว

แซะ แซะ

3 สาวอาบน้ำ

เหตุการณ์ในคอลัมน์ *แซะ แซะ* คราวนี้...สืบเนื่องมาจาก *หญิงสาว 3 คน* กำลังเปลื้องเสื้อผ้าเพื่อจะลงไปเล่นน้ำด้วยความไม่ระมัดระวัง และคงนึกว่าไม่มีสายตาของใครคอยจับจ้องพฤติกรรมของพวกเธออยู่ แต่บังเอิญ...บังเอิญเสียเหลือเกินที่ ณ ซอกหินตรงเชิงเขาแห่งนั้นมีช่างภาพตาไวแอบซุ่มอยู่ ดังนั้นลีลาการปลดเปลื้องเสื้อผ้าของพวกเธอจึงถูกถ่ายทอดออกมาเป็นภาพอย่างที่เรา ๆ ได้เห็นกัน

เหตุการณ์นี้เป็นอุธาหรณ์สอนใจให้รู้ว่า...จะทำอะไรก็ตามควรระมัดระวังพวกตาชุกชนเอาไว้ให้มาก ๆ

ค

ประสบการณ์ในอาบอบนวด

◆ *โยโกะอายุ 23 ปี*

คุณเคยตกงานไหมคะ ฉันเคยนะ ในตอนที่ไม่มีงานทำนั้นมันช่างเป็นวันเวลาที่ใจทรมานมากเมื่อเราไม่มีเงินเลย ถึงมีมันก็เป็นจำนวนที่น้อยมาก ถ้าเรายังต้องกินต้องใช้จ่าย ฉันผ่านความทุกข์ทรมานในเรื่องนี้นานเหลือเกิน

จนกระทั่งในวันหนึ่ง เพื่อนซี้ของฉันซึ่งเป็นเพื่อนคนเดียวที่ยังติดต่ออยู่ เธอได้มาหาฉันที่ห้องหอพัก และเอ่ยปากชวนให้ฉันไปทำงานกับเธอ มันเป็นงานที่ต้องเปลืองเนื้อเปลืองตัวอยู่สักหน่อย อาบอบนวดไงคะทีแรกฉันก็ไม่อยากทำเท่าไหร่นักเพราะว่าไม่เคยมีประสบการณ์ทางด้านนี้เลย

บอกตามตรงก็คือ ในตอนนั้นฉันยังเป็นสาวบริสุทธิ์อยู่ แต่ในช่วงหนึ่งของการสนทนาเธอบอกกับฉันว่าในวันวานนั้นเธอได้รับแขกคนหนึ่งท่าทางเขาเป็นคนกระเป๋าหนัก และจ่ายทิปให้เธออย่างงามเมื่อเธอได้ขึ้นห้องกับเขา เงินจำนวนนั้นก็คือแปดหมื่นเยน มันมากพอดู และที่สำคัญก็คือเพื่อนฉันเธอเห็นว่าฉันก็ยังตกงาน ไหนจะค่าเช่าหอและค่ากิน...ฉันนั่งคิดอยู่เป็นนาน ที่สุดก็ตอบตกลงไป

อาทิตย์แรกที่ฉันได้เข้าไปเป็นน้องใหม่ในสถานอาบอบนวด ทางนั้นเขาจะมีพี่เลี้ยงไว้คอยแนะนำเรา ว่าเราควรจะทำอย่างไรถึงจะให้ แขกติดใจและจ่ายทิปงาม ๆ ฉันใช้เวลาไม่นานนักในการเรียนรู้ เพราะอย่างน้อยมันก็เป็นงานสุจริต และรายได้ดี ฉันยอมรับว่าในตอนนั้นฉันไม่สามารถแยกถูกผิดได้ เพราะความจนความลำบากมันกำลังจู่โจมฉัน ถ้ายังขืนงอมืองอเท้าอยู่รับรองได้เลยว่าฉันคงอดตายแน่

เรื่องความสวยของฉันไม่ต้องเป็นห่วง ถึงแม้ว่าฉันจะไม่สวยจนฉูดฉาดแต่มันก็สามารถที่จะแต่งกันได้จริงไหมคะ อีกทั้งรูปร่างของฉันก็อวบอัดเปล่งปลั่งสมส่วนไม่เป็นรองใครอยู่แล้ว อาทิตย์หนึ่งผ่านไปฉันผ่านการทดสอบเบื้องต้น ต่อไปก็คือได้ออกรับแขกจริง ฉันได้เข้าไปนั่งอยู่ในตู้ประจกด้วยอาการประหม่า เพราะเกิดมาแค่เห็นก็ยังไม่เคย และนี่ฉันถึงกับได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในนี้ มันบอกไม่ถูกค่ะว่ารู้สึกอย่างไร แต่ทำไงได้ล่ะในเมื่อฉันไม่ได้เกิดมารวยนี่

สองชั่วโมงผ่านไปหลังจากได้ที่นั่งประจำตำแหน่งมันก็ไม่มีอะไรให้ตื่นเต้นเลยเพราะมีแต่นั่งคุยกันธรรมดาและก็ดูทีวี. ไปเรื่อย ๆ เพื่อนฉันตอนนั้นมีแขกขาประจำเรียกตัวออกไปขึ้นห้องเพื่อประกอบกิจกรรมเข้าจังหวะนานแล้ว ย่างชั่วโมงที่สามก็มีเสียงเรียกฉันผ่านเครื่องขยายเสียง (ในนั้นเขามีชื่อเรียกเฉพาะค่ะ) ฉันลุกขึ้นยืนด้วยอาการเข่งขาสั่น มือไม้มันเย็นจนสัมผัสได้ ฉันค่อย ๆ ย่างกรายช้า ๆ คล้ายกับจะถ่วงเวลาการเสียตัวให้นานที่สุด

ในที่สุดฉันก็กำลังยืนเผชิญหน้ากับชายสูงอายุคนหนึ่ง อายุของเขารุ่นราวคราวเดียวกับผู้ให้กำเนิดฉัน คงราว ๆ สัก 60 ปีกระมัง ดูจากภายนอกเขาเป็นคนที่ดูภูมิฐานคนหนึ่งเหมือนกัน แต่งกายสะอาดและมีราคา หน้าตาใช้ได้ทีเดียวไม่ถึงกับหล่อและไม่แลดูน่าเกลียด นี่หรือคือคนที่จะพร่าพรหมจรรย์ฉัน ฉันคิดก่อนจะเดินนำหน้าไปยังห้องที่อยู่ชั้นสามโดยที่เราขึ้นลิฟท์ไป ตลอดทางเขามองหน้าฉันราวกับจะค้นหาอะไรบางอย่างที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้ใบหน้าที่ยิ้มแย้ม

ฉันหันไปมองเขานิดนึงก่อนจะหลบเพราะเห็นว่าเขาก็มองสำรวจฉันอยู่อย่างไม่วางตาเลยเชียว แปลกค่ะที่ฉันรู้สึกร้อน ๆ หนาว ๆ ขึ้นมาอย่างช่วยไม่ได้ จนเราถึงที่หมายฉันออกเดินนำเขาอีกครั้งผ่านประตูหลายห้อง และแต่ละห้องที่เดินผ่านนั้นมักจะมีเสียงประหลาดเล็ดลอดออกมาให้ได้ยินเป็นระยะ มันเป็นเสียงแห่งความสุขเกษมที่กลั้นไม่อยู่

เมื่อเราสองคนเข้าไปอยู่ในห้องที่ฉันต้องลงมือปฏิบัติการ เขาถึงได้เอ่ยปากถามฉันก่อนว่าทำไมถึงได้มาทำงานแบบนี้ ฉันตอบไปอย่างเสียไม่ได้ว่า ฉันจน เขาหัวเราะเบา ๆ แล้วทิ้งตัวลงนั่งบนที่นอนหนานุ่ม ฉันช่วยเขาถอดเสื้อผ้าโดยเขาก็เป็นฝ่ายช่วยฉันถอดด้วย มาถึงคราวที่ฉันต้องเป็นฝ่ายถอดบ้างเขาก็มองจนตาแทบถลน ฉันแกล้งดึงสายบาร์เซียร์ลงต่ำแค่บ่าเพียงข้างเดียวเขาจึงไม่รอช้ารีบรี่ตรงมาช่วยฉันถอดอย่างชำนาญ

ฉันอายจนรู้สึกว่าหน้า

ของตัวเองร้อนผะผ่าวเมื่อเขาเอาฝ่ามือตะโบมลงบนเนินปทุมถันก่อนจะเอาปากขบตรงยอดไตที่เริ่มแข็งตัวสู้ปากและลิ้น ส่วนมืออีกข้างเขาก็พยายามถอดบิกินี่ตัวจิ๋ว เมื่อมันหลุดลงไปกองอยู่ตรงปลายเท้า สิ่งที่มันเคยเป็นความลับอันโอ้โถงก็ปรากฏอยู่ต่อหน้าเขา ฉันรีบเบี่ยงตัวหลบปากเขาทันทีที่เขาก้มตัวลงทำท่าจะสำรวจกลิ่นสาปสาว เขาทำหน้าฉงนฉงายคล้ายกับจะรู้ เขายุติการกระทำสักครู่แล้วเดินจูงมือฉันเข้าห้องน้ำไป ฉันจึงลงมือผสมน้ำให้อุ่นพอดี ๆ สบายตัว เขาลงไปนอนในอ่างด้วยเนื้อตัวเปล่าเปลือย ความเป็นชายที่บ่งบอกว่าโชกโชนและผ่านการฟันหญิงมานับไม่ถ้วน เพราะสีสันมันบอกตอนนี้เริ่มเบ่งตัวพองก๋าอย่างท้าทายความสามารถของฉัน ฉันมองดูแล้วก็เริ่มรู้สึกเสียวท้องน้อยขึ้นมาทันที

ฉันถูสบู่เหลวให้เขาตามที่ฉันร่ำเรียนก่อนจะได้ทำงานจริง ๆ อย่างชำนาญ ดูเขามีทีท่าว่าจะพอใจในตัวฉันไม่น้อยเมื่อสายตาที่มองมายังฉันนั้น มันแฝงความเสน่หาอยู่ลึก ๆ และที่สำคัญก็คือเมื่อมือฉันลงไปสัมผัสกับเจ้าแท่งเนื้อนั้นมันก็ยิ่งผยองสู้มือหนักขึ้น

เสียงครวญคร่ำเพราะความเสียวซ่านหลุดออกจากปากเขาอย่างสม่ำเสมอ ฉันยิ่งอยากแกล้งเขาหนักขึ้น ฉันจับแท่งเนื้อนั้นรูดขึ้นลงเบา ๆ ดูเขาจะมีความสุขมาก เมื่อฉันก้มลงไปเลียไล้ท่อนเอ็นตั้งแต่โคนยันปลายส่วนที่เป็นสีเข้มแล้วออกแรงดูด เน้น ขบตามที่พี่เลี้ยงสอน เพื่อที่ให้แขกต้องการที่จะอ๊อฟฉัน

และในที่สุดเขาก็บอกกับฉันว่า *"สนใจในเงินจำนวนหมื่นบ้างมั้ย..."* ฉันจึงพูดกับเขาตรง ๆ ว่า

"ยังไม่เคย" เขารั้งตัวฉันเข้าไปใกล้ ๆ แล้วกล่าวว่าเขาจะทำให้ดีที่สุดจนจะไม่ให้ช้ำ จนฉันเองต้องเป็นฝ่ายขอร้องเขาให้ทำซ้ำอีก

ฉันล้างเนื้อตัวเขาจนสะอาดก่อนจะพากันเดินกลับไปยังห้องนอน และเขาเป็นคนนำฉันขึ้นไปนอนบนที่นอน เราทั้งสองต่างเริ่มโรมรันพันตูกันอย่างเมามันและถวิลหาในเรื่องเซ็กซ์ เขาไล้ลิ้นลงบนตุ่มไตทั้งสองข้าง มือเขาตอนนี้มันกำลังชอนไชในซอกหลืบที่เบียดแน่น...ก่อนจะกรีดปลายนิ้วควานหาหยาดน้ำหวาน ซึ่งขณะนี้มันหลั่งไหลออกมาอย่างท่วมท้นเพราะความสุขเกษมอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อนนั่นเอง เขาลดหน้าลงต่ำผ่านเนินหน้าท้อง แวะทักทายกับรอยบุ๋มตรงหน้าท้องหน่อยนึงก่อนจะลากปลายลิ้นลงไปสัมผัสกับช่วงที่มีป่าคงพงพีรกทึบ

แต่ละวินาทีที่ผ่านไปมันทำให้ฉันแทบจะขาดใจตายในบัดดลด้วยความสุขที่เขาป้อนให้ ปลายลิ้นที่ซุกไซ้ทั้งภายนอกภายใน แม้กระทั่งเนื้อที่สองข้างทางเขาก็ไม่วายที่จะเอาฟันขบเน้นเบา ๆ และจับมันให้ถ่างกว้างขึ้นอีก ก่อนจะแยงแหย่ปลายลิ้นที่เขาพยายามเกร็งจนแข็งเป็นเกลียวสอดเข้าไปจนลึกสุดปลายลิ้น ฉันแอ่นสะโพกขึ้นสู้ปลายลิ้นที่กวัดไกวอย่างลืมตัว เขาจับสะโพกฉันเป็นมั่นแล้วออกแรงดูดดุนไปทั่วเนินสาว ลิ้นที่แยงเข้าแยงออกสร้างความรู้สึกให้อยากลองของจริงมากกว่า ฉันเอื้อมมือลงไปคว้าเอาเจ้าดุ้นเนื้อเข้าไว้เต็มมือ มันร้อนและแข็งราวท่อนเหล็กที่เอาไปอังไฟยังไงยังงั้นเลยทีเดียว โดยเฉพาะตรงส่วนหัวของมันตอนนี้มันชุ่มฉ่ำไปด้วยหยดน้ำใส ๆ และออกจะเหนียว สักพักเขาจับฉันให้ขึ้นไปนอนทาบทับคว่ำตัวอยู่บนตัวเขา ก็ท่า ๖๙ นั่นแหละค่ะ โดยเอาเนินสาวไปโปะตรงปากเขา และที่สำคัญก็คือตอนนี้ฉันกำลังทักทายเจ้าดุ้นเนื้อนั้นอยู่ตรงหน้า ฉันก้มลงไปจูบมันอย่างหลงใหล ถึงแม้ว่าเขาจะอายุมากแล้วแต่ก็ยังแข็งแรง เราผลัดกันทำความสะอาดหยาดหยดของความสุขที่หลั่งออกมาอย่างไม่มีทีท่าว่าจะหยุดไหล ยิ่งดูดยิ่งเน้นมันก็ยิ่งทะลักทะลายออกมา รสชาติหวาน ๆ มัน ๆ พิกลค่ะ

ในที่สุดเขาเองนั่นแหละที่ทนไม่ได้ เขาจับฉันให้หันหลังให้เขา และสอดใส่เข้าไปอย่างรุนแรงโชคดีหน่อยที่ส่วนนั้นของฉันมันชุ่มโชกไปด้วยน้ำหวาน เขากระแทกกระทั้นด้วยความมันส์ในอารมณ์ น่าแปลกที่ฉันไม่ค่อยจะเจ็บเท่าไหร่นัก หรืออาจจะเป็นเพราะว่าเขาทำเป็น จึงไม่ทำให้สาวบริสุทธิ์อย่างฉันเจ็บ เขาเก่งจริง ๆ ค่ะ ไฟราคะกระพือโหมมากขึ้น เมื่อเขากระทั้นแก่นกายส่วนนั้นเข้าไปอย่างไม่บันยะบันยัง ฉันรู้สึกว่าตรงเนินสวาทและร่องรูแทบจะปริร้าวเพราะความรุนแรงที่เขาป้อนให้ มันทั้งสุขเสียวปะปนไปหมด และยิ่งกว่านั้นฉันเริ่มรับรู้ด้วยตัวของตัวเองว่าภายในของฉันมันตอดตุบรัดแท่งเนื้อ ก่อนจะเสียวกระสันเปรมปรีย์จนเหลือจะทน

เมื่อฉันถึงจุดสุดยอด ฉันส่งเสียงครวญคร่ำแข่งกับเสียงโอดครวญด้วยความสุขของเขาดังแข่งประสานกัน แต่เจ้าเอ็นดุ้นนั้นมันยังเต้นกระดุบอยู่ภายในร่องรูสวาท มันเบ่งพองโตขึ้นมากกว่าช่วงแรก ๆ เขาอุทานอะไรออกมาคำหนึ่งก่อนจะพุ่งกระฉูดความขาวขุ่นของน้ำรักปะทะกับหลืบภายในมากมายจนฉันสัมผัสได้ ฉันทิ้งตัวลงนอน พร้อม ๆ กับเขาด้วยท่าทีที่อ่อนล้าอย่างเห็นได้ชัด เขาจูบปากฉันอย่างดูดดื่ม และทิ้งเวลาหลังจากนั้นไม่ถึงชั่วโมงเขาก็ลุกขึ้นมาทำรักกับฉันอีก โดยที่ตัวเขาขอต่อชั่วโมงพร้อมกับเพิ่มเงินให้กับฉันอีกด้วย และในครั้งที่สองนี้ฉันเองเป็นฝ่ายขึ้นควบขี่เขาเอง

และนั่นคือประสบการณ์เซ็กซ์ครั้งแรกของฉันในสถานอาบอบนวดค่ะ ที่สำคัญก็คือฉันรักงานนี้มาก

ฉันได้ซื้อของสวย ๆ ใช้ มีเงินเก็บ และมีชีวิตที่สบายขึ้นมากกว่าเดิม ก็เพราะอาชีพหมอนวด แม้ฉันจะรู้ว่า...ยังมีมนุษย์เพศเดียวกับฉันอีกนับล้าน ๆ คน...ที่ยอมลำบากทุกข์ตรมกับอาชีพอื่น ๆ และไม่คิดสุขสบาย *ทางลัด* เช่นฉันก็ตาม

ประสบการณ์

SEX

ฉบับนี้ *นายคีกรี* มีข่าวดีมาบอกสมัครพรรคพวกชาวประสบการณ์เซ็กซ์ทั้งหญิงสาวและชายหนุ่ม ให้ได้เฮฮาตามประสาคนมีประสบการณ์อันสุดแสนหวานฉ่ำดื่มด่ำทรวงใน

เรื่องมีอยู่ว่า- - เริ่มตั้งแต่ *เพ็ญพักตร์ ฉบับที่ 85* นี้เป็นต้นไป *คอลัมน์ ประสบการณ์เซ็กซ์ชาย-หญิง* ได้เพิ่มรางวัลสำหรับคุณ ๆ ผู้อ่านที่ได้เขียนเรื่องราวประสบการณ์เมื่อครั้งหลังของตน ไม่ว่าจะเป็นครั้งแรก ครั้งที่สอง ครั้งที่สาม หรือว่าครั้งไหน ๆ ก็ตาม...แล้วส่งมาที่ *เพ็ญพักตร์*

เมื่อเรื่องราวประสบการณ์ของคุณถูกนำตีพิมพ์ลงใน *เพ็ญพักตร์* หน้าคอลัมน์ประสบการณ์เซ็กซ์ชาย- หญิง คุณจะได้รับ *ภาพชุดพิเศษของนางแบบสาวสวยถึง 2 ชุด จากนางแบบ 2 คน* (1 ชุดมี 5 ภาพ) หรือเป็น *เงินสด 150 บาท* (สามารถเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งได้เพียงอย่างเดียว)

อย่ารีรอชักช้ากันอยู่ รีบส่งประสบการณ์อันสุดแสนประทับใจที่อยู่ลึกในความทรงจำของคุณมาที่ *นายคีกรี เพ็ญพักตร์ ตู้ปณ. 130 คลิต กรุงเทพฯ 10300*

ภาพสวย ๆ ของนางแบบทั้ง 2 ชุด หรือเงินสด 150 บาทรอคอยให้คุณเป็นเจ้าของอยู่

● วิธีแก้ร้อนอย่างชะงัด

คนเรามีความประทับใจในเรื่องเซ็กซ์แตกต่างกัน สำหรับผมนั้นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในครั้งนั้นมันนานมาแล้ว ตั้งแต่สมัยเป็นเด็กนักเรียนหัวเกรียน ๆ นั่นเชียว แต่แปลกที่ไม่เคยลืมเลย

ตอนที่จบ ม.3 ใหม่ ๆ นั้นผมตั้งใจว่าจะมุ่งไปทางสายอาชีพ เพราะมีโอกาสในการได้งานทำสูงกว่าทางสายสามัญ ที่นี้บังเอิญผมเป็นคนหนึ่งที่จัดอยู่ในกลุ่มพวกหัวขี้เลื่อยเสียด้วย เรื่องไปสอบแข่งขันเข้าเรียนในโรงเรียนสายอาชีพของรัฐบาลเป็นไม่มีทางสำเร็จ แต่นับว่ายังโชคดีอยู่มากที่มีโรงเรียนสายอาชีพของเอกชนมากมาย ที่รับนักศึกษาเข้าเรียนโดยไม่ต้องผ่านการสอบแข่งขัน แม้ว่าค่าเรียนจะแพงสาหัสบ้าง แต่พ่อผมเป็นทหาร เรื่องค่าเล่าเรียนย่อมเบิกได้อยู่แล้ว ปัญหาเรื่องการเงินจึงหมดไป

แม้เป็นคนใหม่ของที่นี่ แต่ไม่นานผมก็มีเพื่อนมากมาย ไม่แพ้สมัยเรียน ม.3 หนึ่งในจำนวนนี้คือ *ไอ้วุฒิ* ฐานะทางบ้านมันจัดว่าเป็นผู้มีอันจะกินแบบว่าขั้นปานกลางไม่ถึงกับรวยจนเขี่ดอย่างคนอื่น ๆ ไอ้วุฒิน่าสงสารเหมือนกันตรงที่มันต้องอยู่บ้านเดียวดายตามลำพัง เพราะว่าพ่อแม่มันประกอบอาชีพค้าขายกับต่างประเทศ ซื้อของเข้ามาขายและหาที่มีในประเทศไทยส่งออกไปขายยังต่างประเทศ สินค้าที่ว่านี้คือพวกเครื่องยาสมุนไพร อาชีพนี้เป็นเหตุให้ต้องร่อนเร่พเนจร ไม่ค่อยกลับมานอนบ้านอย่างพ่อแม่คนอื่น ๆ พี่สาวไอ้วุฒิเรียนที่เชียงใหม่ นาน ๆ ทีถึงจะกลับมาบ้าน เรื่องของเรื่องคือไอ้วุฒิไม่ชอบนอนคนเดียวมันจึงชอบชักชวนเพื่อน ๆ ไปนอนค้างกับมันบ่อย ๆ หรือบางทีเวลาอยากจัดงานกินเลี้ยงระหว่างเพื่อน ๆ พวกเราก็ชอบไปจัดกันที่บ้านมัน แบบว่าไปกันเป็นประจำ

อย่างเช่นงานวันปีใหม่นี่ก็เหมือนกัน แน่นอนที่สุดว่าวัยเจ๊บอย่างพวกเราต้องจัดขึ้นอย่างแน่นอน และสถานที่ที่เหมาะที่สุดคือบ้านไอ้วุฒินั่นแหละ พิเศษนิดหนึ่งคือในงานวันนั้นจะมีแฟนไอ้วุฒิมาร่วมงานด้วย แฟนไอ้วุฒิเรียนที่อื่นไม่ได้เรียนอยู่โรงเรียนเดียวกับพวกเรา

"แฟนกูเค้าจะพาเพื่อน ๆ เค้ามาจอยกับพวกเราด้วยนะโว้ย--"

"พามากี่คนวะ แล้วที่พามาน่ะผู้หญิงหรือว่าผู้ชาย"

"ผู้หญิงโว้ย ผู้ชายพามาทำหอกอะไร เห็นหน้าแล้วเซ็งเพื่อนแฟนกูสวยเสียด้วย เห็นแฟนกูว่ายังงั้น แถมยังพามาตั้ง 2-3 คน พวกมึงมีสิทธิ์ลุ้นทุกคน แต่อย่าลุ้นจนน่าเกลียดนะโว้ย"

แค่รู้ว่ามีสาว ๆ มาร่วมงานด้วยเท่านั้นพวกเราพากันกระดี๊กระด๊ากันเป็นแถว ต่างเร่งวันเร่งคืนกันให้ถึงวันปีใหม่เร็ว ๆ

เมื่อวันงานมาถึงเราแห่กันไปต้อนรับเหล่าสาว ๆ ที่มากันแบบหมดทีม เมื่อผ่านการแนะนำตัวกันเรียบร้อยแล้ว งานเลี้ยงจึงเริ่มต้น

แฟนของไอ้วุฒิพาสาวมาด้วย 3 คน แต่คนที่ถูกสเป็คผมที่สุดคือ *ยายเจี๊ยบ* ยายเจี๊ยบผิวขาว หุ่นดี หน้าตาพอดูได้ไม่ถึงขั้นสวยเฉียบ แต่เก๋ไปอีกแบบ

งานเลี้ยงทุกงานสิ่งที่ขาดไม่ได้คือเหล้า เมื่อพวกผมดื่มเหล้ากันก็คะยั้นคะยอให้พวกสาว ๆ ดื่มด้วย ผมผสมเหล้าให้ยายเจี๊ยบ เธอว่าเธอดื่มไม่เป็น ผมจึงหว่านล้อมต่าง ๆ นานา จนกระทั่งเธอยอมดื่มด้วย ความที่ยายเจี๊ยบไม่เคยดื่มมาก่อน เธอจึงเมาก่อนเพื่อน ผมเห็นเธอเมามากจึงเอ่ยปากชวนเธอให้

ฉลองปีใหม่ได้ฟันสาวแค่ครั้งเดียว แต่ยังเสียวจนวันนี้

เพ็ญพักตร์

ด้วยซ้ำ หลังจากกินข้าวเช้ากันเรียบร้อยแล้ว ทุกคนต่างแยกย้ายกันกลับบ้านใครบ้านมัน ซึ่งหลังจากนั้นผมไม่เคยได้พบยายเจี๊ยบอีกเลย เคยถามหาเธอผ่านทางแฟนไอ้วุฒิก็ไม่ได้เรื่อง เรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นจึงเป็นความลับระหว่างผมกับยายเจี๊ยบเพียงสองคนเท่านั้น ผมไม่เคยบอกใครเลยได้แต่เก็บไว้ในความทรงจำถึงค่ำคืนนั้นอันแสนหวาน ก้อ- - ใครจะลืมลงเรื่องแบบนี้ เธอไม่ใช่กะหรี่นี่นา จริงมั้ย

'ช่างเอกชน'
ชลบุรี..

กามาคติ :
สุราแปลว่าเหล้า
กินแล้วเมาเดินโซเซ
เป็นสาวริกินสุรา
จะเสียท่า--เสร็จตัวเกเร

● อดีตที่แสนหวาน

ถ้าตั้งคำถามว่ารักเป็นอย่างไร ตอนนั้นหนูไม่รู้ รู้แต่ว่ารักพ่อแม่หรือญาติ นอกนั้นตอบไม่ได้จริง ๆ ขนาดล้อเล่นเรื่องแฟนยังอายแทบแย่ แต่นั่นเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสมัยที่หนูอายุ 14 ปี เป็นเด็กนักเรียนตัวเล็ก ๆ คนหนึ่ง เวลาผ่านมาตั้ง 7 ปีแล้ว

ชื่อของผู้ที่ทำให้หนูลืมไม่ลงคือ *พี่ดมยา* หรือที่หนูเรียกว่า *พี่ยา* พี่ยาเป็นคนที่ทำให้หนูทำอะไรไม่ถูกยามเข้ามาใกล้ แต่มีความอบอุ่นอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน

ของขวัญที่หนูได้รับจากพี่ยาคือปากกา 2 ด้าม หนูกล่าวคำขอบคุณและอยู่คุยกับพี่ยาจนค่ำ หนูสัญญาว่าจะรักพี่ยาคนเดียว รู้สึกว่าพี่ยาจะรู้ใจหนูทุกอย่าง

ปากกา 2 ด้ามคือของขวัญวันเกิด แต่เมื่อถึงวันปีใหม่พี่ยาให้ผ้าขนหนูสีฟ้าเป็นของขวัญ หนูแอบไปหาพี่ยาเสมอ ๆ หลังเลิกเรียน

หนูเริ่มชินกับการจับมือถือแขน กลัวเพียงอย่างเดียวคือกลัวทางบ้านรู้เท่านั้น หนูเริ่มหัดหนีแม่ไปดูหนังกับพี่ยา ในโรงหนังนั้นเองพี่ยาสอนให้หนูรู้จักกับรสสัมผัสแบบชายหนุ่มหญิงสาว เขาเริ่มด้วยการลูบคลำขาอ่อนของหนูไปมา กระโปรงถูกเลิกขึ้นสูง กางเกงในถูกรั้งลงมากองที่ขาอ่อน ใจหนูปั่นป่วนด้วยความรู้สึกอย่างหนึ่งที่ไม่เคยเกิดมาก่อน ได้แต่นั่งนิ่ง ๆ ไม่กล้าแม้แต่จะดิ้นรนขัดขืนหรือปิดป้องเพราะกลัวคนที่นั่งข้าง ๆ จะเห็นความผิดปกติ คิดถึงคำสั่งสอนของแม่ที่ว่า

"อย่าให้ใครจับหน้าอกหรือแตะต้องเนื้อตัวเป็นอันขาด"

เมื่อเหตุการณ์เป็นไปถึงขั้นนี้แล้ว หนูมีความรู้สึกเหมือนว่าหนูเป็นของพี่ยาไปหมดแล้วทั้งเนื้อทั้งตัว วัน ๆ หนูเฝ้าแต่รอพี่ยา แค่เพียงเห็นหน้าก็สุขใจเหมือนบุญทำกรรมซัดลิขิตความสาวหนูให้มีแค่ 14 ปี เพราะเช้าวันหนึ่งน้าก็มาบอกว่า

"น้ามีงานด่วนต้องรีบไปแต่เช้า หนูขี่จักรยานไปส่งน้าที่หน้าปากซอยตอนตี 5 หน่อยนะ"

จริงอยู่ที่หนูอยู่แถวนี้มาตั้งแต่เด็ก แต่หนูอดกลัวไม่ได้จึงนัดให้พี่ยาไปเป็นเพื่อนโดยไม่บอกให้ทางบ้านรู้แต่กลับไม่เห็นพี่ยามารอ มองซ้ายมองขวาเห็นท่าไม่ดีจึงปั่นจักรยานเร็วจี๋กลับบ้าน มาสะดุ้งตอนที่ได้ยินเสียงคุ้นหูเรียกชื่อ

"ไม่เห็นพี่รออยู่รึไง"

นึกว่าใครที่แท้พี่ยานั่นเองเล่นมาแอบรอในที่เปลี่ยว ๆ ใครจะไปเห็น หนูดีใจจนเผลอกระโดดกอดพี่ยาอย่างลืมตัว พี่ยาไม่กอดเปล่าจับของสงวนหนูเสียด้วย หนูรู้สึกตัวอีกทีปรากฏว่าซิปถูกปลดหมดแล้ว สิ่งที่หนูไม่คาดคิดมาก่อนคือพี่ยาซบหน้าลงมาที่เนินเนื้อของหนู ปากก็พร่ำแต่คำว่ารักสลับไปกับการดูดเลียเนินเนื้อ หนูใจหวิวไปกับรสสัมผัส มารู้สึกตัวอีกครั้งตอนที่ได้ยินเสียงแม่พูดแว่ว ๆ ว่าทำไมยังไม่กลับมาอีก ไปส่งน้าตั้งนานแล้ว นั่นแหละหนูจึงดึงกางเกงขึ้นมาและรีบเข้าบ้าน

วันที่สอง หนูเห็นพี่ยามายืนซุ่มดักเหมือนเดิม หนูอยู่ในชุดนอนสีน้ำทะเล เรื่องกางเกงในนั้นไม่ใส่อยู่แล้วเพราะไม่จำเป็น พอเห็นหนูเขาดึงทั้งรถทั้งคนเข้าข้างทางทันที แค่นั่งลงก็รู้แล้วว่าพี่ยาปูผ้าเตรียมพร้อม เหตุการณ์เหมือนเมื่อวานนี้เริ่มต้นอีกครั้ง

ท่ามกลางความมืดสลัวพอมองเห็นกัน พี่ยาถอดกางเกงกีฬาที่นุ่งออก แทรกร่างเข้ากลางหว่างขาหนู อวัยวะส่วนเกินตรงกลางเบียดเสียดอยู่ที่เนินเนื้อของหนู พี่ยาดูดเลียหน้าอกก่อนเลื่อนต่ำลงไปเลียเนินเนื้อลิ้นนุ่ม ๆ ตวัดเลียไล้อยู่ไปมา หนูเสียววูบเมื่อปลายลิ้นแยงเข้าไปในรอยแยก เผลอครางออกมาอย่างลืมตัว พี่ยาเลื่อนตัวขึ้นมาทาบทับ ส่วนเกินถูไถรอยแยกอยู่ไปมา ไม่ช้าก็พ่นน้ำเหนียว ๆ อุ่น ๆ ออกมาจนเลอะเทอะเนินเนื้อหนู

วันนั้นหนูกลับถึงบ้านด้วยหัวใจระส่ำระสายไม่อยู่กับเนื้อกับตัว

พี่ยาก้าวเข้ามาพัวพันกับหนูมากขึ้นจนแทบไม่ห่าง วันเสาร์พี่ยาพาหนูไปเที่ยวก่อนเลี้ยวเข้าโรงแรมอยู่ภายในห้อง

SEX ประสบการณ์

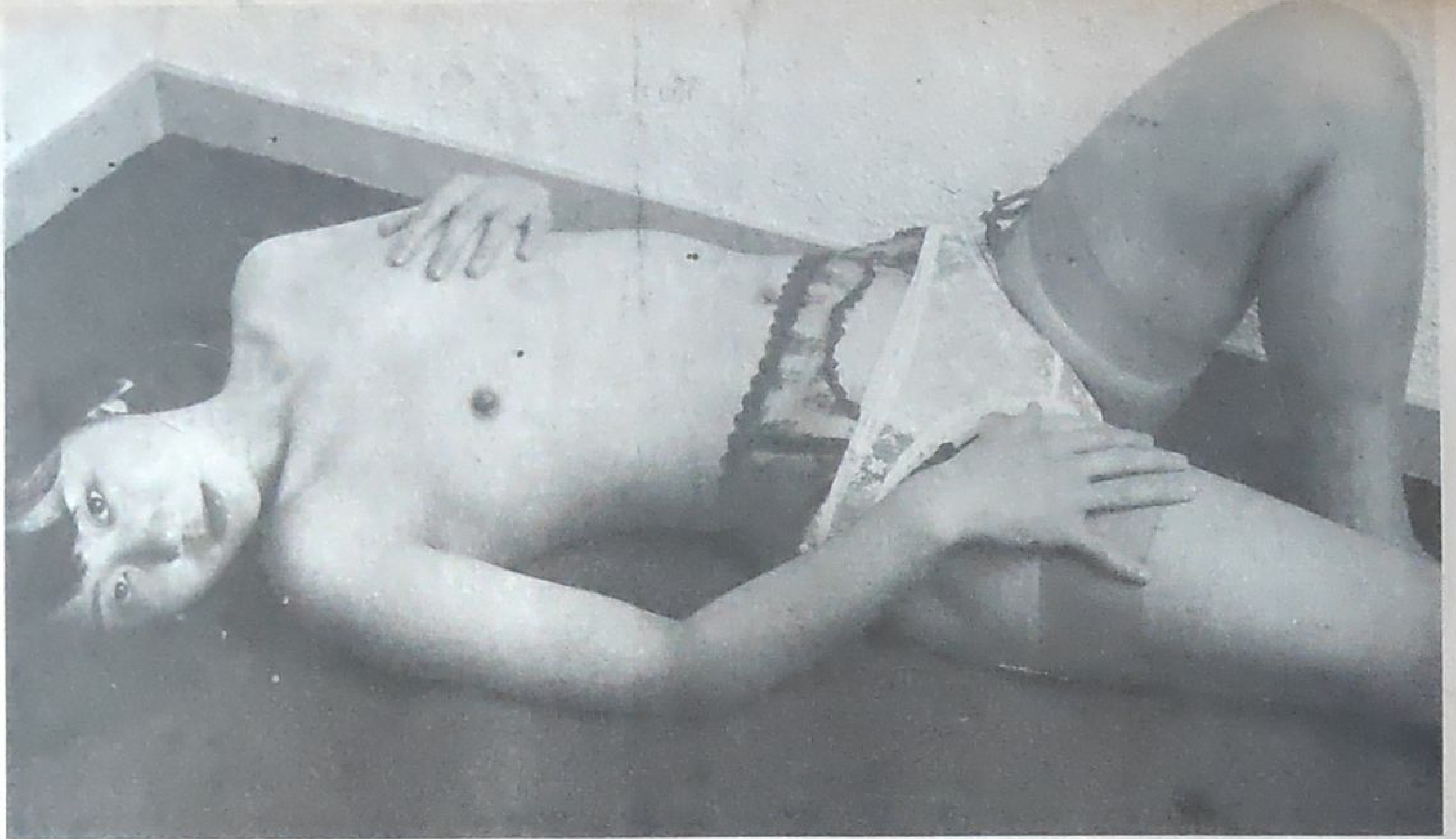

เสน่ห์สาวเสริมสวย

ผมรับราชการอยู่ต่างจังหวัด เป็นคนไม่ชอบเที่ยวเตร่ หน้าตาจัดเข้าเกณฑ์ดี มองลักษณะภายนอกใคร ๆ ก็ว่าผมเป็นคนเจ้าชู้ แต่การณ์กลับตรงกันข้าม ผมกลับไม่เชี่ยวชาญชำนาญเกมกามเท่าไหร่นัก แต่ไม่ถึงกับซื่อบื้อ

แล้วเหตุการณ์ที่ทำให้ลืมไม่ลงก็มาเกิดกับตัวผม

มือยู่วันหนึ่งนึกครึ้มใจอย่างไรบอกไม่ถูก เกิดความรู้สึกอยากสระผมโดยที่ตัวเองไม่ต้องทำ แรกทีเดียวตั้งใจจะไปสระที่ร้านผู้ชาย แต่เปลี่ยนใจไปร้านผู้หญิงเพราะคงดีไม่น้อยที่มีมือนุ่ม ๆ มาลูบมาคลำขยำขยี้ ผมตัดสินใจเลือกร้านพร เพราะเห็นที่ร้านมีสาว ๆ สวย ๆ เป็นช่างหลายคน

เปิดประตูผางก็ต้องหน้าแดงเพราะคำพูดเชิญชวนของพนักงานสาวในร้าน

"เชิญค่ะ มีธุระกับใครหรือว่ามาเสริมสวยคะ"

พูดจบก็หัวเราะกันคิกคัก

"มาสระผมครับ ไม่ทราบว่ายินดีและเต็มใจบริการหรือเปล่า เพราะเห็นเขียนไว้ที่หน้าร้านว่า ต้อนรับทั้งหญิงทั้งชาย"

"ถูกต้องแล้วค่ะ คุณไม่ได้เข้าใจผิดหรอก ยิ่งหล่อ ๆ อย่างนี้เป็นบริการสุดฝีมือเชียวละ"

ผมสะดุ้งกับคำโต้ตอบดังกล่าว ครั้นจะถอย..ย ก็เสียเชิงชาย จึงเดินหน้าแดงขาสั่นเข้าไปที่เตียงสระ โดยมีสาวสวยคนที่นั่งอยู่ที่เคาน์เตอร์มาเป็นพนักงานสระให้ ผมละงงเสียไม่มี!!

เธอจัดการเรียกหาอุปกรณ์จากช่างสระมาลงมือทำเอง ในระหว่างที่เธอปฏิบัติหน้าที่นั้นเธอเป็นฝ่ายชวนผมพูดคุยไปเรื่อย ๆ เหมือนว่าเรารู้จักกันมานานแสนนาน เป็นการสนทนาที่ถูกคอกันมาก เธอถามว่าผมทำงานที่ไหน ผมบอกเธอไปตามจริง

ม่ายสาว ไฟแรงสูง จูงมือหนุ่มรุ่นน้อง ท่องสวรรค์..มันบ๊ะละฮึ่มส์

"คิดอย่างไรถึงมาสระที่ร้านผู้หญิงล่ะคะ สงสัยว่าแฟนไม่อยู่แน่ ๆ เลย ไม่มีคนสระให้ ถึงต้องมาให้ช่างสาว ๆ สระ"

"ผมอยู่ตัวคนเดียวยังไม่มีแฟน วันนี้รู้สึกครึ้มใจยังไงก็ไม่รู้ถึงได้อยากลอง ไงล่ะ เพราะตามปกติไม่เคยเข้าร้านผู้หญิงเลย"

"หลังจากนี้แล้วจะกลับมาเยี่ยมอีกครั้งไหม"

"คงต้องมาอย่างแน่นอนเพราะรู้สึกประทับใจกับคนสระเสียแล้ว"

"ยินดีต้อนรับคุณเสมอค่ะ"

หลังจากจ่ายเงินเสร็จสรรพ ผมหยิบปากกามาเขียนชื่อและหมายเลขโทรศัพท์ของตัวเองให้เธอไว้ แล้วก็กลายเป็นขาประจำของร้านพรไปโดยปริยาย ครั้งแรกไม่ได้สนใจกับช่างสระคนแรกที่มาสระให้ผม เพราะคิดว่าเป็นช่างอาวุโสของร้าน มาทราบทีหลังว่าเธอเป็นเจ้าของร้านพร ชื่อร้านคือชื่อเธอนั่นเอง เธอเป็นม่าย สามีเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุทางรถยนต์ ยังไม่มีลูก ผมกะว่าเธอคงประมาณสามสิบเศษ ๆ หรือไม่เกินสามสิบ ที่ไหนได้ เธอกลับแก่กว่าผมตั้งสองปี เพราะผมเพิ่ง 31 แต่เธอ 33 ปีเข้าไปแล้ว

กลุ่มเพื่อน ๆ ทราบว่าผมแอบไปสระผมที่ร้านพรและมีโทรศัพท์จากสาวเข้ามาหาบ่อย ๆ ต่างก็พากันแซวด้วยความอิจฉา

ความสัมพันธ์ระหว่างผมกับเธองอกงามอย่างรวดเร็วในชั่วระยะเวลาไม่ถึงเดือน เธอเป็นฝ่ายโทรไปหาผมและชวนไปรับประทานอาหารมื้อกลางวันด้วยกันเสมอ เรียกว่าเกือบทุกวัน วันไหนผมว่างตอนเย็นผมก็ไปหาเธอ เธอไม่ชอบเที่ยวกลางคืนและเกลียดอบายมุข

วันที่ผมไปสระผมโดยมีเธอมาสระให้อย่างเคย เธอกระซิบชวนผมไปดูหนังรอบทุ่มด้วยกัน ผมตอบตกลงและเป็นฝ่ายมารับเธอที่บ้าน หนังที่เธอชวนไปดูเป็นหนังประเภทวับ ๆ แวม ๆ 2 เรื่องควบ เป็นหนังจีนกับหนังญี่ปุ่น หนังจีนฉายก่อนค่อนข้างไปทางเอ็กซ์มากกว่าอาร์ เพราะเห็นกระจะตาเลยว่าจอดุง กำลังดูเพลิน ๆ และมีอารมณ์ร่วมไปกับหนังก็ต้องสะดุ้งเมื่อเธอเอื้อมมือมาเกาะกุมพุ่มพวงดวงใจของผมซึ่งตอนนั้นตุงเป้าตั้งนานแล้ว

ผมสะท้านไปทั้งตัวไม่รีรอเหมือนกันในการเกาะกุมของ

เธอ โอ้โฮ- - อะไรจะขนาดนั้น โหนกนูนเต็มไม้เต็มมือดีแท้ ต่างคนต่างคลึงกันแบบไม่ยอมเสียเปรียบ เธอกระซิบชวนผมออกจากโรงหนังอย่างไม่ต้องรอดูเรื่องที่ 2

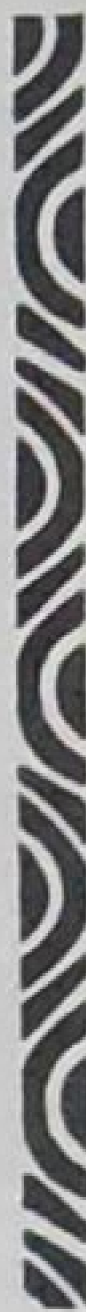
"ไปไหนดี"

ผมถามอย่างซื่อบื้อ

"ที่ไหนก็ได้ที่มีเราเพียงแค่สองคน"

อ้อ- รู้แล้วว่าควรไปที่ไหน ดังนั้นจากโรงหนังผมจึงพาเธอเข้าโรงแรมม่านรูดทันที

สวรรค์ประทานเธอมาให้ผมแท้ ๆ เรากอดรัดฟัดเหวี่ยงกันอย่างเมามัน ไม่นานเสื้อผ้าก็ไม่เหลือทั้งคู่ ผิวเธอขาวผ่องนวลเนียนภายใต้แสงไฟและกระจกรอบด้าน ทรวงอกเต่งตึงหัวนมยังแดงระเรื่อ ที่ประทับใจผมมากที่สุดคือความโหนกนูนของเนินสวรรค์ มันช่างสวยงามจนสุดพรรณา แถมไม่รกเรื้อเป็นป่าดงดิบอีกด้วย เธอเองก็ชมว่าผมนั้นไม่เบาเหมือนกัน ผมจัดการโลมเลียอย่างไม่รังเกียจเดียดฉันท์ เลียไล้ตั้งแต่หน้าอกเรื่อยลงไปจนถึงเนินหน้าท้องขาวเนียน ใช้ลิ้นกับสิ่งที่ผมคิดว่าดีที่สุด สุขใจที่เห็นเธอดิ้นร้องครวญครางสองมือจิกทึ้งดึงเส้นผมของผมอย่างลืมตัว เนินสวาทเธอชุ่มฉ่ำด้วยหยาดน้ำฉ่ำชื่นที่รินหลั่งออกมา ผมรู้ดีว่าควรทำอย่างไรต่อไป ดูดเน้นหนัก ๆ เป็นครั้งสุดท้ายก่อนเลื่อนตัวขึ้นทาบทับและดุนดันคุ้นเขื่องสู่ถ้ำทองของน้องรักทันที เธอร้องเสียงหลงเมื่อมันสอดเข้าไปได้นิดหนึ่งและเด้งสะโพกรับทันทีอย่างรู้เชิง ผมกดลงไปอีกจนมิดสะโพกเธอร่อนแทบไม่ติดพื้นเตียง ผมกระแทก เธอกระทั้นร่างขึ้นรับ ยิ่งยามที่ผมมองจากกระจกเงายิ่งเป็นการเร้าอารมณ์

ให้รุนแรงมากขึ้น ผมเริ่มซอยถี่ยิบอย่างหนักหน่วง เสียงครางเสียงเนื้อกระทบเนื้อ เสียงหอบหื่นดังคละเคล้ากัน หยาดเหงื่อรินหลั่งชุ่มโชกทั้งสองคน ไม่นานผมและเธอก็ทะยานถึงสวรรค์พร้อม ๆ กัน

ผมยอมรับว่าเธอแน่มากในเรื่องเซ็กซ์ อาบน้ำเสร็จแล้วเกมรักที่สองก็เริ่มอีกครั้งหนึ่งและต่อมาอีกจนเหน็ดเหนื่อยทั้งคู่ เป็นการจูงมือกันสู่สวรรค์ถึง 3 ครั้ง

เธอบอกผมว่าครองตัวเป็นโสดมาสามปีแล้วตั้งแต่สามีเสียชีวิต ไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับใครเลย แม้แต่ช่วยตัวเองก็ไม่กล้า คิดว่าจะครองตัวเป็นโสดจนตาย พอมาเจอผมกลับรู้สึกถูกใจและไม่ผิดหวัง มีความสุขมากกว่าสมัยที่สามียังไม่เสียชีวิตด้วยซ้ำ

เรานัดแนะกันไปหาความสุขด้วยกันเสมอเป็นเวลานานเกือบปี บังเอิญผมโดนย้ายจึงต้องพรากจากกัน ตอนแรกก็ยังติดต่อกันคืออยู่มีการนัดเจอกันทุกเดือน นานเข้าก็เฉื่อยชาจนเดี๋ยวนี้ไม่ได้ติดต่อกันอีก ทราบว่ามี สวป.มาติดพัน นึกเสียดายอยู่เหมือนกันเพราะเธอถูกใจมาก แม้ทุกวันนี้ผมไปเที่ยวผู้หญิงบริการก็ไม่มีความสุขเหมือนยุ่งเกี่ยวหลับนอนกับเธอ ภาพเธออยู่ในใจจนสลัดไม่หลุด เอาจริง ๆ ประทับใจที่ซู้ด- - -

ศักดิ์/เชียงราย

กามาคติ :

คบคนให้ดูหน้า
ซื้อผ้าให้ดูเนื้อ
คบหากับแม่ม่าย
สบายกาย--เหลือเฟือ

แม้ว่า *ออรัลเซ็กซ์* จะเป็นเรื่องธรรมดาที่คนรักกันมักทำให้แก่กันเพื่อความสุขทางเพศ แต่แปลกนะคะที่เรามักหลีกเลี่ยงไม่ค่อยพูดถึงเรื่องนี้ ทั้งยังมองว่าเป็นเรื่องสกปรกเสียอีก ทั้ง ๆ ที่บางคนก็กินอยู่กับปากอยากอยู่กับท้อง

ปัจจุบัน ฉันเป็นสาววัย 23 แต่เรื่องราวบางส่วนที่ฉันกำลังจะเล่าอยู่นี้เกิดขึ้นเมื่อฉันไปงานของโรงเรียนมัธยมสตรี เด็กสาวส่วนใหญ่ที่เรียนในโรงเรียนแห่งนี้มักจะคุยโอ้อวดกันไม่ขาดปากอย่างไร้สติว่าพวกเธอล้วนแล้วแต่เคยทำรักด้วยปากให้ผู้ชายมาแล้วทั้งนั้น ...รวมถึงตัวฉันด้วย

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

รสชาติใหม่ของชีวิต

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

ความจริงแล้ว ฉันเองเคยทำรักด้วยปากให้ผู้ชายเพียงแต่ทำให้เขาเข็งตัวเท่านั้น ไม่เคยทำให้จนเขาสำเร็จความใคร่เลยสักครั้ง

ฉันเคยมีสัมพันธ์กับเพื่อนชายสองสามคน ซึ่งฉันคิดว่าเป็นเรื่องปกติ แต่ต่อมาฉันก็เลิกคบหา เพราะแต่ละคนมักทำให้ฉันเบื่อหน่ายอยู่เสมอ ๆ

เมื่อเรียนจบ ฉันได้เข้าทำงานและรู้จักกับ *ริชาร์ด* ซึ่งมีเสน่ห์ดึงดูดใจฉัน เรานัดออกไปเที่ยวหาความสุขสนุกสนานด้วยกันหลายครั้ง จนในที่สุดฉันและเขาก็ได้ร่วมรสรักกัน อย่างสมใจอยาก เขามักจะขอให้ฉันทำรักด้วยปากให้เขาอยู่เสมอ ๆ ฉันเองไม่สามารถปฏิเสธได้ จึงต้องทำให้เ... สำเร็จความใคร่บนนม... ทุกทีไป

ฉันคิดว่า ริชา... สิ่งที่เขาสมควรได้... พอเพียงแล้ว จ... เมื่อสองเดือนที่แล้ว...

วันนั้นเป็นวั... ตื่นขึ้นมาพร้อมกั... ต้องการทางเพศอ... ...องก็ไม่อยู่...ปล่อยให้ฉันเหงาอยู่คนเดียว

ฉันนอนหงายใช้มือทำให้ตัวเอง จนกระทั่งกลีบเกสรของฉันเหนอะหนะด้วยหยาดหยดของความต้องการ แล้วจึงเอื้อมไปหยิบเอาไวเบรเตอร์แท่งยาวจากหัวเตียงมาเปิดสวิทซ์ เสียงกระหึ่มเบา ๆ ของมันกระตุ้นให้ฉันใช้ปลายของ

มันถูไถไปมาบนปลายปุ่มกระสัน และค่อย ๆ สอดใส่มันเข้าไปทีละน้อย ๆ ทีละนิ้ว ๆ จนในที่สุดแม้แต่ปลายนิ้วของฉันที่จับมันอยู่นั้นก็ล่วงล้ำเข้าสู่ทางสวรรค์ของฉัน

ฉันบิดกายครวญคราง **เมื่อความรู้สึกสุดยอด** แผ่ซ่านไปทั่วร่าง ทำนบแห่งความสุขหลั่งล้นสมใจอยาก...แต่ก็ยังไม่สะใจ มันทำให้ฉันร่านร้อนขึ้นอีก

ฉันพยายามสลัดความฟุ้งซ่าน ลุกขึ้นจากเตียงและเตรียมตัวที่จะออกไปช้อปปิ้ง แต่อารมณ์ของฉันก็ยังวุ่นง่านอยู่ดี จะรอจนกว่าริชาร์ดจะกลับมา...ก็อีกนาน ในที่สุดฉันก็ตัดสินใจออกจากบ้าน

เมื่อกลับมาอีกครั้ง ฉันได้แบตเตอรี่สำหรับไวเบรเตอร์ของฉัน และ *เมกกาซีน 'คลับ'* ติดมือมาเท่านั้น

ฉันรีบขึ้นไปยังห้องนอนและอ่านบทความต่าง ๆ จนไปพบบทความตอนหนึ่งที่กล่าวถึงการทำรักด้วยปาก ซึ่งผู้หญิงมักจะกลืนกินความรักขุ่นข้นของคนรักของเธอเข้าไป ฉันคิดว่า ผู้ชายนั่นแหละเป็นคนเขียนและชักนำให้ผู้หญิงทำเช่นนั้น อย่างไรก็ดี ฉันเองก็เกิดความรู้สึกประหลาด และต้องการลองดูบ้าง แต่ก่อนอื่นฉันต้องลองชิมรสจากน้ำหวานของฉันดูก่อน

เมื่อริชาร์ดกลับมา เขาได้พบว่าฉันกำลังสุดอารมณ์อยู่กับโยนีของฉันและไวเบรเตอร์อันนั้น จึงจ้องดูฉันด้วยสายตาส่อความกระหาย สายตาของเขาทำให้ฉันกระสันมากขึ้นและเร่งเร้าทำให้ตนเองจนถึงขีดสุดของความสุขที่กระชากร่างของฉันจนสะท้านไปทั่วพร้อมกับเสียงร้องของฉันที่กรีดออกมาดังลั่น

เมื่อฉันสงบลง ริชาร์ดเดินเข้ามาหา ซึ่งนี่เป็นโอกาสของฉันที่จะพิสูจน์แล้วว่าฉันจะทำได้อย่างในบทความหรือไม่

ฉันยันกายขึ้นคุกเข่าบนเตียงตรงหน้าของเขา รูดซิปกางเกงของเขาออก ร่นกางเกงของเขาลงกองกับพื้น เงยหน้าขึ้นจ้องมองดูเขา เห็นเขากำลังยิ้มอย่างมีเลศนัย ฉันยิ้มตอบพร้อมกับดึงกางเกงในของเขาลง

ความเป็นชายยาวใหญ่อวบเต็มกำมือของเขาผงาดขึ้นทันใด ฉันจับมันแน่น และค่อยใช้ปลายลิ้นพรมลงบนปลายของมัน กลิ่นสาบของความเป็นชายของเขาช่างยั่วยวนและกระตุ้นให้ฉันคลั่งยิ่งขึ้น จนไม่อาจอธิบายได้ว่ารู้สึกเช่นใดบ้างในขณะนั้น รู้แต่เพียงว่า...ฉันลืมริชาร์ดเสียสิ้น และวุ่นง่านอยู่กับการทำรักด้วยปากให้กับความเป็นชายของเขาเท่านั้น มันเป็นสิ่งเดียวที่ฉันปรารถนาอย่างที่สุด

ทั้งลิ้นและปากของฉันพรมร่างไล้ไช้ไปตามความยาวของความเป็นชายของเขา ย้อนกลับไปมาจากหัวถึงโคน จากโคนถึงหัว ครั้งแล้วครั้งเล่า รสชาติของมันช่างยั่วยวนอย่างลึกล้ำ

ริชาร์ดครางกระเส่าอย่างมีความสุข แต่ฉันไม่ได้คิดถึงเขาในขณะนั้นเลย ต้องการเพียงแต่จะให้ความรักของเขาทะลักออกมาสู่ปากของฉันเท่านั้น ฉันห่อปากให้กระชับและดันดุนจนปลายองคชาติของเขาถูกรัดรึงขณะที่มันเคลื่อนเข้าภายในปากของฉันทีละน้อย ๆ

มันเป็นความสุขอย่างสุดแสนจะบรรยาย ปากของฉันชุ่มฉ่ำไปด้วยน้ำลายที่ผสมกับหยาดน้ำที่หลั่งรินออกจากความเป็นชายของเขา แม้ว่าฉันจะเคยดูดดุนความเป็นชายมาอย่างโชกโชน แต่นั่นเป็นเพียงการเริ่มต้นของการสังวาสเท่านั้น ฉันไม่เคยลงมือจนถึง

อย่างที่สุดเช่นนี้มาก่อน

หลังจากครึ่งชั่วโมงที่ฉันทั้งไล้ลิ้นโลมเลีย ดูดดุน และใช้ริมฝีปากรูดองคชาติของเขาเข้า ๆ ออก ๆ ริชาร์ดก็สุดที่จะทานทนต่อความกระสัน เขาต้องการที่จะสังวาสกับฉันอย่างที่สุด แต่ฉันปฏิเสธ เพราะต้องการที่จะให้เขาถึงจุดสุดยอดในปากของฉัน

และวินาทีนั้นก็มาถึง เมื่อริชาร์ดแอ่นกายเกร็ง...องคชาติของเขาเบ่งพองจนฉันสัมผัสได้ถึงความคับแน่นที่ผิดปกติ และทันใดฉันก็ได้รู้สึกถึงความข้นเหนอะที่ฉีดเข้าสัมผัสเพดานปากของฉันจนอุ่นวาบไปหมด มันช่างเป็นความรู้สึกที่ตื่นเต้นเร้าใจอย่างที่ฉันไม่เคยประสบมาก่อน

หลังจากที่อาการเกร็งและกระตุกของความเป็นชายของเขายุติลง ริชาร์ดก็ล้มกายลงแผ่หราบนเตียง ปล่อยให้ปากของฉันซึมซาบกับความรักของเขาที่ฉันยังไม่ได้กลืนกินลงไป

ฉันรีบลุกขึ้นและเดินไปยังกระจก อ้าปากและได้เห็นความขาวข้น ๆ ภายในปากของตนเอง มันกระตุ้นให้ฉันสะท้านใจขึ้นมาอีกครั้ง ฉันใช้ปลายนิ้วกวาดความรักที่เลอะอยู่ข้าง ๆ ริมฝีปาก...แล้วจึงกลืนน้ำขุ่น ๆ ที่เหนอะ ๆ รสชาติหวานมันอย่างประหลาดนั้นลงไปทั้งหมด

เดี๋ยวนี้ ฉันไม่ใช่สาวคนเดิมอีกแล้ว หลังจากบ่ายวันนั้นเป็นต้นมา ฉันยิ่งกระหายหิวมากยิ่งขึ้น ทุกเช้าหรือทุกเวลาหากโอกาสอำนวย ฉันจะต้องทำรักด้วยปากให้ริชาร์ดจนกระทั่งเขาหลั่งให้ฉันได้อิ่มเอมจนหยาดหยดสุดท้ายเสมอ ๆ และจากนั้นก็จะเป็นการสังวาสสอดใส่ที่ดุดัน...

ฉันไม่ต้องการให้เขาหลั่งเข้าสู่ภายในของฉันอีกเลยนับแต่นั้น เพราะไม่ต้องการให้รสชาติมัน ๆ ของความรักของเขาต้องเสียไป ครั้งหนึ่งฉันเคยกลืนกินความรักของเขาที่กระฉูดเข้าสู่ภายในของฉัน คุณรู้มั้ยว่ามันทำให้รสแท้ ๆ จากธรรมชาตินะหมดอร่อยเลยทีเดียว

เดบอราห์ เวย์มุธ

เบื้องลึก...ซึ่งคุณยังไม่เคยรู้จักเธอมาก่อน
ผู้หญิงซึ่งเร่าร้อนมากที่สุดแห่งทศวรรษนี้ และนี่คือ
เรื่องราวของเธอ

มาดอนน่า

เธอคือดอกไม้หรือยาพิษ

ตอนที่ 3

ต่อต้าน

ธรรมชาติของมนุษย์ทุกผู้คนเมื่อได้รับแรงกดดันทางจิตใจมากเกินขีดจำกัดสุดจะฝืนอดทนกักเก็บไว้ได้อีกต่อไป มันก็จะระเบิดพุ่งพรวดออกมากลายเป็นความหายนะนั่นหมายถึงการเดินทางมาพบกับจุดจบของความอดทน เปลี่ยนเป็นจุดเริ่มต้นของการลุกขึ้นต่อสู้- - สำหรับกรณีของ *มาดอนน่า* ก็ไม่อยู่ในข่ายยกเว้น เธอไม่สามารถอดทนกับสภาพแวดล้อมอันน่าเบื่อหน่ายซึ่งเต็มไปด้วยความไม่มีเหตุผล เธอทนไม่ได้ที่จะต้องรับรู้ความจริงว่า พ่อไม่สนใจเธอเลยดังนั้นเธอจึงลุกขึ้นทำตัวแหกคอกเพื่อเรียกร้องความสนใจ เธอเริ่มต่อต้านกฎของโรงเรียนด้วยการแต่งกายผิดระเบียบ เธอต่อต้านศาสนาและการไปโบสถ์ แต่กลับฝักใฝ่หลงใหลในเสียงเพลงและการเต้นรำ เธอเริ่มรู้จักกับการแต่งหน้าทาปาก และเธอเริ่มมีความต้องการทางเพศ

โปรดอย่าลืมว่าในขณะนั้นเธอมีอายุเพียง *10 ขวบ!*

"โอ้ย--ฉันเริ่มแร่ดมาตั้งแต่เด็ก ๆ แล้วละ สาว ๆ นักเรียนพาณิชย์สมัยนี้ที่ว่าแน่แล้วรับรองว่ายังแร่ดสู้ฉันไม่ได้ ฉันจะทำทุกอย่างที่ใคร ๆ พากันห้ามว่าฉันไม่ควรทำ" ตัวอย่างเช่นเรื่องการแต่งการโป๊ ๆ ตามใจอยากของตัวเองเธอพบว่าเธอไม่สามารถทำได้ตามใจปรารถนา เพราะสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย เธอมีพ่อที่เข้มงวด เจ้าระเบียบ และเฮี้ยบที่สุดคนหนึ่ง หนำซ้ำเธอยังต้องเรียนในโรงเรียนคริสต์ที่เคร่งครัด ซึ่งบังคับให้เธอต้องสวมเครื่องแบบนักเรียนที่เธอชิงชัง ทั้ง ๆ ที่ในใจของเธอถวิลหากระโปรงสั้นกับเสื้อรัดรูป หากแต่เธอก็มีวิธีการแต่งตัวตามแบบของเธอเอง

"ฉันละเกลียดไอ้ชุดเครื่องแบบเชย ๆ และคร่ำครึเหมือนชุดยายแก่นี่เป็นบ้าเลย เวลาอยู่ที่โรงเรียนฉันก็จะพับชายกระโปรงขึ้นมาให้มันสั้น ๆ เพื่อโชว์ขาอ่อน ฉันแอบแว่บเข้าห้องน้ำไปแต่งหน้า ผัดหน้าให้ขาว ๆ ทาปากแดง ๆ ก็เหมือนกับที่นักเรียนหญิงสมัยนี้มันทำกันน่ะแหละ แต่ฉันยังก้าวหน้าไปกว่านั้นอีก ฉันถอดถุงเท้าออกแล้วเปลี่ยนเป็นถุงน่องแสนเซ็กซี่ ฉันแอบเอาเศษผ้ายัดลงไปในเสื้อชั้นใน จะได้ดูนมโต ๆ หน่อย แล้วฉันก็ไปทำแร่ด ๆ แจ๋น ๆ กับพวกผู้ชาย วุ้ย-มันส์ชะไม่มี ฉันยังจำได้ว่าครั้งนึงฉันแร่ดสุดเดชมาก ฉันใส่กางเกงในสีสดแสบที่สุดและโป๊สุดเหวี่ยงที่สุดไว้ข้างใน--แล้วรู้มั้ยฉันทำยังไง? ฉันก็ไปในโรงยิมแล้วห้อยหัวลงจากบาร์โหนให้กระโปรงตลบลงมาพวกผู้ชายมันจะได้เห็นกางเกงในเซ็กซี่ตัวนั้นไงล่ะ โอ๊ย-พวกนั้นตกตะลึงจนตาค้างไปเลย! น้อง ๆ จะจำวิธีนี้ไปใช้บ้างก็ได้นะ--ฉันไม่สงวนลิขสิทธิ์"

นอกจากเธอจะเริ่มแต่งตัวโป๊ ๆ และทำตัวฝ่าฝืนกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เธอไม่เห็นด้วยแล้ว เธอยังเริ่มชอบผู้ชายและเริ่มรู้จักความหลงใหลในเพศตรงข้ามซึ่งในขณะนั้นเธอเข้าใจผิดคิดว่านั่นคือสิ่งที่เขาเรียกกันว่าความรัก *"ฉันมีแฟนคนแรกตอนอายุ 10 ขวบ และกำลังเรียนอยู่ชั้นประถมห้า เขาชื่อ-รอนนี่ ฮาวเวอร์ด เขาเป็นเด็กผู้ชายผมทอง ตาสีฟ้าที่ล้อ...หล่อ ฉันคลั่งเขามากจนต้องเขียนชื่อของเขาลงบนรองเท้าผ้าใบ แล้วฉันก็เคยถอดเสื้อวิ่งไล่ปล้ำเขาในสนามเด็กเล่นด้วย"*

จากการกระทำอันบ้าระห่ำครั้งนั้น ทำให้เธอต้องนั่งสงบสติอารมณ์ฟังแม่ชีซึ่งมีฐานะเป็นครูในโรงเรียนดุด่าและตำหนิ- - โดยบอกว่าผู้หญิงชาวคริสต์ที่ดีจะต้องไม่ไปวิ่งไล่ปล้ำผู้ชายอย่างนั้น ทั้งยังทำโทษเธออีกด้วย เธอได้แต่กักเก็บความขุ่นเคืองไว้ในใจ เพราะเธอไม่เข้าใจว่าการวิ่งเล่นไล่จับผู้ชายนั้น- - มันผิดตรงไหน?

หลังจากจบการศึกษาจากโรงเรียนคริสต์แล้ว เธอก็ก้าวเข้าสู่โรงเรียนมัธยมของรัฐบาล เธอสลัดชุดเครื่องแบบที่เธอเกลียดออก และพร้อมที่จะแต่งกายและปฏิบัติตัวตามใจปรารถนา *"ฉันแต่งตัวได้อย่างสะสาแก่ใจให้สมกับที่ต้องทนสวมชุดเครื่องแบบบ้า ๆ นั่นมานานนมเต็มที"*

ที่โรงเรียนแห่งนี้ เธอมีความอิสระเสรีมากขึ้นและมันเป็นสัดส่วนแปรผันตรงกับความเหลวไหลของเธอคือยิ่งเธอมีความอิสระที่จะทำตามใจอยากได้มากเท่าไร โอกาสที่

เธอจะกลายเป็นผู้หญิงเหลวแหลกก็มีมากขึ้นเท่านั้น เธอจะทำทุกอย่างที่เธออยากทำ และทุกอย่างที่เธอทำนั้น- - ก็ไม่เป็นสิ่งปกติตามความคิดเห็นของคนทั่วไป

"ฉันกล้าพนันได้เลยว่า ถ้าเป็นคุณ-คุณก็จะต้องทำทุกอย่างเพื่อให้คุณดูแตกต่างจากคนอื่น ๆ ทำมั้ย...จะต้องเหมือนใครจริงมั้ย? พ่อไม่อนุญาตให้ฉันใส่กางเกงขาสั้นรัดรูปและกระโปรงสั้น เพราะมันจะดูโป๊ แต่ฉันไม่สนเรื่องนั้น เพราะความโป๊นี่แหละ-คือสิ่งที่ฉันต้องการ โอเค-พ่อไม่ให้ฉันใส่ ฉันก็ไม่ใส่ให้พ่อเห็น ฉันแต่งตัวเรียบร้อยออกมาจากบ้าน แต่ฉันเอากระโปรงใส่ถุงมาเปลี่ยนในห้องน้ำที่โรงเรียน พ่อยอม ได้มั้ยล่ะ?" เธอพูดเหมือนกับจะประกาศถึงความดื้อดึงของเธอ และเหมือนจะเป็นสิ่งบ่งบอกว่าต่อไปนี้เธอจะเป็นตัวของตัวเอง ทำในสิ่งที่อยากจะทำโดยไม่สนสายตาของคนอื่น

เธอประกาศความเป็นตัวของตัวเองที่ไม่เหมือนใคร ด้วยการแต่งตัวโป๊และสนใจหลงใหลในเพลงดิสโก้กับการเต้นรำ ไม่สนใจกีฬา หรือสิ่งอื่นใดอีก เธอไม่สนใจกับสภาพแวดล้อมรอบข้างหรือคลื่นกระแสความนิยมต่าง ๆ ทั้ง ๆ ที่ในขณะนั้นเป็นช่วง *ยุค 1960* ยุคที่ขบวนการบุปผาชนเข้าครอบงำ และภายหลังมันกลายเป็นตำนานอีกหน้าหนึ่งของประวัติศาสตร์อันฟอนเฟะของอเมริกาในชื่อบทว่า- - *ยุคดอกไม้บาน*

มาดอนน่าเกิดในทศวรรษที่ 1960 หรือช่วง พ.ศ. 2503 และเมื่อเธอเติบโตขึ้นเป็นวัยแรกรุ่น เธอก็ได้เผชิญหน้ากับปรากฏการณ์อันแสนแปลกประหลาดนี้อย่างเต็มที่ เด็กหนุ่มสาวหัวสมัยใหม่เกิดความเบื่อหน่ายกับชีวิตจอมปลอมที่บูชาเงินประหนึ่งพระเจ้า พวกเขาเบื่อระอากับสภาพสังคมนิยมวัตถุที่ทำให้ผู้คนทำงานหาเงินเหมือนคนบ้าโดยวิธีแก่งแย่งชิงดีกันอย่างเห็นแก่ตัว พวกเขารังเกียจชีวิตสำเร็จรูปเหมือนเครื่องจักรตั้งโปรแกรมแบบอเมริกันและพวกเขาทนไม่ได้ที่ต้องเห็นมนุษย์มัวเมาตกเป็นทาสของเวลาและเงิน

ดังนั้น หนุ่มสาวเหล่านี้จึงพร้อมใจกันลุกขึ้นสาปแช่งและต่อต้านต่อระบบสังคมอันน่าขยะแขยงนี้ พวกเขาไม่ทำงานหาเงิน ไม่ตัดผม ไม่อาบน้ำ ไม่สวมรองเท้า และไม่ผูกนาฬิกา แต่พวกเขากลับสร้างสรรค์เอกลักษณ์การแต่งตัวขึ้นมาอย่างไม่เหมือนใครและเป็นตัวของตัวเอง เรียกว่า *ม็อดแฟชั่น*--เป็นความสวยงามซึ่งแฝงอยู่ในความสกปรกรุงรังผสมกับกลิ่นเหม็นสาบ พวกเขาบูชาสันติภาพ ชื่นชมความงามของดอกไม้ ใช้ชีวิตเรียบง่าย ตรงไปตรงมาไม่ใส่จริต ชีวิตประจำวันของพวกเขาดำเนินไปอย่างเอื่อยเฉื่อยและเกียจคร้าน พวกเขาเชื่อในคำพูดที่ว่า *- รักกันดีกว่ารบกัน -* (MAKE LOVE - NOT WAR) พวกเขาค้นพบความสุขได้จากศิลปะ หนังสือ ดนตรี การเสพกาม และเสพยาเสพติด และพวกเขามีชื่อเรียกว่า *'ฮิปปี้'*

อิทธิพลของเหล่าฮิปปี้เข้าครอบงำจิตใจของบรรดาหนุ่มสาวชาวอเมริกันในยุคนั้น พวกเขาเชิญชวนให้ผู้คนละทิ้งการงานและออกแสวงหาความสุขอย่างอิสระเสรี พวกเขาสนับสนุนลัทธิฟรีเซ็กซ์ และเห็นว่าการเสพสมกับคนแปลกหน้าไม่ใช่เรื่องแปลก รวมทั้งการที่หญิงสาวสองคนจะเกิดการพิศวาสเสพสังวาสกันเองแบบเลสเบี้ยน- ก็ไม่ใช่เรื่องน่าอาย พวกเขาดิ้นรนปรารถนาจะค้นพบทางหลุดพ้นไปสู่นิพพาน เพราะเชื่อว่านั่นคือจุดมุ่งหมายของชีวิต และพวกเขาพบคำตอบว่า- ยาเสพติด- คือพาหนะของพระเจ้าที่จะโลดลิ่วนำไปสู่นิพพาน หากมองด้วยสายตาของชาวพุทธเราจะนึกว่าพวกเขาเหล่านั้นช่างน่าสงสารและน่าสมเพช ที่กำลังเข้าใจผิดอย่างใหญ่หลวง หากแต่ในขณะนั้น- พวกเขาหลงเชื่อในคำเชิญชวนนั้นดุจประกาศิตจากพระเจ้า และเด็กหนุ่มสาวอเมริกันต่างรู้สึกตื่นเต้นกับการพิสูจน์และไม่ปฏิเสธที่จะลิ้มลอง

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ทฤษฎีทางเพศ

โดย : อา นขา

เสริมชายที่อวัยวะ (เพศ)

(ตอนที่ 2)

2. การเสริมเพื่อจะสอดใส่เข้าไปให้ประทับใจฝ่ายหญิง

ข้อนี้ โดยมากแล้วเป็นความต้องการเบื้องต้นของเพศชายในการเสริมแต่งอวัยวะเพศ ซึ่งเกิดจากปมด้อยของอวัยวะเพศที่มีรูปลักษณ์ไม่เอาไหน อีกทั้งการไม่สามารถรัดใจหญิงไว้ได้ด้วยลีลาในการร่วมเพศ

ปมด้อยของอวัยวะเพศที่มีรูปลักษณ์ไม่เอาไหน เช่น คิดว่าของตัวเองวัดความยาวจากโคนขนสุดปลายได้แค่ 4 นิ้ว มันคงสั้นเกินไป..เลยเกิดความกังวลใจ การที่มันมีลักษณะคดโค้งงอลงแล้วคิดไปว่าจะไม่สามารถสอดใส่เข้าไปกระตุ้นจุดกระสันของเพศหญิงให้ถึงใจได้ การที่มันคดซ้ายหรือเอียงขวาไปก็เช่นกัน การที่มันมีขนาดเล็กเท่านิ้วโป้งก็ใช่ เหล่านั้นล้วนแต่เป็นสาเหตุให้เจ้าของสำคัญผิดว่าอวัยวะเพศของตัวมีปมด้อย จึงใฝ่หาวิธีเพิ่มเติมเพื่อสร้างปมเด่น

แต่บางคนนั้น หน้าหล่อหุ่นดี รูปร่างอวัยวะเพศก็สวยใหญ่ด้วย แถมยังยาวอีกต่างหาก แต่กลับไม่สามารถรัดใจหญิงไว้ด้วยลีลาในการร่วมรักได้ บางชายตะกละตะกราม พอเปลือยกายล่อนจ้อนก็รีบตะกายตัวขึ้นคร่อมฝ่ายหญิง แล้วสอดใส่แท่งเนื้อของตนเข้าไปไถลเข้า-ทะลูดออก 2-3 ที โดยที่ฝ่ายหญิงยังไม่ทันกระสันสวาทเสียด้วยซ้ำ ธารากามเจ้ากรรมคนมีแต่น้ำแต่ไร้ยาก็พุ่งกระฉูดทะลักเอ่อล้นหลืบรีของฝ่ายหญิงเสียแล้ว

อีกสาเหตุหนึ่งก็เช่น ขาดความรู้ ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการร่วมเพศ การเล้าโลมจุดสยิวจุดเสียว การกระตุ้นจุดกระสัน การดำเนินจังหวะร่วมเพศแบบไร้ลูกเล่น พอฝ่ายหญิงไม่ถึงจุดสุดยอดในเกมรักก็มักไปลงโทษที่อวัยวะเพศของตัวว่า เป็นเพราะรูปไม่สวย หรือไม่ก็สั้นเกินไป ไม่ถึงใจในเสียงครวญครางกระเส่าของหญิงสาว หรือเวลาไปเที่ยวสำส่อนกับโสเภณีนางใดก็ไม่เห็นติดอกติดใจชื่นชมสมใจความเป็นเพศชายสักกะคน

ดังนั้น จึงพากันคิดหาวิธีเสริมชายที่อวัยวะเพศ ให้เป็นที่ชื่นชอบ...รัดรึงใจกระสันของหญิงให้ต้องจิตคนึงหา..ว่างั้นเถอะ

ความจริงแล้ว การเสริมแต่งอวัยวะเพศชายเพื่อสอดใส่ภายในหลืบรีของหญิงโดยหวังผลให้เกิดความประทับใจในรสชาติประหลาดนั้น ไม่แน่นักว่าจะได้ผลดีตามใจปรารถนา เพราะเพศหญิงบางคนอาจชอบ แต่เพศหญิงบางคนอาจเกลียดชังจนกลายเป็นเข็ดขยาด

สำหรับเพศหญิงที่ชื่นชอบก็อยู่ในข่ายประทับใจ แต่เพศหญิงที่เกลียดชังก็จะนำมาซึ่งความฝังใจ และถ้าหากพยายามสอดแทรกเข้าไป ฝ่ายหญิงอาจมีแต่ทุรนทุรายเป็นทุกข์ร้องโอดโอยโหยไห้ และถ้าหากฝ่ายชายผู้กระทำชื่นชอบก็น่าจะเรียกว่า '*ซาดิสม์*' ในวงเล็บ...วิตถารอีกต่างหาก

ในโอกาสนี้ จึงขอให้ข้อแนะนำเทคนิคในการร่วมเพศเพื่อแก้ไขลักษณะอวัยวะเพศชายที่ว่ากันว่าไม่สวย ไม่ใหญ่-ยาว ให้เข้าไปกระตุ้นจุดเสียวจุดกระสัน เร้าใจให้เพศหญิงร่วมถึงจุดสุดยอดง่าย ๆ เป็นที่ประทับใจโดยไม่ต้องใช้สิ่งใดเสริมอวัยวะเพศชายให้ยุ่งยากเลยแม้แต่น้อย

แต่ก่อนอื่นใดนั้นเราควรเข้าใจ จุดสยิว จุดเสียว จุดกระสันของเพศหญิงด้วย ซึ่งจุดต่าง ๆ เหล่านี้ เคยกล่าวไว้ในทฤษฎีทางเพศภายใต้หัวข้อเรื่อง '*จุดกระสัน จนสุดยอดของหญิง*' ซึ่งเคยเสนอผ่านพ้นไปแล้ว

ในที่นี้จึงขอกล่าวสั้น ๆ แต่เพียงจุดกระสัน ซึ่งเป็นประการสำคัญที่จะสอดใส่อวัยวะเพศของชายหนุ่มทุกรุ่นทุกวัยเข้าไปกระตุ้นให้ถูกจุด

จุดกระสันของหญิงได้แก่ *ปุ่มกระสัน* หรือที่ภาษาฝรั่งเขาเรียกกันว่า *คลิตอริส* ซึ่งฝังตัวอยู่บริเวณซอกกลีบเนื้อแล้วโผล่ขึ้นออกมาจากแคมในบริเวณเหนือปากหลืบรีของหญิงสาว

ภายในเพดานผนังช่องคลอด บริเวณติดต่อกับลำท่อปัสสาวะก็เป็นจุดกระสันอีกจุดหนึ่งเหมือนกัน

แคมใน ตลอดแนวช่องคลอด และบริเวณปากมดลูก เป็นจุดเสียวที่เสียวมาก ซึ่งใกล้เคียงและเกือบถึงจุดกระสัน ดังนั้น จุดเสียวสุดเหล่านี้... เมื่อถูกสัมผัสในขณะร่วมเพศจะมีส่วนช่วยเสริมความรู้สึกเสียวกระสันให้แก่ฝ่ายหญิงด้วย ฝ่ายชายซึ่งรู้ตัวว่ามีขนาดอวัยวะเพศค่อนข้างเล็กจึงควรคำนึงถึงให้มาก ๆ

สำหรับรูปลักษณะอวัยวะเพศชายที่เล่ากันว่า...ไม่เอาไหน ก็ได้แก่ มีความคดโค้งกลางลำแล้วหัวตกลงมา อ้วนกลาง - ปลายแหลมปี๊ด และวัดจากโคนถึงสุดหัวขณะแข็งตัวเต็มที่แล้วได้แค่ 3 นิ้ว

จะเห็นได้ว่า อวัยวะเพศชายซึ่งไม่ได้มาตรฐานนั้นก็เพราะขาดคุณสมบัติในการกระตุ้นจุดกระสันของเพศหญิงบริเวณภายในเพดานผนังช่องคลอด ในขณะสอดใส่แล้วดำเนินจังหวะร่วมเพศเข้าไปในแนวตรงตามแนวช่องคลอดของหญิง โดยเฉพาะที่สั้นกว่า 3 นิ้วนั้น ไม่สามารถหยั่งเข้าไปกระตุ้นจุดเสียวที่สุดของเพศหญิงคือบริเวณใกล้ปากมดลูกได้เลย

ข้อเสียของอวัยวะเพศที่สั้นเกินไปก็คือ ช่วงการสัมผัสภายในช่องคลอดของเพศหญิงจะน้อยลงไปด้วย อีกอย่างก็คือ การลื่นหลุดง่าย...เป็นที่รำคาญใจ จึงน่าจะหาวิธีทำให้ยืดยาวกว่านี้อีกสักหน่อย คือพยายามใช้มือกำลำโคนให้แน่น ๆ บ่อย ๆ นาน ๆ ในขณะที่มันแข็งตัว เพื่อบีบให้ความยืดออกไปส่วนปลาย และควรปฏิบัติในท่านั่งยอง ๆ ไม่ก็ท่านอนตะแคงหรือคว่ำ เพื่อให้เลือดในร่างกายได้ไหลลงไปรวมตัวกันที่อวัยวะเพศ

การดึง หากปฏิบัติได้ก็น่าลองดู ดึงที่ส่วนหัวนาน ๆ บ่อย ๆ สม่ำเสมอ และถ้าหากใช้ระบบสูญญากาศมาช่วยดึงได้ก็ดีจะสะดวกกว่าการใช้มือเปล่า ๆ ดึง และการดึงควรดึงขึ้นมาทางหลุมสะดือ เพราะเป็นแนวโค้งต่อจากโคนภายใน ดึงค่อย ๆ บ่อย ๆ นาน ๆ อย่าใช้อุปกรณ์ของแข็งดึงแรงเกินไป...ไม่งั้นหัวงูขาด!

ระบบสูญญากาศดีที่สุดนั้นก็คือ การใช้วิธีดูดดึงโดยการใช้อุปกรณ์ทรงกลมหรือทรงกระบอกครอบหัวอวัยวะเพศไว้ ค่อย ๆ ไล่อากาศออกจนรู้สึกว่า...ปลายอวัยวะเพศถูกดูดไว้ในอุปกรณ์แล้วค่อย ๆ ดึง สำคัญอยู่ที่อุปกรณ์เราจะเลือกใช้แบบไหน อาจจะใช้กระบอกยาวสูบลมออกส่วนปลายให้อวัยวะเพศยืดออกไปทางส่วนปลาย หรือจะใช้วัสดุง่าย ๆ หาพลาสติกทรงกระบอกอะไรก็ได้ที่ตันด้านหนึ่ง และขนาดของทรงกระบอกไม่ใหญ่กว่าอวัยวะเพศของตนเกินไป คือ สามารถค่อย ๆ ครอบใส่กันได้ไม่หลวมเกินไป ปลายอวัยวะเพศที่เบียดอากาศภายในกระบอกเข้าไปจะไล่อากาศภายในให้ออกไปเอง

พอข้างในกระบอกเป็นสูญญากาศ คือมีความรู้สึกถูกดูดไว้แล้วก็ค่อย ๆ ดึง วิธีดึงให้ยาวด้วยสูญญากาศนี้ใช้ได้ผล 70% ใครอยากยืดยาวด้วยวิธีการอย่างนี้ก็น่าจะลองดู แต่ถ้ายืดยาวไม่ได้ก็อย่าเพิ่งน้อยใจ...โปรดติดตามต่อไป

ไอ้หนูยาวแค่ 3 นิ้วก็สามารถลุยคุณผู้หญิงที่หลวมโพรกแผละ ๆ ขนาดปลักกระบือให้ซู้ด...ซี้ด...ระรัวลิ้นกินพริกเผ็ดได้

สำหรับอวัยวะเพศชายที่อ้วนกลาง- ปลายเล็กนั้นเคยบอกไว้ในตอนที่ 1 แล้วว่า อย่าสัมผัสแท่งเนื้อของตนเองด้วยวิธีอัตตกามบ่อยเกินไป และถ้าหากใช้วิธีดูดดึงเหมือนกรณีอวัยวะเพศสั้น แล้วดูดดึงให้ยาวออกไปก็น่าจะช่วยให้ความอ้วนลดลงบ้าง เผลอ ๆ อาจได้แท่งทวนรูปแบบใหม่ทั้งใหญ่ทั้งยาวเป็น 2 เท่าทวีคูณก็ได้ เพราะความอ้วนกลางก็คือใหญ่อยู่แล้ว ไปดูดดึงให้ยาวออกไปอีกอาจทำให้ได้ทั้งใหญ่และยาว

ส่วนอวัยวะเพศชายคดโค้งกลางลำแล้วคอตกลงไปนั้น วิธีแก้ไขเคยบอกไว้ในตอนที่ 1 แล้ว ต่อไปนี้จึงขอกล่าวถึง ข้อแนะนำเทคนิคในการร่วมเพศ เพื่อช่วยให้ท่อนลำของชายที่มีลักษณะไม่เอาไหนได้เข้าไปกระตุ้นจุดเสียวหรือจุดกระสันของเพศหญิง

ถ้าหากอวัยวะเพศชายคดโค้งกลางลำและหัวตกลงไป... ฝ่ายชายควรพยายามขอร่วมเพศกับหญิงในท่าต่าง ๆ ที่จะทำให้สามารถดำเนินจังหวะการร่วมเพศจากทางด้านหลังของหญิงได้สะดวก

'ท่าหญิงนอนคว่ำ ชายขึ้นทับกัน' ไม่ได้หมายความว่า ฝ่ายชายจะต้องสอดใส่เจ้าเพื่อนคู่กายที่ทวารหนักของฝ่ายหญิง แต่เป็นการสอดใส่ที่ปากหลืบรีคว่ำของหญิง ซึ่งนอนคว่ำหน้า เปลือยก้นถ่างขาให้พอชำแรกลำเนื้อเข้าไปได้อย่างไม่ยากเย็นนัก ซึ่งส่วนหัวอวัยวะเพศชายที่คดกลางลำแล้วหัวตกอยู่จะสัมผัสภายในช่องคลอดของหญิงบริเวณที่ติดต่อกับลำท่อปัสสาวะ ซึ่งนับว่า...เป็นจุดกระสันอีกจุดหนึ่งของเพศหญิง

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ขุมทรัพย์นาคราช

โดย : อุมาวดี

3

เสียงกรีดร้องดังออกมาจากปากเจ้าเวียงฟ้า- - กรี๊ด-กรี๊ด ทำเอาทุกคนที่มาร่วมงานตกใจไปตาม ๆ กัน เมื่อร่างประทับทรงของเจ้าเวียงฟ้าหงายหลังลงบนอาสนะแล้วค่อย ๆ ยันกายขึ้นนั่งตามปกติพร้อมกับถอนหายใจ

"ร่างเราไม่สามารถติดต่อกับเทพนาคราชได้" เจ้าเวียงฟ้าพูดขึ้น

"ทำไม มีอุปสรรคอันใด" บรรดาคนเฒ่าคนแก่และคนอื่น ๆ ที่อยู่รอบข้างถามด้วยความงุนงง

"เรามองเห็นร่างขององค์นาคราชปรากฏขึ้นริมฝั่งแม่น้ำโขงกำลังจะมาหาเรา แล้วมีดวงไฟไม่ทราบว่ามาจากไหนวนรายรอบองค์นาคราช" เจ้าเวียงฟ้าเล่าเหตุการณ์ซึ่งปรากฏในนิมิตเทพที่ได้เห็นให้ทุกคนได้ฟังและบอกว่าพิธีบวงสรวงสัตตนาคะนาคคงใช้เวลาอีกนานกว่าถึงเดือนสิบเอ็ดขึ้นห้าค่ำ แต่ก็จะพยายามอีกครั้งหนึ่งเพื่อขอทราบโชคชะตาราศีผู้คนของบ้านเมืองว่า ปีนี้จะมีอุปสรรคในการประกอบอาชีพข้าวปลานาในจะอุดมสมบูรณ์หรือมีเหตุเพทภัยอย่างไร แล้วหันกราบหลวงพ่อเจ้าอาวาสวัดมุกขราม ด้วยสีหน้าที่หมองเศร้า

"ต้องพยายามอีกนะโยม คราวนี้ติดต่อไม่ได้โอกาสหน้าองค์สัตตนาคะนาคคงมาช่วยเราอย่างน้อยก็คงจะบอกทรัพย์สมบัติที่จมหายไปในลำแม่น้ำโขง" หลวงพ่อเจ้าอาวาสพูดปลอบใจเจ้าเวียงฟ้าและแนะนำว่า คราวหน้าลองพากันไปทำพิธีที่บริเวณภูก้าพร้าองค์พระบรมธาตุเจดีย์ซึ่งบุญบารมีของสิ่งศักดิ์สิทธิ์จะช่วยคุ้มกันได้ ซึ่งจะต้องเสาะหาข้าวของต่าง ๆ จนครบถ้วนมาประกอบพิธีอัญเชิญองค์นาคราชเสด็จขึ้นมา

แสงอาทิตย์ยามเช้าเริ่มมองเห็นทางทิศตะวันออก ชาวบ้านเริ่มจะออกเรือไปหาปลากู้เบ็ดราวในแม่น้ำสองสามคน ท้องน้ำสงบเงียบไม่มีคลื่นลมแต่อย่างใด

"โชคไม่ได้เข้าข้างเราเลยสมศรี" เสียงพ่อหมอขันแก้วบ่นด้วยความหัวเสียพร้อมกับรวบรวมข้าวของที่ใช้ในพิธี

"มันเป็นอย่างไร หรือครับพ่อหมอ"

"ก็เห็นตัวองค์นาคราชไม่ชัดเจน กำลังเพ่งกสิณใช้มนต์กล่อมนาคราชให้เข้ามาใกล้ต้นไม้ใหญ่แล้วใช้บ่วงบาศวิญญาณพญาครุฑเข้าจัดการก็เสร็จเรา" หมอไสยเวทย์ขันแก้วพูดกับสมุนแล้วเก็บบ่วงบาศวิญญาณพญาครุฑลงเก็บไว้ในย่าม มีดหมอหวายลงอาคม ข้าวตอกดอกไม้ธูปเทียนนำไปโยนทิ้งลงแม่น้ำก่อนที่จะเดินกลับบ้านด้วยความหวังที่จะจับองค์นาคราชให้ได้

อย่างน้อยก็ทรัพย์สมบัติที่จมอยู่ในแม่น้ำโขง หากได้คราวนี้รวยไปตาม ๆ กัน

ชาวบ้านต่างโจษขานกันเมื่อข่าวการบวงสรวงองค์เทพนาคราชไม่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งอาจจะเป็นลางบอกเหตุในทางที่ไม่ดี อาจจะเกิดโรคห่าระบาดไปทั่วทำให้ผู้คนล้มตายไปไม่มีโอกาสได้ทราบถึงภายภาคหน้าว่าจะเป็นตายร้ายดีอย่างไร

"ข้าว่ามีอะไรผิดปกตินะคำปัน" สิงห์คำพูดกับคำปันพร้อมกับไปหยิบเอาไม้พายใต้ถุนบ้าน เพื่อจะออกเรือไปกู้เบ็ดราว ซึ่งจะต้องให้อีกคนคัดท้ายเรือเอาไว้ให้ตรงตามกระแสน้ำไหล ไม่เช่นนั้นเรือจะเคลื่อนไหวไปมาและจะจมน้ำโดยง่าย

"สงสัยอีตาพ่อหมอขันแก้วแกทำพิธีเรียกนาคราชมา แล้วใช้เวทย์มนต์คาถาผูกมัดเอาไว้เพื่อที่จะถามหาขุมทรัพย์" คำปันแสดงความคิดเห็นกับสิงห์คำแล้วเดินมาตามหลังลงไปยังที่ผูกเรือริมแม่น้ำโขง

"อาจจะเป็นเพราะว่า องค์นาคราชกลัวว่าจะถูกมัดด้วยอาคมของพ่อหมอขันแก้ว จึงไม่ปรากฏให้เจ้าเวียงฟ้าได้เห็นชัดเจน ทำให้ไม่สามารถนั่งทางในติดต่อกันได้"

"แล้วมันจะเกิดอะไรขึ้นหากติดต่อกันไม่ได้"

"นาคราชบางองค์อาจจะโกรธก็ได้ ที่ไม่ได้บูชาสังเวยเทพตามประเพณีโบราณ"

"ลงหาปลาก็ลำบาก บางปีมีคนจมน้ำตายก็เคยมีเหมือนกัน" สิงห์คำบอกคำปันแล้วแก้มัดเรือพากันพายออกไปยังกลางลำน้ำโขง มุ่งตรงไปยังทุ่นไม้ไผ่ที่ลอยตุ๊บป่องอยู่หลายสิบอัน

คำปันคัดท้ายเรือในขณะที่สิงห์คำดึงเชือกที่ผูกทุ่นไม้ไผ่ขึ้นมา แล้วเอาเชือกพาดหัวเรือเอาไว้ ค่อย ๆ ดึง

เชือกเพื่อเอาเบ็ดขึ้นมาจากน้ำ มีปลาติดเบ็ดกันหลายสิบตัว เกี่ยวเบ็ดใหม่เสียบเหยื่อเข้าไปตรงเงี่ยงเบ็ด บิดอีกสองสามครั้งให้เหยื่อติดและปล่อยลงน้ำตามเดิม คำปันและสิงห์คำจัดการกับเบ็ดราวและปลาที่ติดเบ็ดทั้งหมดรวบรวมเอาไว้ได้ท้องเรือ คลุมไม่ให้ถูกแดดยามสายจนเรียบร้อยแล้วพายเรือกลับเข้าฝั่งผูกเรือ เอาเชือกที่ทำจากต้นกล้วยร้อยเหงือกปลาต่อกันเป็นพวงใหญ่สองพวงแบ่งกันระหว่างคำปันและสิงห์คำเก็บไม้พายแล้วเดินขึ้นฝั่งนำปลาที่จับได้กลับบ้าน

“บ่ายนี้ขึ้นเหนือ ทวนน้ำไปยังท้ายดอนตรงโน้นกันไหม” สิงห์คำชวนคำปัน

“ไปก็ได้ อยากจะรู้เหมือนกันที่เขาว่ามีปลาใหญ่ชุกชุม ว่าแต่ว่าเถอะจะเอาอะไรไปจับปลากัน”

“อวนเป็นไง...คำปัน”

“คงลำบาก น้ำเหนือไหลบ่าลงมาแรงนัก แถมยังมีต้นไม้ใหญ่น้อยลอยมาตามกระแสน้ำด้วย อวนก็ขาดป่นปี้กันไปหมด คอยเอาไว้หน้าน้ำลด หน้าแล้งดีกว่า”

“ใช่ คงเป็นไปตามอย่างที่นายว่านั่นแหละคำปัน”

บ่ายวันนั้นสิงห์คำและคำปันพายเรือทวนน้ำขึ้นไปยังท้ายดอนตาจวงห่างหมู่บ้านไปไม่มากนัก ท้องน้ำมีคลื่นเล็กน้อย ทั้งสองคนพายเรือเลาะเลียบริมฝั่งขึ้นไปทางเหนือเรื่อย ๆ เพื่อหาแหล่งที่คาดว่าจะมีปลาชุกชุมปลาตัวใหญ่อยู่ในวังน้ำลึก มีที่หลบซ่อนเช่นเดียวกับวังปลาบึกมีโขดหินน้อยใหญ่ใต้พื้นน้ำ

“นำเรือเข้าไปตรงนั้นดีไหม” คำปันบอกสิงห์คำเพื่อที่จะนำเรือเข้าไปใกล้ดอนกลางน้ำ และจะต้องพายเรือตัดกระแสน้ำเข้าไปให้ถึงเป้าหมาย

“ตรงไหน-คำปัน” สิงห์คำถามคำปันเพื่อความแน่ใจ

“ตรงต้นไม้ใหญ่ ต้นจิ้วป่านั่นไง”

เรือพายหันหัวเรือตรงไปยังต้นไม้ใหญ่บนดอนกลางน้ำทันที เงาไม้ที่ทอดลงบนพื้นน้ำรวมทั้งความเงียบในบริเวณนั้นทำเอาคำปันและสิงห์คำอดขนลุกไม่ได้ ทั้งสองคนได้แต่มองหน้ากันเมื่อเรือไปถึงดอนกลางน้ำหาที่ผูกเรือกับกิ่งไม้ที่ยื่นลงมาเสร็จสรรพเรียบร้อย ต่างคนก็ต่างหยิบคันเบ็ดขึ้นมาเอาปลาตัวเล็กที่เตรียมไว้เกี่ยวเบ็ดแล้วหย่อนลงไปในน้ำ ไม่นานนักทุ่นที่ผูกกับสายเบ็ดกระตุกกระเพื่อมขึ้นลงตามจังหวะที่ปลากินเบ็ด คำปันและสิงห์คำตวัดขึ้นมามีปลาขนาดเท่าฝ่ามือติดขึ้นมาเมื่อเบ็ดเกี่ยวปาก บางตัวดิ้นเพื่อที่จะหลุดไปตามสัญชาติญาณของการต่อสู้เพื่อความอยู่รอด

เงาไม้ที่ทอดลงบนพื้นน้ำ รวมทั้งความเงียบในบริเวณนั้นทำเอาคำปันและสิงห์คำอดขนลุกไม่ได้

เสียงน้ำแตกกระจายคล้ายกับมีสิ่งของตกลงสู่พื้นน้ำไม่ไกลจากเรือมากนัก คำปันและสิงห์คำมองไปตามเสียงนั้น...แต่ไม่ปรากฏเห็นความผิดปกติแต่อย่างใด ทั้งสองคนมองหน้ากันก่อนมองไปบนดอนแล้วแหงนหน้ามองขึ้นไปบนต้นจิ้ว ทุกอย่างเงียบสงบ

คำปันชี้ให้สิงห์คำดูบนคาคบไม้ ตรงที่มีเถาวัลย์พันอยู่เกล็ดสีเหลืองปนเทากำลังเคลื่อนไหวครูดกับเถาวัลย์

“งูเหลือม” สิงห์คำพูดออกมาเบา ๆ พอได้ยิน

“ข้าว่าไม่ใช่ ทำไมมีสีเทาปนอยู่ด้วย...มองดูให้ดี” คำปันบอกสิงห์คำให้มองดูอีกครั้งหนึ่ง พร้อมกับเอื้อมมือจะไปแก้เชือกที่มัดอยู่กับกิ่งไม้เพื่อจะนำเรือกลับ

สิงห์คำเงยหน้าขึ้นมองไปยังจุดเดิมพร้อมกับพนมมือขึ้น ปากกล่าวขอขมาลาโทษที่ได้ล่วงล้ำเข้ามาหาปลาในบริเวณนี้โดยไม่ได้บอกกล่าวตั้งแต่แรก งูใหญ่ที่เคลื่อนไหวบนคาคบไม้สูงขึ้นไปอยู่เหนือศีรษะคำปันและสิงห์คำ หากงูตัวนี้ตกลงมาในเรือก็จะทำให้เรือจมน้ำทันที คำปันแก้มัดเชือกเสร็จจึงหันไปบอกให้สิงห์คำกู้เบ็ดเพื่อที่จะพายเรือกลับบ้าน

เสียงดังโครมใหญ่ น้ำแตกกระจายห่างเรือไม่กี่วา งูใหญ่ที่มองดูคล้ายงูเหลือมตกน้ำในขณะที่จะเลื้อยลงมาจากต้นจิ้ว คำปันและสิงห์คำมองเห็นแว๊บเดียวแล้วงูก็หายไป จะจมน้ำตายหรือเปล่าไม่เป็นที่รู้กันแน่ชัดระหว่างคำปันและสิงห์คำ

“เบ็ดของข้าดึงไม่ขึ้น คล้ายกับมีปลาตัวใหญ่รั้งเอาไว้” สิงห์คำบอกคำปัน

“แกเห็นอะไรหรือเปล่า ไม่เห็นงูโผล่ขึ้นมาจากน้ำเลย”

“ใช่งูหรือเปล่า--หากเป็นงูน่าจะโผล่พ้นน้ำขึ้นมาแล้วป่านนี้”

“ถ้าเป็นอย่างที่นายว่าเสียงโครมคล้ายกับมีอะไรตกลงมาในน้ำ...มันจะเป็นอะไรกัน” คำปันมองหน้าสิงห์คำด้วยความหวาดกลัวที่คนเฒ่าคนแก่มักบอกเสมอว่าต้นไม้ใหญ่มักจะมีผีสิงอยู่ จะทำอะไรก็ขอให้บอกเจ้าที่เจ้าทางก่อน

“เงือก” สิงห์คำพลั้งปากออกมาในขณะที่เขาพยายามจะดึงสายเบ็ด แต่แล้วก็ดึงไม่ขึ้น

กลับถูกลากไปตามกระแสน้ำ

“เฮ้ย! อย่าพูดเป็นเล่นไป...จะเอาอย่างไรกันดีอยากจะกลับบ้านแล้ว”

“ลองตามกระแสน้ำไป ปลาอาจจะกินเบ็ดเข้าไปแล้วก็ได้...สายมันตึงเหลือเกิน”

“ข้าจะคัดท้ายเรือให้ แกพยายามดึงสายเบ็ดเข้ามาบางทีปลาอาจจะหมดแรง ต้องนำเรือเข้าไปใกล้ฝั่งหน่อย ไกลฝั่งใจไม่ค่อยดีนัก” คำปันพูดกับสิงห์คำแล้วหันมามองต้นจิ้วใหญ่ที่ดอนตาจวงอีกครั้ง แล้วปล่อยให้เรือล่องไปตามกระแสน้ำ

(อ่านต่อฉบับหน้า)

เรื่องสั้น : บนเส้นทางสายเซ็กซ์

อุบัติ...เซ็กซ์

(2)

โดย : ตะวัน ตุ้มทอง

"ยังไม่เคยเลยใช่ไหม..." พรทิพย์ไม่ตอบแต่พยักหน้ารับแล้วรีบก้มหน้าหลบสายตาของชายวัยกลางคน ท่าทางดุ ตัดผมสั้นเกรียน สวมเสื้อยืดสีขาว กางเกงสีกากี คงเป็นคนนี้แหละที่สมชายเล่าให้ฟังตอนก่อนมาถึงที่นี่ว่า คือ *จ่าขาว* เป็นตำรวจอยู่ในอำเภอนี้ เม้จะมียศแค่จ่า แต่ระดับสารวัตรยังต้องยอมแก แกมีอาชีพพิเศษในการรีบฉีดผง เปิดบริการอย่างเย้ยฟ้าท้าดินมาหลายปีแล้ว

ดูเขาไม่สนใจว่าพรทิพย์จะตอบคำถามหรือไม่ คงหันไปง่วนอยู่กับการเตรียมสริงซ์ขนาด ๕0 ซี.ซี. ที่มีเข็มฉีดยาเก่าทื่อ เนื่องจากผ่านการใช้งานมานานแล้ว จับเอาจุ่มลงในถังน้ำเขย่าล้างพอเป็นพิธี แล้วหยิบซองพลาสติกเล็ก ๆ มีผงสีขาวบรรจุอยู่ ออกมาจากลิ้นชักโต๊ะ เทน้ำจากขวดที่ตั้งอยู่บนโต๊ะนั้นผสมลงในถุงแล้วบี้ไปมาให้เข้ากัน แล้วเทใส่สริงซ์ไม่ได้ใช้วิธีการดูดเอาเหมือนอย่างเวลาพรทิพย์ดูดยาเพื่อฉีดให้คนไข้

สมชายรู้หน้าที่ เขาควักธนบัตรราคา ๕0 บาท ส่งให้จ่าขาวแล้วเข้านั่งประจำที่ด้วยท่าทางลิงโลด วางแขนขวาเหยียดยาวบนโต๊ะ มือคล้องไว้ที่เชือกซึ่งทำเป็นห่วงสำหรับยึดเครื่องช่วยไม่ให้เผลอยกมือขึ้นในเวลาที่กระสันสุดขีด

"พี่จ่า...เอาเจ๋ง ๆ นะ ตรงรอยเก่านั่นแหละผมชอบ"

จ่าขาวรับเงินใส่กระเป๋าเสื้อไว้ แล้วเริ่มทำตามที่ลูกค้าต้องการ เสียงเข็มทื่อจนปลายมนจัดแทงเข้าไปได้ผิวหนัง บนรอยแผลเป็นที่กำลังตกสะเก็ดดัง...ก๊ก!! สมชายสะดุ้งแต่ดูเป็นสุข ในความรู้สึกหนึ่งอยากจะดิ้นพราดในอาการของปลาที่ถูกทุบหัว แต่นี่คือ...สิ่งที่ต้องการ เจ็บเท่าไร...ปวดเท่าไร...ทรมานเท่าไร มันเหมือนใกล้ชิดและสัมผัสความสุขของสรวงสวรรค์เท่านั้น มือดึงเชือกไว้แน่นเกร็งกล้ามเนื้อแขนขึ้นทำให้ยาเดินช้าลง ส่วนอีกมือหนึ่งยึดเกาะเก้าอี้ไว้อย่างเหนียวแน่นเช่นกัน

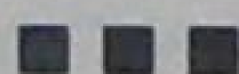
กัดฟันกรอด...กรอด หันมาสบตาพรทิพย์ หันกลับแล้วพร่ำเสียงอย่างเรียกร้อง

"พี่...อย่างนั้นแหละ...โอะ..โอะ..งัดหน่อย...งัดหน่อย"

"อย่า...อย่าพึ่งหมดนะพี่"

พรทิพย์ยืนมองด้วยความตื่นตะลึง ทั้งที่เวลาอยู่ในโรงพยาบาลเธอเองก็เคยฉีดยาให้คนไข้แทนพี่พิสมัย หรือเคยถูกฉีดยาเองบ่อย ๆ เวลาที่ป่วย แต่ภาพที่เห็นในเวลานี้มันต่างกันอย่างสิ้นเชิง เธอไม่อาจยืนทนดูต่อไปได้รีบก้าวออกมายืนใจสั่น มือไม้สั่นไปหมด

สักครู่ต่อมาสมชายเดินออกมาบอกให้เธอเข้าไป แต่เธอไม่กล้า ร้องปฏิเสธพัลวัน สมชายจึงรีบพากลับ

พรทิพย์พยายามพูดให้สมชายเลิกไปฉีดผงที่ร้านจ่าขาว แต่เขาไม่ยอมฟังยังคงแอบไปอยู่ทุกวัน แม้แต่วันนี้เขารู้ว่าพรทิพย์จะต้องมาหา ซึ่งก็หมายความถึงการได้ร่วมรักกันอย่างดูดดื่ม หลังจากที่เธอมาหาไม่ได้เพราะอยู่เวรบ่ายมาทั้งอาทิตย์แล้ว

เธอรีบมาตั้งแต่ก่อนเที่ยงเพราะคิดว่าจะมาถึงก่อนที่เขาจะออกไปแต่ก็ยังไม่ทัน จึงไขกุญแจห้องเข้าไปนั่งรออย่างกระวนกระวาย

เสียงนาฬิกาส่งสัญญาณเตือน เธอก้มดูอีกครั้ง...สี่ทุ่มแล้ว ทำไมสมชายยังไม่มา แม่กับพ่อเลี้ยงและน้องสาวของเขาก็ยังไม่มา เธอจะรออยู่ต่อไปหรือไม่...ตัดสินใจไม่ถูกทั้งหิวและง่วง

เสียงประตูเปิดดังปังด้วยแรงเท้าถีบเข้ามา

"เออ...มาแอบซุกอยู่นี่โน่น ไปดูมัน...ผัวมึงมันนอนรออยู่ที่โรงพยาบาล"

"รีบ ไปเห็นใจกันซะ...ช่างสรรหาพากัน ไปเอาแต่เรื่องมาให้กู ไม่รู้จักจบสิ้นเสียที"

แม่ของสมชายเข้ามาถึงก็

เปิดฉากด่า..ด่า แล้วก็ทิ้งปริศนาเอาไว้ให้จนพรทิพย์กระสับกระส่ายลนลานไปหมด ไม่ใช่ด้วยความกลัวแม่ของเขา แต่ตกใจในข่าวของสมชาย

เมื่อวานนี้สมชายไปใช้บริการจากจ่าขาวตามปกติ แต่มีรายการพิเศษขอเพิ่มปริมาณขึ้นเป็นสองเท่า ด้วยหวังจะเสพให้สุขสมยิ่งขึ้น หลังจากที่ได้รับการสนองตอบแล้ว สมชายก็รู้สึกอย่างนั้นจริง ๆ แต่ในขณะที่กำลังจะก้าวขึ้นรถเพื่อกลับบ้าน มันมีอาการบางอย่างปรากฏขึ้นอย่างรวดเร็ว จนสมชายตั้งตัวไม่ติดล้มหงายหลังตกลงจากรถและหมดสติอยู่อย่างนั้น เจ้าของรถโดยสารและเด็กกระเป๋าจึงต้องรีบนำส่งโรงพยาบาล

เสียงเข็มที่อจนปลายมนงัดแทงเข้าไปใต้ผิวหนังบนรอยแผลเป็นที่กำลังตกสะเก็ดดัง...กึก!

และรีบเป็นธุระติดต่อส่งข่าวให้แม่ของเขา

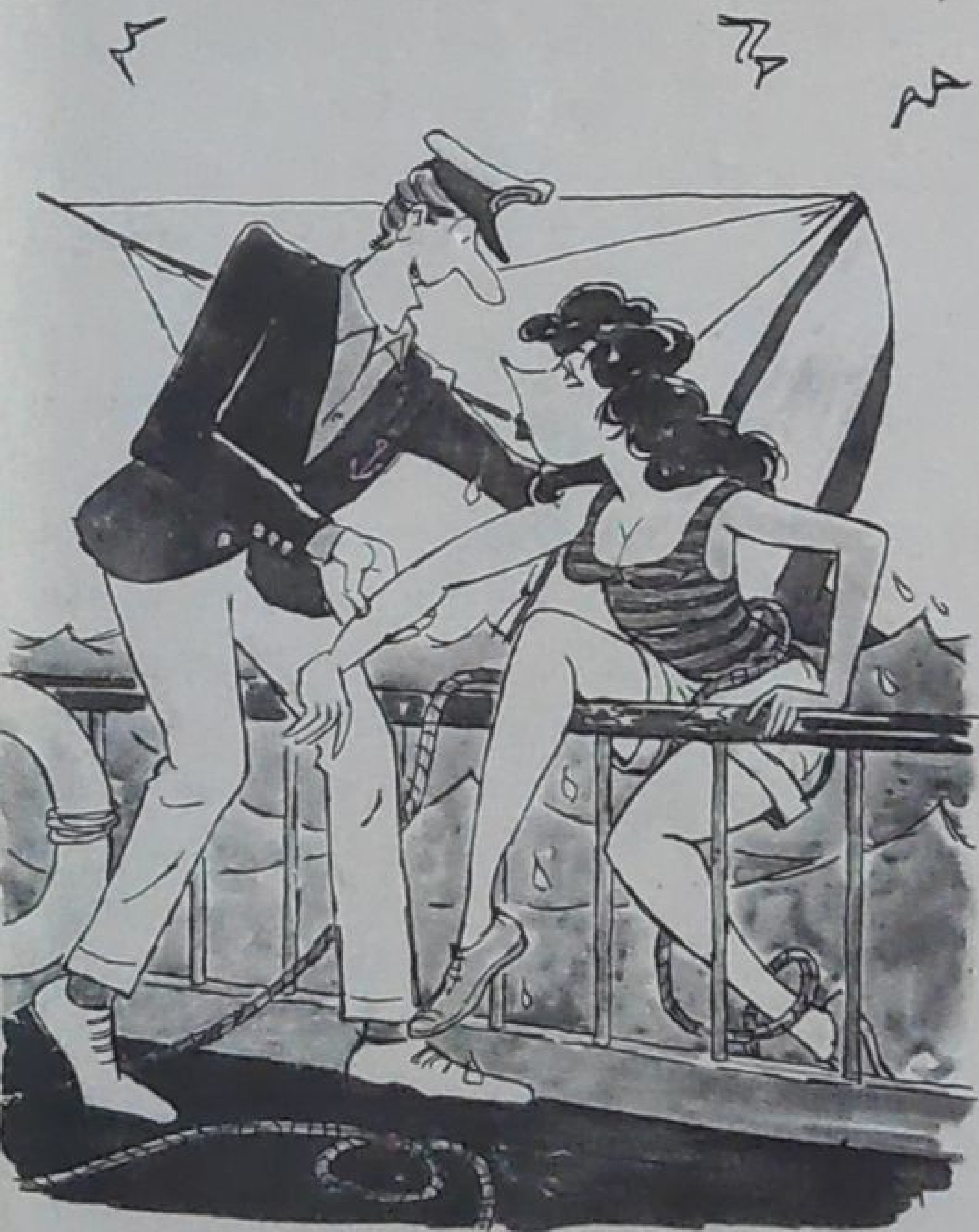
แม่กับพ่อเลี้ยงไปถึงโรงพยาบาลในตอนเช้าวันนี้ ได้รับแจ้งจากหมอว่า เขาได้รับการฉีดเฮโรอีนเข้าไปในเส้นเลือดด้วยปริมาณที่มากจนทำให้เกิดอาการช็อค เพราะร่างกายรับไม่ได้ ส่วนอาการบาดเจ็บนั้นเพียงเล็กน้อย ที่สำคัญเขาคือ...คนไข้ที่มีการตรวจพบว่าเป็น...เอดส์ ซึ่งเมื่อตอนที่เข้ารับการรักษาในอุบัติเหตุครั้งก่อน ทางโรงพยาบาลได้รับผลการตรวจเลือดของเขา หลังจากที่ได้อนุญาตให้เขากลับบ้านแล้ว เนื่องจากการตรวจต้องส่งไปให้ศูนย์สาธารณสุขเขต ซึ่งอยู่อีกจังหวัดหนึ่งตรวจ

มีการออกพยายามสืบหาตัวเขา และในที่สุดเขาก็กลับมาอีกอย่างบังเอิญ จึงกลายเป็นข่าวใหญ่ลงในหน้าหนังสือพิมพ์ การสืบสาวราวเรื่องยังเจาะลึกลงไปถึงคนที่ใกล้ชิดและเขาเคยมีความสัมพันธ์ด้วย แม้แต่หมอพยาบาล ที่เคยให้การรักษาเขาก็ถูกเรียกไปเจาะเลือดตรวจ รวมทั้งพรทิพย์ด้วย และเรื่องราวความสัมพันธ์อันลึกซึ้งของทั้งสองคนก็ถูกเปิดเผยด้วย จนในที่สุดพรทิพย์ต้องถูกสั่งพักงาน

เธอต้องเก็บตัวอยู่แต่ในบ้าน เพื่อหลีกหนีการเป็นข่าวและเป็นเป้าสายตาของผู้ที่พยายามเก็บเอาเรื่องของเธอไปซุบซิบ

วันนี้เธอยังมีชีวิตอยู่...เขาก็ยังมีชีวิตอยู่ แต่อีกไม่นานทั้งเธอและเขาก็จะต้องจากโลกนี้ไป ในห้วงแห่งความคิดของเธอเวลานี้ มีเพียงความปรารถนาเดียวที่อยากจะสรุปทุกอย่างลงให้รวดเร็ว

ไม่ต้องรอ...หรือให้มีวันพรุ่งนี้อีกต่อไป

"เชิญขึ้นมาเลยครับ รับรองได้ว่าผมจะซับน้ำที่เปียกเรือนร่างคุณให้แห้งเลยทีเดียว"

เหยื่อ

โดย : น.ข.

เบื้องหน้าเขาสิงสถิตอยู่ใน ชุดข้าราชการ *ยี่ห้อดุคัน* ควบคุมเสือสิงห์กระทิงแรดให้กับ *เรือนจำแถว ๆ บางเขน* แต่เบื้องหลังของเขาคือนักล่าลูกเมียชาวบ้าน โดยเฉพาะ *ญาตินักโทษ*

บริเวณห้องพักญาติหน้าคุก คือถิ่นหากินซึ่งจะอุดมไปด้วยอาหารหวานคาวทั้งสดและไม่สด สาวแก่แม่ม่ายหมุนเวียนเหยียบย่างมาเยี่ยมญาติทุกวันในเวลาราชการ โดยอาศัยความรูปหล่อบวกกับคารมอันจัดเจน ผสานรวมอยู่ในบทบาทของหน้าที่การงาน จนได้เขมือบญาตินักโทษมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน ทั้งกลีบหนา กลีบบาง กระทั่งกลีบแรกแย้ม มันก็ยังเคยบดขยี้เสียยับเยินเดินขาถ่างกลับบ้าน ผู้คุมอย่างเขาจึงกลายพันธุ์เป็น *'ข้าราชการตัณหาจัด'* ประจำกรมราชทัณฑ์อีกหนึ่งคน

"นายครับ...ช่วยเอาเงินสดเข้าให้ผมทีสิครับ" นักโทษคนสนิทประจำตัวเอ่ยขอความช่วยเหลือหลังกลับจากเยี่ยมญาติ

"เท่าไหร่วะ"

"500 ครับนาย"

"แค่นี้เอง...อย่างกูต้องหลักพันขึ้นไปโว้ย ฝาก บุ๊ค เองก็แล้วกัน...ไม่คุ้มค่าเดิน" เขาปฏิเสธเสียงห้วน แต่ไอ้คนขัดรองเท้า ซักรีดเสื้อผ้า ปูที่หลับที่นอนตอนเข้าเวรผลัดกลางคืนไม่เคยขาดตกบกพร่อง...ยังคงตื๊อเจ้านายมันต่อ

"โธ่นาย...ผมเพิ่งรบกวนเป็นครั้งแรก ไม่เดือดร้อนจริง ๆ ผมไม่ขอร้องนายหรอก นึกว่าเมตตาคนขัดรองเท้าให้นายก็แล้วกันนะครับ ผมไหว้ล่ะเมียผมกำลังรออยู่" เขาทำท่าทางหงุดหงิด ลุกจากเก้าอี้หยิบเสื้อใส่เสร็จสรรพ หันมาถาม

"เมียมึงรูปร่างหน้าตาเป็นยังไงวะ เอาแค่แต่งชุดสีอะไรก็ได้ แล้วมึงบอกให้เขารออยู่ตรงไหน"

ลูกน้องรีบตอบด้วยความดีใจ *"ใส่กระโปรงสั้น ๆ สีแดง เสื้อยืดสีขาว ผมยาว ๆ รออยู่แถว ๆ ต้นสนหน้าห้องญาติ ขอบคุณล่วงหน้าครับนาย"*

ถือเป็นโอกาสของเขาจะได้แวะเกร่หาเหยื่อตามระเบียบ นั่งจ่อมอยู่ในแดนมาตลอดเช้าให้รู้สึกอึดอัด หวังว่าคงจะมีของใหม่ให้ *อ้วก* แกล้มเบียร์ เดินยิ้มกริ่มมาถึงหน้าคุกเหลียวไปทางจุดนัดพบ เห็นเข้าเต็มตาผู้หญิงใส่กระโปรงแดง เสื้อขาว ผมยาว กำลังยืนมองมาทางเขาอยู่พอดี เร่งสาวเท้าเดินปรี่เข้ามา เมื่อมายืนอยู่ตรงหน้ามันถึงกับกลืนน้ำลายลงคอด้วยความ *'อยาก'* เขาสบถในใจ... *"สวยน่าเย่ออย่าบอกใคร...เมีย ไอ้นวย"*

กระโปรงสั้นเกือบเห็นกระบุงก้น เสื้อยืดรัดแนบเนื้อจนหน้าอกออกดอกออกผลอร่าม...งามไม้งามมือดีจัง เห็นแล้วนึกอยาก *เด็ด* เผลอใจสบตาเธออย่างมีความหมายเกือบลืมยกมือรับไหว้ตอบเธอ

"นายมารับเงินให้พี่นวยใช่ไหมคะ"

เขาพยักหน้ารับ แต่พอเธอเปิดกระเป๋าตังค์จะหยิบธนบัตรออกให้เขากลับรีบร้องห้าม

"อย่าเพิ่งให้ตรงนี้ คนพลุกพล่านเดี๋ยวเจ้านายใหญ่มาเห็น ผมจะเดือดร้อนมีหวังถูกไล่ออกแน่"

เธอหยุดชั่งใจเล็กน้อย...

"เอาอย่างนี้ดีกว่า ไปบ้านผมก็แล้วกัน ไม่มีใครเห็นจะได้คุยเรื่อง นวย ให้ฟังด้วย นวยกำลังเดือดร้อน"

เขาไม่สนใจว่าเธอจะคิดเช่นไร เพราะเขาแน่ใจว่าเป็นเหตุผลที่เธอยากจะปฏิเสธ- - เมื่อเขาวกเดินกลับไปสตาร์ทรถเครื่องมาหยุดรับเธอ

รถมอเตอร์ไซค์คู่ชีพที่เขาเคยใช้เป็นพาหนะพาลูกเมียชาวบ้านเข้า *โรงแรมม่านรูด* เสียจนโชกโชนแล่นลิ่วทะยานพาเธอมาบ้านหลังหนึ่งซึ่งอยู่ห่างจากเรือนจำเล็กน้อย

"เชิญนั่งก่อนสิ...เดี๋ยวผมขอตัวเข้าห้องน้ำหน่อย ตามสบายนะครับ...ทานเบียร์ไหมครับ"

เธอส่ายหน้ายิ้ม ๆ เขาเปิดตู้เย็นหยิบเบียร์ออกมาเปิดรินใส่แก้วยกมาวางให้ เธอหน้าตาเฉย เหมือนไม่เข้าใจการปฏิเสธของผู้มาเยือน

"ไม่ได้บังคับนะครับ เดี๋ยวผมออกมาทานเองก็ได้ไม่ว่ากัน" แล้วเขาก็หายเข้าห้องน้ำด้านหลัง ปล่อยให้เธอนั่งฟังเพลงจากวิทยุเทปแก้เซ็งตามลำพัง ได้ยินเสียงน้ำดังซู่อยู่สักพักเขาก็โผล่ออกมาทั้งยังนุ่งผ้าขนหนูผืนเดียว...เม็ดน้ำยังพราวไปทั้งตัว หย่อนก้นลงนั่งข้าง ๆ เธอ เอื้อมมือหยิบแก้วเบียร์ระเลียดลงคอหมดแก้ว

"ค่อยยังชั่ว...สบายเนื้อสบายตัวหน่อย"

เขารู้ว่าเบียร์พร่องไปเกือบครึ่งแก้ว และ *หนังสือ* บนโต๊ะหน้าโซฟาร์ถูกเปลี่ยนที่...แสดงว่าเธอเปิดดู ได้ผล- - เพราะสังเกตเห็นหน้าเธอแดงระเรื่อดวงตาเยิ้มเล็กน้อย คงด้วยฤทธิ์เบียร์และรูปร่วมเพศในหนังสือเล่มนั้น

"ไม่อาบน้ำให้สบายตัวก่อนล่ะ...เดี๋ยวผมเอาผ้าขนหนูมาให้นะ" เขาจัดแจง

ลุกเดินไปหยิบผ้าขนหนูพร้อมแกะสบู่ก้อนใหม่เตรียมไว้ในห้องน้ำเรียบร้อย

"ไม่ต้องเกรงใจน่าคนกันเอง นวยกับผมสนิทสนมกันดี มีอะไรมาผมจะช่วยเหลือเขาทุกครั้งไป เรายังต้องคบหากันอีกนาน กว่านวยจะพ้นโทษรับรองได้ว่าไม่มีปัญหา"

เธอมองหน้าเขาด้วยสายตาเป็นมิตรสนิทกว่าพบกันช่วงแรก ๆ พร้อมกับลุกเดินเข้าห้องน้ำ สายตาที่เขามองตามหลังเธอไปเต็มไปด้วยกลิ่นคาวโลกีย์ ประตูลงกลอนได้สักครู่เขาถึงได้ลุกเข้าประจำที่แกะกระดาษเทปออกจากรูหน้าประตูห้องน้ำ...ก้มลงทาบตาส่องดู- - ภาพที่เห็นเป็นไปตามแผนชั่วของเขา เธอกำลังจ้องมองหนังสือที่เขาแอบซ่อนวางไว้ตอนเอาผ้าขนหนูกับสบู่ไปเตรียมให้เธอ ตาเป็นประกาย...ด้วยความเปลือยเปล่าล่อนจ้อน สองเต้าเด่งดึงผึ่งผายกว่าตอนซ่อนอยู่ใต้เสื้อเป็นหลายพันเท่า

เธอถือหนังสือมือซ้าย ส่วนมือขวาลูบไล้หัวนมซึ่งถึงจะคล้ำก็คล้ำด้วยสีน้ำตาลเรื่อ ๆ ชูชันเล่นนิ้วเล่นมือเรียวเจ้าของระริกระรี้ ไม่นานนักเธอก็เลื่อนมือลงต่ำเข้าหาโคกงามที่ง่ามขา เห็นนิ้วชี้กระดุกกระดิกไปมาบริเวณกลางดงหญ้าอันดกดำสนิท สองขาเธอถ่างออกเล็กน้อยเพื่อสอดนิ้วชี้เข้าได้สะดวก แล้วอ้าปากเชิดหน้าสะบัดผมเคลียแผ่นหลังไสวไปมา เสียงครางดังแผ่วเบาอยู่ในลำคอ เขาทนได้เท่านี้เอง...รีบเคาะประตูเพื่อปฏิบัติการขั้นสุดท้ายกับเหยื่อซึ่งสุกงอมเต็มที่

"น้อง ๆ เปิดประตูมารับยาสระผม...พี่ลืมหยิบมาให้ ผู้หญิงอาบน้ำไม่สระผมมันอย่างไรอยู่นะ"

เขายืนรอนาทีเผด็จศึกด้วยอากัปกิริยาที่เตรียมพร้อม ผ้าขนหนูถูกเหวี่ยงกระเด็นไปกองกับพื้นตั้งแต่เมื่อไหร่ก็ทบทวนไม่ถูก เห็นแต่ท่อนซุงมหึมาบานแฉ่งแข็งทื่อแทบจะทะลวงทะลุประตูห้องน้ำเข้าไปในทันใด พอประตูเปิดแง้มเป็นได้การเขารีบพลิกตัวเองผ่านช่องประตูเข้าไปในฉับพลัน และไม่พูดพล่ามทำเพลงให้เสียเวลา...ไม่ว่าเธอจะแสดงอาการตกใจแตกตื่นขนาดร้องไม่ออกก็ตามเถอะ

สิ่งแรกที่เขาทำก็คือ ผลักร่างเธอให้หงายหลังพาดกับขอบอ่างกระเบื้องโมเสก ยกขาซ้ายอวบขึ้นมาพาดไว้ที่ข้อพับแขน แล้วจับหัวซุงจ่อเสียบคาปริ่มไว้ปากร่องสวาท เกร็งสะโพกกลั้นใจตะบันท่อนซุงค่อนคืบแหวกกลีบนารีที่เอิ้มไปด้วยน้ำหล่อลื่น...พรวดเดียวลึกยันข้างในเกือบสุดมิดด้าม

"โอ้ย...เจ็บ" เหยื่อผวาเฮือกพยายามเสือกก้นหนี แต่กลับกลายเป็นการเอื้ออำนวยให้เขา เมื่อกระพุ้งแก้มก้นถอยมาทาบเบียด

จากห้องน้ำถึงบนเตียงในห้องนอน...ก่อนเปิดประตูบ้านเขายังถลกกระโปรงยืนโก้งโค้งเช็คบิล จนเมียชาวบ้านแทบจะคลานลงบันได

แน่นอยู่กับข้างอ่างอาบน้ำ นักล่าสวาทอย่างเขามีหรือจะปล่อยจังหวะเหมาะเช่นนี้ให้วิ่งหนีไป รีบยกสะโพกถอนขวงออกมาค้าไว้แค่ช่วงหัวก่อน เหยียบคันเร่งเดินเครื่องเต็มพิกัด...อัดก๊อบปี้ไม่เลี้ยง

"โอ้ว...เจ็บ เบา ๆ หน่อยพี่หนูทนไม่ไหวแล้ว...โอ้ย" เสียงร้องของเธอเพิ่มความยั่วยุให้กับเขาเป็นทวีคูณ เธอยิ่งร้อง...เขายิ่งกระแทกกระทั้นถี่ยิบ เธอยิ่งดิ้น...เขายิ่งรัดกดบดขยี้บี้แบนทั้งบนและล่าง จนเห็นว่าเหยื่อเริ่มหมดฤทธิ์อ่อนปวกเปียกไหวไปมาตามจังหวะร็อคถล่มทลายของเขาแล้ว ยกต่อไปเขาจึงเป็นต่อเธอทุกประตู

"อย่าไปคิดอะไรมากเดี๋ยวพี่จะพาไปเที่ยวสวรรค์ชั้นดาวดึงส์" เขากระซิบกระซาบแถวกกหู โน้มร่างเหยื่อลงนอนหงายราบกับพื้นชุ่มฉ่ำ บรรจงยกขาทั้งสองของเธอขึ้นพาดพับไว้ซอกหัวไหล่ โหย่งตัวยกบั้นท้ายลอยขึ้นสูง โถมไปข้างหน้าพอสวยเอื้อมมือตะปบแล้วเคล้นคลึงสองเต้า ให้เธอได้บิดร่างครวญครางพอเป็นกระษัย ก่อนจะใช้ข้อศอกแยกขากว้างออก เสือกหัวเข่าเข้ารับบั้นเอวจ่อให้ตรงแล้วกดพรวดพร้อมขยี้หัวนมควบคู่ไปด้วย

"เสียวมากมั้ยน้อง"

เธอไม่ได้สติที่จะตอบ...เอาแต่ครางกระเส่าทุกการกระดึบเข้าออกของเขา

"จับคอพี่ไว้ให้แน่นนะ...เดี๋ยวจะได้นั่งชิงช้าสวรรค์" พูดไม่ทันขาดคำเขาก็ช้อนมือเข้าใต้ขาอ่อน ยกร่างเธอขึ้นยืนแล้วกระแทกเข้าหาตัว...เสียงดังก้องห้องน้ำ

"โอ้ว...เสียวใจจะขาดแล้วพี่...หยุดก่อน...ขี้...ด" เมินเสียเถอะ! อ้อยลำอวบเข้าปากช้างทั้งทีมีหรือจะเคี้ยวเอาแค่น้ำหวาน ซางไม่ละเอียดเป็นผุยผง...ยากที่จะคาย

จากห้องน้ำถึงบนเตียงในห้องนอน เลยมาพาดขอบโซฟาร์ ผ้าสักผืนเขาก็ไม่ยอมให้ *เหยื่อ* นุ่ง ก่อนเปิดประตูบ้านเขายังถลกกระโปรงยืนโก้งโค้งเช็คบิล จนเมียชาวบ้านแทบจะคลานลงบันไดปากบานอ้าซ่ากลับคืนเคหา

"เอ้า! 5 ใบครบถ้วน ไม่มีการหัก" เขาส่งธนบัตรสีแดงยื่นให้นักโทษ หลังเผด็จศึกเมียเขามาหมาด ๆ

"คิดไม่ถึงว่าจะโชคดี ไม่มีการหักเปอร์เซนต์ร้อยละ 20 เหมือนคนอื่น ๆ" นวยคิดในใจรีบยกมือพนมท่วมหัวขอบอกขอบใจนายเป็นการใหญ่

"ผมจะไม่ลืมพระคุณนายไปจนวันตาย" นวยเก็บเงินใส่กระเป๋าเดินยิ้มกริ่มหายไปกับกลุ่มนักโทษคนอื่น ๆ

"ใช่...กูก็จะไม่ลืมเมียมึงจนวันตายเช่นกัน" เขาพึมพำก่อนจะ *'จิ๊ก'* เวลาราชการไปหลับเอาแรง!!

ค

โดยะคมกริช

ฉบับนี้ มี *หนังเด็ด* ดี ๆ เด่น ๆ มา *ย้อนหลัง* ให้คุณได้เลือกสั่งกันมากถึง 8 เรื่อง 8 ม้วน ใครชอบเรื่องไหน...สไตล์ไหนก็ลองเลือกพิจารณาดูเอาแล้วกัน

หากอ่านรายละเอียดย่อ ๆ แล้วรู้สึกสนใจใน *หนังเด็ด* เรื่องไหนก็สั่งซื้อเข้ามาได้ โดยสั่งจ่าย *ธนาณัติ* หรือ *ตั๋วแลกเงิน* ราคา 400 บาทต่อหนังเด็ด 1 ม้วนหรือ 1 เรื่อง ในนามของ *นพดล รณชัย ตู้ปณ. 130 ดุสิต กรุงเทพฯ 10300*

ย้อนหลัง หนังเด็ด

◆เพลิงสวาท (TORCH)

หนังเรื่องนี้เป็นการทำงานของ *พอล โธมัส* นักสร้างและกำกับหนังมือฉมังคนหนึ่งในแวดวงหนังพอร์โน...หนังของเขาโดยส่วนใหญ่แล้วจะทุ่มทุนในการจ้างนักแสดงสาว ๆ สวย ๆ มาร่วมแสดงกันอย่างคับคั่ง ไม่ใช่ว่าหนังทั้งเรื่องมีเพียงดาราคนหรือสองคนเท่านั้น

ใน *เพลิงสวาท* นี้ คุณจะได้ชมบทบาทของ *ฮีทเธอร์ ฮันเตอร์* ดาราสาวผิวสีเข้มสุดเซ็กซี่คนใหม่ของแวดวงดาราหนังเด็ด ตามประกบด้วย 2 ดาราสาวสุดสวยอย่าง *คิม แมคเคย์* และ *ริเบคก้า สตีล*

สำหรับดาราชายที่จะมาสาวยาวสาวสั้น...กระแทกกระทั้นให้เรา ๆ ท่าน ๆ มันในอารมณ์ก็มีอยู่ 3 หน่อด้วยกัน คือ *เรย์ วิคตอรี่, แรนดี้ สเปียร์ส* และ *จอน โดว์*

- *เพลิงสวาท* เป็นเรื่องราวของ หนังซ้อนหนัง โดยที่ ฮีทเธอร์ นางเอกสาวของเรารับบทเป็นนางเอกหนังเอ็กซ์ จึงมีบทบาทชวนกระสันให้เราได้ดูกันอย่างเป็นเรื่องเป็นราว... ประมาณ 6 ฉากใหญ่

ความยาวของหนัง 1 ชั่วโมง กับอีก 25 นาที

◆ตัณหาในป่าใหญ่ (LUST IN THE WOODS)

ใครที่นิยมชมชอบหนังแบบเอ้าท์ดอร์...(หนังซึ่งมีการถ่ายทำนอกสถานที่เป็นส่วนใหญ่ ไม่ได้ถ่ายทำภายในสถานที่หรือภายในบ้าน) คงถูกใจกับหนังเรื่อง *ตัณหาในป่าใหญ่* นี้แน่นอน เพราะเนื้อเรื่องของหนังถูกวางให้ดำเนินไปในป่าเขาลำเนาไพร บทรักส่วนใหญ่จึงเกิดขึ้นในป่า...เมกไม้และสายธาร...โขดหิน

คุณจะได้ชมลีลาการร่วมรัก 5 ฉากใหญ่ชุ่มชื่นอุรา...สำแดงฝีมือโดยดาราสาวสวยอย่าง *ไฮอาปาเทีย ลี,เมแกน ลีห์* และ *โลล่า* กับอีก 3 หนุ่มหล่อ *โจอี้ ซิลเวร่า, ไมค์ ฮอร์นเนอร์* และ *เกร็กเกอร์ แซมพ์ซ่า* รับรองได้ว่า... มัน...น...น...ส์

ความยาว 90 นาที

◆มิสส์ไดเร็คเต็ด (MISS DIRECTED)

แฟน ๆ ของ *โทรี่ เวลลส์* หลายคนอาจรู้สึกดีใจที่จะมีโอกาสได้พบกับเธอและลีลาอันสะเด็ดสะเด่าเขย่าทรวงในของเธอกันอีกครั้ง ส่วนคนที่ยังไม่รู้จักกับเธอ...นี่นับเป็นโอกาสดีซึ่งคุณจะได้ทำความรู้จักกับเธออย่างแนบแน่นต่อสายตา ไม่ใช่แค่เพียง โทรี่ คนเดียวเท่านั้น ยังมี *รีเบคก้า สตีล* และ *นิคกี้ ชาร์มส* มาช่วยกันสร้างความเร่าร้อนอารมณ์ให้คุณด้วย- - สำหรับดาราชายมี *แรนดี้ เวสต์, เกรเกอร์ แซมป์ซา, โทนี่ สตีล, แคล แจมเมอร์*

เรื่องราวถูกสร้างขึ้นในลักษณะของการล้อเลียนวงการหนังพอร์โนเมืองนอก โดยเฉพาะ เจ้าแม่วงการหนังโป๊อย่าง *เทเรซ่า ออร์โลวสกี้* หญิงสาวผู้ซึ่งสร้างตนเองขึ้นมาจากการเป็นนางเอกหนังโป๊ จนกระทั่งก้าวขึ้นมายืนอยู่ในจุดของผู้กำกับและผู้อำนวยการสร้าง และในเรื่องนี้ โทรี่ ก็รับบทเป็นตัวเทเรซ่า

บรรจุความดีเด็ดไว้เต็มที่ในเวลา 75 นาที...ไม่มีสะดุดอารมณ์

◆ เจแปนอีโรติก 2
(AKINA & MARI AYUKAWA)

เป็นหนังญี่ปุ่นเรทเอ็กซ์ ที่มีการเซ็นเซอร์ไว้ด้วยคอมพิวเตอร์ตรงอวัยะเพศ หรือตอนที่ผู้แสดงทำการร่วมเพศกัน แต่เป็นหนังซึ่งเน้นกันที่ความสวยงามและเซ็กซี่ของตัวผู้แสดงเป็นหลัก ในม้วนนี้มีหนังบรรจุอยู่ 2 เรื่อง คือ เรื่อง *อากินะ* มีความยาวถึง 55 นาที มีบทบาทในเกมการสังวาส 2 ฉาก ยาว ๆ ส่วนเรื่องที่สอง คือเรื่อง *มาริ อายูคาว่า* ซึ่งมีความยาวถึง 55 นาทีเช่นกัน อีกทั้งยังมีเนื้อเรื่องชวนติดตามอีกต่างหาก

ใน 1 ม้วนทั้ง 2 เรื่อง รวมกันจะมีความยาว 110 นาที ขาดอีกเพียง 10 นาทีเท่านั้นก็จะครบ 2 ชั่วโมงหมดเนื้อเทปพอดี

◆ สแนทช์
(SNATCHED)

เรื่องราวของการตามหาขุมทรัพย์มูลค่ามหาศาลของ *แจ๊ค ไบรอันส์* มหาเศรษฐีผู้ล่วงลับไปแล้ว โดยมีเรื่องราวทางเพศมาเป็นตัวเชื่อมโยงให้เราได้ชมกันอย่างวูบวาบหวิวไหวในหัวใจ- - ใครอยากดูรูปแบบการร่วมรักในลีลาใด...ในเรื่อง *สแนทช์* ล้วนมีให้ได้ดูกันอย่างเต็มอิ่ม กับบทบาทความสามารถของ 3 สาววัยร้อนร่าน อย่าง *ซาช่า, เอจา, นีน่า เดอปอนก้า* และหนุ่มทั้ง 4 อันมี *ทอม ไบรอน, โจอี้ ซิลเวร่า, ปีเตอร์ นอร์ธ* และหนุ่มผิวสีเข้ม *เรย์ วิคตอรี่*

ความยาวของหนัง 1 ชั่วโมง 15 นาที ถ้าชอบดูมุมกล้องแบบชัด ๆ ลึก ๆ คุณไม่ควรพลาด

◆ ชาร์มด์อะเกน
(CHARMED AGAIN)

ใครที่นิยมชมชอบหนังเด็ดซึ่งมีการถ่ายทำแบบจะ ๆ และเน้น ๆ กันตรงอวัยวะเพศละก็ เรื่อง ชาร์มด์ อะแกน คงไม่ทำให้คุณผิดหวังอย่างแน่นอน เพราะในทุกฉากที่มีบทบาทการร่วมรัก...หนังจะพยายามเน้นกันแบบชัด ๆ ให้เห็นกันอย่างลึก ๆ สลับกัน ภาพโดยรวม- - สาวสวยที่จะมาโชว์เนินเนื้อและความอวบอูมก็มี *นิคกี้ ชาร์มส์, สเตซี่ ลอร์คส, รีเบคก้า สตีล, คิชชี่ บลอนด์* ส่วนดาราชายซึ่งจะมาโชว์ลีลาโขยกขย่มให้เรา ๆ ท่าน ๆ ได้ดูกันก็มี *ดิโน่ อัลบา, โจอี้ ซิลเวร่า* และ *แซซ วินเซ้นต์*

เนื้อหาของเรื่องเกี่ยวกับ...หญิงสาวคนหนึ่งที่เกิดมีปากมีเสียงกับแฟนหนุ่ม แล้วก็ตัดสินใจแยกทางกัน แต่ในที่สุดเมื่อได้เรียนรู้อะไรเพิ่มมากขึ้นทั้งคู่ก็กลับมาคืนดีกันอีกครั้ง

ความยาวของเรื่องประมาณ 90 นาที

◆ ทีเด็ด

สำหรับหนังม้วน *ทีเด็ด* นี้ ต้องขออธิบายกันสักหน่อยว่า มีหนัง 2 เรื่องในม้วนเดียวกัน เรื่องแรกเป็นหนังไทย ส่วนเรื่องที่สองเป็นหนังญี่ปุ่น

- *หนึ่งสัปดาห์* คือเรื่องแรก นำแสดงโดย 5 ดาราสาวและ *อัมพิกา บุษกร* นางแบบปกของ *เพ็ญพักตร์* และ *เพ็ญพักตร์มินิ* การถ่ายทำต้องบอกก่อนว่า...ค่อนข้างจะดิบ เนื่องจากอุปกรณ์ไม่พร้อม แสงไฟไม่เพียงพอ ภาพบางช่วงจะมีสีเหลืองแซมเข้ามา ซึ่งนั่นเป็นผลมาจากตัวแม่...ไม่ใช่ที่การอัด

- *แรงแค้นแฝงสวาท* คือหนังเรื่องที่สอง นำแสดงโดย *คิมิโกะ มัตสึซากะ* เซ็กซ์บอมบ์สุดดังของญี่ปุ่น เรื่องนี้สร้างในปี 1990 แน่นอน แต่การเดินเรื่องและการถ่ายทำเป็นแบบหนังแนวนี้ของญี่ปุ่นส่วนใหญ่

ม้วนนี้มีความยาวประมาณ 110 นาที

◆เซ็กซ์เฟลกซ์

(SEX FLEX)

เนื้อหาของหนังเรื่องนี้เกี่ยวกับผัวหนุ่ม- เมียสาวซึ่งมีกิจการสถานบริหารร่างกายคู่หนึ่งเกิดมีปากมีเสียงกันขึ้น...จนเป็นเหตุให้ต่างฝ่ายต่างเซ็งซึ่งกันและกันเลยแยกเตียงสาร้างเหินห่างกันไปชั่วระยะหนึ่ง ซึ่งในที่สุดทั้งคู่ก็กลับมาคืนดีกันได้เหมือนเดิม...ด้วยความเข้าอกเข้าใจซึ่งกันและกัน

คุณจะได้ชมฉากการร่วมรักแบบโลดโผนและตื่นเต้นในอารมณ์หลายต่อหลายฉากทั้งในสถานบริหารร่างกายและบนเตียงนอน จากดาราหน้าใหม่เอี่ยมอย่าง *บัสตี้ เบลล์, สเตซี่ ลอร์ดส, เอมี่ มิเชลล์, เจด อีสต์* และ *ฮีทเธอร์* โดยมีหนุ่ม ๆ อย่าง *จีน คาเรอร่า, ร็อค ฮาร์ด* และ *เคฟ มิลเลอร์* มาแสดงลีลาขย่มโขยกบั้นท้ายสาวขาวสาวสั้นให้เรา ๆ ท่านๆ ได้ดูกัน

ความยาว 70 นาทีเต็มอิ่ม

P

บัตรสั่ง ย้อนหลัง หนังเด็ด เพ็ญพักตร์

หมายเลขสมาชิก.................................

ชื่อ..............................นามสกุล.............................

บ้านเลขที่..............................ซอย..............................

ถนน...............................ตำบล...............................

อำเภอ...

จังหวัด...........................รหัสไปรษณีย์...........................

ต้องการสั่ง *'ย้อนหลัง หนังเด็ด'* เรื่อง

☐ เพลิงสวาท (TORCH) ☐ ชาร์มด์ อะเกน (CHARMED AGAIN)

☐ ตัณหาในป่าใหญ่ (LUST IN THE WOODS) ☐ ทีเด็ด

☐ มิสส์ ไดเร็คเต็ด (MISS DIRECTED) ☐ เซ็กซ์เฟลกซ์ (SEX FLEX)

☐ เจแปนอีโรติก 2 (AKINA & MARI AYUKAWA)

☐ สแนทช์ (SNATCHED)

รวมทั้งหมด.............ม้วน พร้อมกันนี้ได้ส่งธนาณัติหรือตั๋วแลกเงิน

จำนวน........................บาทมาด้วยแล้ว (ราคาม้วนละ 400 บาท)

หมายเหตุ : ท่านที่ไม่ได้ตัดบัตรสั่ง สามารถถ่ายเอกสารหรือเขียนข้อความระบุอย่างชัดเจนมาแทนได้

๑ นาทีกับสาวเพ็ญพักตร์

วิเวียน วลี

หากคุณเป็นนักนิยมดูหนังต่างประเทศคนหนึ่งละก็ คุณคงเคยชมภาพยนตร์เรื่อง *ผู้หญิงบานฉ่ำ* หรือ *เพรทตี้ วูแมน* (PRETTY WOMAN) ซึ่งโด่งดังเป็นอย่างมาก ทั้งในบ้านเราและบ้านเขา และเพราะภาพยนตร์เรื่องนี้นี่เองที่สร้างให้หญิงสาวผู้รับบทเป็น วิเวียน สาวโสเภณีข้างถนนในเรื่องซึ่งก็คือ *จูเลีย โรเบิร์ตส์* นักแสดงสาวที่ไม่เคยมีใครรู้จักชื่อเสียงเรียงนามมาก่อนเลย...ดังเป็นพลุแตกภายในระยะเวลาช่วงข้ามคืนเมื่อหนังเริ่มเข้าฉาย

จูเลีย โรเบิร์ตส์ กลายเป็นสัญลักษณ์ทางเพศของหญิงสาวแห่งฮอลลีวู้ดคนล่าสุดที่ผู้คนค่อนโลกใฝ่ฝันหา...รวมทั้งหนุ่มไทยบางคนด้วยเช่นกัน

ถ้าเปรียบเทียบกันแล้ว *วิเวียน วลี* หรือ *เจี๊ยบ* อาจไม่มีอนาคตอันสดใสสวยหรูเหมือนกับ *จูเลีย โรเบิร์ตส์* และอาจมีหลายสิ่งหลายอย่างซึ่งแตกต่างกันไกลแสนไกล แต่ก็มีบางสิ่งบางอย่างที่พวกเธอมีความละม้ายคล้าย ๆ กันได้- - หากสังเกตให้ดี ๆ แล้วคุณอาจเห็นด้วยว่า *วิเวียน วลี* มีใบหน้าค่อนข้างที่จะคลับคล้ายคลับคลากับแม่สาวคนดังแห่งฮอลลีวู้ดอยู่หลายส่วนเหมือนกัน

สาวเพ็ญพักตร์ของเราคนนี้เป็นคน *จังหวัดราชบุรี* แม้ว่ารูปหน้าของเธอจะกระเดียดไปเหมือนกับชาวตะวันตก...แต่เชื่อหรือไม่ว่าเธอเป็นไทยแท้ ๆ ไม่มีสายเลือดของเชื้อชาติอื่นเจือปนเลยแม้แต่น้อย แน่นอนว่า...หลายต่อหลายคนไม่เชื่อ และหาว่าเธอโกหกแม้แต่บรรดาเพื่อน ๆ ของเธอเองเมื่อแรกรู้จักกันใหม่ ๆ ต่างก็พากันเข้าใจว่า...เธอมีสายเลือดของฝรั่งผสมผสานอยู่ด้วย

"เยอะมากเลยนะ...สำหรับคนที่คิดว่าเจี๊ยบเป็นลูกครึ่ง ก็พยายามบอกเขานะว่าเราไม่ใช่...เราเป็นไทยแท้ ๆ ไม่มีเชื้อชาติอื่นมาเจือปนอยู่เลย บางคนพูดแล้วพูดอีกก็ไม่เชื่อ หาว่าโกหกบ้างละ...หาว่าอายบ้างละ...ก็ว่ากันไปต่าง ๆ นานาแหม--เจี๊ยบเป็นคนไทยแท้ ๆ จริง ๆ นะ"

ปีนี้เธอกำลังย่างเข้าสู่วัย 22 ในวันที่ 19 กันยายน 2534 เชื่อเหลือเกินว่าสัดส่วนขนาด 34- 23- 36 ของเธอคงไม่เปลี่ยนแปลงไปมากนัก- - ถ้าหากคุณอยากรู้จักกับเธอเป็นการส่วนตัวลองโทรไปที่ 151 หรือ 152 เรียก 137878 แล้วสั่งหมายเลขโทรศัพท์ของคุณเอาไว้...รับรองได้สัมผัสตัวตนจริง ๆ ของเธอแน่

แต่ถ้าอยากเห็นกันแบบนิรันดร์กาลละก็...ภาพชุดพิเศษของเธอรอคุณอยู่แล้ว

P

วิเวียน วลี 34 - 24 - 36

ด่วน เพื่อความสะใจของคุณ

หญิงสาว สวย เซ็กซี่ น่ารักไปทุกสัดส่วนอย่าง *วิเวียน วลี* เชื่อแน่ว่าความสะดุดตาขนาด *34-23-36* คงสร้างความประทับใจฝังแน่นในส่วนลึกของคุณ และคุณคงอยากเห็นสัดส่วนที่ล้ำลึกกว่านี้ซึ่งเปิดเผยไม่ได้ เรามีภาพชุดพิเศษสุดจำนวน 5 ภาพ เป็นภาพสีขนาดจัมโบ้ (4 นิ้ว × 6 นิ้ว) โชว์ความงามที่เร้นลับกระจะตา...เพื่อเติมความฝันของคุณให้เป็นจริง

ภาพชุดพิเศษ

วิเวียน วลี

บันทึกสาวเพ็ญพักตร์

ชื่อ วิเวียน วลี

ชื่อเล่น จอ-เจี๊ยบ...

วันเกิด 19 กันยา 72 จังหวัด ราชบุรี

วัยสาว ยี่สิบสอง 34-23-36 สูง 162

จุดสวย เอาเป็นว่าคนว่าตรงไหนสวยก็ตรงนั้นแหละให้นะ

จุดเสียว ตรงท้องน้อย-รอยบุ๋มของสะดือ

ผู้ชาย ที่ไม่ใช่ตุ๊ด--ละก็ใช้ได้แล้ว

ความฝัน เอาให้ดังสุดขีดเลย โรเบิร์ตสักวัน

บรรยากาศชวนสยิว นอนเรือหาปลาในท้องทะ-เล ท่ามกลางหมู่ดาวยามค่ำคืน

ที่ทำงาน คือ--เป็นนางแบบไง!

โทร. 151,152 เรียก 137878

เพียงกรอกรายละเอียด *ชื่อ* และ *ที่อยู่* ของท่านอย่างชัดเจน พร้อมทั้งส่ง *ตั๋วแลกเงิน* หรือ *ธนาณัติ* ราคา 60 บาท ต่อภาพชุดพิเศษ 1 ชุด *(ไม่รับเงินสดและเก็บเงินปลายทาง)* จ่าหน้าซองถึง *นพดล รณชัย ตู้ปณ. 130 ดุสิต กรุงเทพฯ 10300*

คุณจะได้รับภาพสวยหลังจากที่ใบสั่งของคุณถึงมือเราภายใน 10 วัน (หากถึงกำหนดแล้วยังไม่ได้รับ กรุณาทวงถามภายใน 10 วันถัดมา)

บัตรสั่งภาพนางแบบ

เพ็ญพักตร์ ประจำฉบับที่ 85

ชื่อ...นามสกุล...

บ้านเลขที่...ซอย...

ถนน...ตำบล...

อำเภอ...จังหวัด...

รหัสไปรษณีย์...

ต้องการภาพสีขนาดจัมโบ้ของ *วิเวียน วลี* จำนวน 5 ภาพ ราคา 60 บาท

จำนวน...........ชุด พร้อมกันนี้ได้ส่ง *ตั๋วแลกเงิน* หรือ *ธนาณัติ* เป็นเงิน...........บาท

มาด้วยแล้ว (เป็นสมาชิก *เพ็ญพักตร์มินิ* หมายเลข.........................ขอส่วนลด 10%)

พิเศษสุด

ภาพชุดย้อนหลังเพื่อคุณ

ถ้าคุณพลาดการสั่งจองภาพชุดพิเศษลับเฉพาะสำหรับจินตนาการที่ไกลเกินใครไปถึงของคุณจาก *เพ็ญพักตร์* ตั้งแต่ *ฉบับที่ 67-76*--ขณะนี้เราเปิดโอกาสให้คุณสั่งจองภาพชุดพิเศษของนางแบบเหล่านี้กันอีกครั้ง ในราคาชุดละ 60 บาท (1 คนมี 1 ชุด 1 ชุดมี 5 ภาพ- - ไม่รับสั่งในกรณีที่ท่านต้องการคนละ 1 ภาพ) สมาชิก *เพ็ญพักตร์มินิ* ลดพิเศษ 10%

สนใจส่งธนาณัติหรือตั๋วแลกเงินมาที่ *นพดล รณชัย ตู้ปณ. 130 คลิต กรุงเทพฯ 10300* (ไม่รับเงินสดและเก็บเงินปลายทาง)

อย่าลืม! อย่าพลาด! โอกาสครั้งสำคัญของคุณ

บัตรสั่งภาพย้อนหลัง

หมายเลขสมาชิก................

ชื่อ............................นามสกุล..........................

บ้านเลขที่..........................ซอย..........................

ถนน..............................ตำบล..........................

อำเภอ............................จังหวัด..........................

รหัสไปรษณีย์...

ต้องการภาพชุดย้อนหลังของนางแบบฉบับที่

☐ 67 ☐ 68 ☐ 69 ☐ 70 ☐ 71 ☐ 72 ☐ 73 ☐ 74

☐ 75 ☐ 76

รวมทั้งหมด................ชุด เป็นจำนวนเงิน................บาท
(ในกรณีที่ไม่ตัดบัตรมา คุณสามารถถ่ายเอกสารหรือคัดลอกรายละเอียด ส่งมาได้ กรุณากรอกข้อความอย่างชัดเจนเพื่อป้องกันความผิดพลาด)

● รติกา รื่นรมย์ ฉบับที่ 67

● ชลธิชา คุณานุกร ฉบับที่ 68

● ดวงเดือน คุ้มวงศ์ ฉบับที่ 69

● พินทุสร ภมรวรรณ ฉบับที่ 70

● แคทรียา ปิยะนันท์ ฉบับที่ 71

● อิสราภรณ์ กรกนก ฉบับที่ 72

● จริยา วิริยะกุล ฉบับที่ 73

● ดวงเดือน มณีวงศ์ ฉบับที่ 74

● กัลยา ไชยพันธ์ ฉบับที่ 75

● วันวิภา อิ่มเอมสุข ฉบับที่ 76

กระดังงา
ไขปัญหา SEX

◆ *พี่กระดังงาที่นับถือ*

ผมประจำการอยู่ที่ชายแดนเหงา- - แต่ยังโชคดีที่มี *เพ็ญพักตร์* เป็นเพื่อนคลายเหงา และที่พิเศษสุดเห็นจะเป็นคอลัมน์ของพี่นี่เองที่ช่วยให้ความรู้ความกระจ่างแก่คนทั่วไปที่อ่าน *เพ็ญพักตร์* อย่างไรก็ตามผมรู้สึกว่าตัวผมเองได้รับความรู้จากการที่พี่ตอบปัญหาของคนอื่น ๆ ซึ่งเขียนถามมา

แต่บัดนี้ผมก็มีปัญหาเกิดขึ้นบ้างแล้ว แต่เฝ้ารออ่านของคนอื่นก็ยังไม่มีใครที่มีปัญหาเช่นเดียวกับผมเขียนถามมา ผมขอเล่าเรื่องอย่างย่อ ๆ ให้ฟังนะครับ

กล่าวคือตอนนี้ผมมีแฟนอยู่คนหนึ่ง ที่จริงเป็นคู่หมั้นน่ะครับ เราทำการหมั้นหมายกันไว้โดยเรียบร้อย ในช่วงระยะที่เราหมั้นกันนี้เอง ผมก็มีการได้เสียกับแฟนหลายต่อหลายครั้ง ในครั้งแรกเธอไม่ยินยอม แต่ไม่ทราบว่าเป็นเพราะคำออดอ้อนวิงวอนหรือรำคาญผมที่เฝ้าเซ้าซี้...เธอจึงยอมผม และต่อจากนั้นเราก็มีการได้เสียกันบ่อย ๆ

พี่กระดังงา ครับ ครั้งแรกที่เราได้เสียกันผมรู้สึกว่าของเธอหลวมมาก และไม่มีเลือดพรหมจารีหลั่งออกมา ส่วนหัวนมเธอนั้นทั้งดำทั้งใหญ่ ต่อมาผมสังเกตว่าเธอไม่เคยถึงจุดสุดยอดจากการร่วมเลยครับ ที่กล้าพูดเช่นนี้เพราะว่าของเธอไม่เคยตอดหรือว่าขมิบเลยสักครั้ง แม้ว่าตัวผมเองจะพยายามอดกลั้นเพื่อชะลอการหลั่งเอาไว้นาน ๆ ก็ตามที เรียกว่าผมทำจนเหนื่อยนั่นแหละแต่เธอก็ยังไม่รู้สึกรู้สาอะไร ทั้งที่ก่อนจะลงมือร่วมรักกับเธอผมก็ได้ทำการเล้าโลมก่อนเสมอ ๆ

มีอยู่เรื่องหนึ่งที่ผมลืมบอกพี่กระดังงา ความจริงมีอยู่ว่าก่อนที่เธอจะมาหมั้นกับผมนั้นเธอเคยมีแฟนมาก่อน จะเป็นไปได้ไหมที่ว่าเธอนั้นยังไม่สามารถลืมคนรักเก่าของเธอได้ เธอถึงไม่มีอารมณ์เวลาที่เธอร่วมรักกับผม หรือว่าเธอถูกบังคับให้ทำการหมั้นกับผม เพราะว่าผมดูเธอไม่ออก เอาจริง ๆ ในตอนนั้น ผมถามเธอว่าแม่บังคับให้รับหมั้นผมหรือเปล่า...เธอก็บอกว่าไม่ เวลาที่ผมร่วมรักกับเธอและถามว่าเธอมีความสุขหรือเปล่า เธอก็ตอบว่ามีทั้ง ๆ ที่ผมรู้ดีว่าเธอไม่มี ทำไมเธอต้องมาโกหกผมเกี่ยวกับเรื่องแบบนี้ด้วยนะ ผมจะถามถึงเรื่องต่าง ๆ ที่ผมข้องใจเป็นข้อ ๆ ดังนี้นะครับ

1. ครั้งแรกที่ผมได้เสียกับเธอ ช่องเพศของเธอหลวมและไม่มีเลือดออก ไม่มีอาการขมิบตอดเลย อยากรู้ว่าเธอเคยเสียความบริสุทธิ์มาก่อนหน้าที่จะมาถึงมือผมใช่ไหม และที่เธอไม่มีอารมณ์กับผมนั้นเป็นเพราะว่าเธอยังลืมคนรักเก่าของเธอไม่ได้ใช่ไหมครับ

2. ถ้าหากว่าเป็นการโดนบังคับให้รับหมั้นกับผม แล้วทำไมเธอถึงยอมเสียตัวให้กับผม ที่เธอยอมนั้นเป็นเพราะว่าเธอเองก็รำคาญการเซ้าซี้ของผมใช่ไหม หรือว่าเป็นการยอมเพราะว่าไหน ๆ เธอก็เคยเสียตัวมาก่อนแล้ว จะเสียอีกทีก็ไม่เห็นจะเป็นอะไรใช่ไหมครับ

3. เป็นเพราะปุ่มกระสันของเธอเล็กเกินไปหรือเปล่า เธอจึงไม่มีอารมณ์และความรู้สึกกับผม

4. เม็ดละมุดเธอโผล่แพลมออกมาจนเห็นได้ชัด เป็นไปได้ไหมที่ว่าเธอเคยเสียตัวให้คนรักเก่าตั้งหลายครั้งจนมันโผล่แพลมออกมา อีกอย่างหัวนมเธอดำคล้ำและใหญ่มากที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าโดนแฟนเก่าเธอดูดมากใช่ไหมครับ

5. ทำอย่างไรหรือทำวิธีใดถึงจะทราบว่าเธอนั้นเคยผ่านผู้ชายมาก่อน เพราะว่าผมไม่อยากให้ผู้ชายที่ได้ความบริสุทธิ์ของเธอมาก่อนมาหัวเราะเยาะผม...วิจารณ์ผมว่าผมเป็นไอ้งั่ง

ผมหวังเหลือเกินว่าพี่กระดังงาคงสามารถให้ความกระจ่างเกี่ยวกับเรื่องนี้กับผมได้นะครับ เวลานี้ผมขอมรับว่ากำลังคิดมากเกี่ยวกับเรื่องนี้ ยังตัดสินใจไม่ตกเลยว่าจะแต่งดีหรือไม่แต่งดี เพราะเวลาที่ผมคาดคั้นถามเธอเกี่ยวกับเรื่องนี้ เธอก็ยืนยันว่าเธอบริสุทธิ์ ถ้าหากว่าเหตุการณ์มันจะดำเนินไปในทำนองนี้เรื่อย ๆ แม้ว่าเราจะแต่งงานกันไปแล้วมันก็คงไม่มีความสุขเท่าที่ควร เพราะความคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้มันจะคอยหลอกหลอนผม

อยู่ตลอดเวลา ถ้าหากว่าจด-หมายผมนั้นวกไปวนมาก็ขออภัยด้วยก็แล้วกัน คำใดที่ไม่สุภาพหรือหยาบคายขอความกรุณาให้พี่กระดังงาช่วยแก้ไขให้ด้วย

สุดท้ายนี้ผมขอวิงวอนให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์จงดลบันดาลให้พี่กระดังงาและทีมงานจงมีความสุขความเจริญตลอดไป ยอดขายจงเพิ่มทวีตามวันเวลาที่ผ่านไป

นับถือ อ.รัตน์/สุรินทร์

คุณรัตน์ที่รัก

อ่านจดหมายคุณจบลงด้วยความรู้สึกปวดร้าวใจ ไม่ว่าโลกเราจะวิวัฒนาการไปจนถึงขั้นที่สามารถส่งมนุษย์ไปท่องอวกาศได้แล้วก็ตามที แต่ความคิดงี่เง่างมงายอยู่กับเยื่อบาง ๆ ที่ขวางกางกั้นในช่องคลอด ซึ่งเรียกว่า เยื่อพรหมจารีก็ยังมีอยู่อย่างเหนียวแน่น พี่กระดังงาคิดว่ามันคงไม่มีวันที่จะล้มหายตายจากไปจากความรู้สึกนึกคิดของผู้ชายไทยไปได้อย่างง่าย ๆ ซึ่งเป็นอุธาหรณ์ที่สำคัญยิ่งยวดอย่างหนึ่งของลูกผู้หญิงไทยซึ่งต้องจำใส่ใจเอาไว้เลยว่า แม้เป็นคู่หมั้นกันแล้วก็อย่าได้ใจอ่อนกับคำออดอ้อนวิงวอนหว่านล้อมให้ยอมเสียตัวก่อนวันแต่งเป็นอันขาด เพราะคุณค่านั้นจะต่ำต้อยถอยเสื่อมลงในความรู้สึกของคนที่เป็นคู่หมั้นของเรา เขาจะมีความรู้สึกในทางลบอย่างช่วยไม่ได้ ยิ่งถ้าเกิดไม่มีเลือดไหลออกมาและหลวมด้วยยิ่งเป็นสาเหตุของความระแวงแคลงใจไม่มีที่สิ้นสุด แม้ว่าแต่งงานกันไปแล้วเรื่องแบบนี้ก็ไม่มีวันเสียละที่จะลบเลือนไปได้อย่างง่ายดายเหมือนรอยทรายที่ถูกคลื่นซัดสาด

อ่านจากจดหมายคุณรัตน์แล้วทำให้รู้ว่า อันการหมั้นหมายนั้นเกิดขึ้นโดยที่คุณหรือทางผู้ใหญ่คุณจัดการให้เกิดการหมั้นหมายในครั้งนี้ คุณกับเธอไม่ได้มีความรักต่อกันมาก่อน สังเกตได้คือคุณไม่ได้ถามความสมัครใจของเธอก่อน อีกเรื่องคือเกี่ยวกับเธอมีคนรักอยู่ก่อน รู้ ๆ อยู่แล้วทำไมถึงได้ดึงดันที่จะหมั้นกับเธอเล่า การที่ยอมตัดใจรับหมั้นกับคุณนั้นเป็นความดีที่พี่กระดังงาขอยกย่องเธอมา ณ ที่นี้ด้วย เพราะนั่นย่อมแสดงว่าเธอนั้นเป็นลูกที่มีความกตัญญูต่อพ่อแม่ซึ่งให้กำเนิดเธอและเลี้ยงดูเธอมาจนเติบใหญ่ การกระทำของเธอนั้นเป็นการทดแทนบุญคุณน้ำนมที่เธอดื่มกินมา แม้ว่าจะเป็นการกรีดหัวใจตัวเองจนเลือดโชมก็ตามที

ถ้ากระดังงาเป็นคุณ กระดังงาจะไม่คิดมากเลย เพราะอันพรหมจารีนั้นหาไม่ยากเท่า-ไหร่ แต่คนดีมีคุณธรรมและความกตัญญูนั้นหาได้ยากยิ่งในสังคมยุคปัจจุบัน อีกอย่างคุณได้เสียกับเธอแล้วจะหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบในเรื่องนี้ก็ไม่ใช่ชายชาติทหารซิคะ ถ้าคุณทำใจไม่ได้ขอให้คุณทำการวิวาห์กับเธอสักหนึ่งปี หลังจากนั้นก็ทำการหย่าร้างอย่างเงียบ ๆ เพียงแต่ว่าช่วงที่อยู่กินด้วยกันนั้นขอให้ทำการคุมกำเนิดไว้ด้วยเพราะถ้ามีบุตรด้วยกันแล้วทำการหย่าร้าง ผลร้ายจะตกอยู่กับเด็กทารกที่ไร้เดียงสา ...คุณทำได้ลงคอละหรือ

อีกอย่างที่อยากจะห้วง

คุณไว้สักนิดคือ อันธรรมดาผู้หญิงนั้น ถ้าไม่รักแล้วยากนักที่เธอจะยินยอมให้ฝ่ายชายทำการร่วมเพศกับเธอ นั่นเป็นค่านิยมเก่า ๆ ที่ฝังหัวกันมา แม้กระทั่งในปัจจุบันก็ยังคงเป็นอยู่ กล่าวคือถ้าไม่รัก ไม่ชอบเป็นไม่ยอมแบให้ ถ้าเป็นการข่มเหงเอาด้วยกำลังกายเธอยิ่งหนีห่างแบบว่าครั้งเดียวนึกเสียว่าหมาเยี่ยวรด

ต่อไปนี้เป็นคำตอบในสิ่งที่คุณรัตน์สงสัยตลอดมาว่าอะไรคืออะไร อ่านแล้วใคร่ครวญให้ดี ๆ เพราะบางครั้งความระแวงนั้นสามารถฆ่าคนดี ๆ มามากต่อมาก

1. การไม่มีเลือดออกในครั้งแรกของการร่วมเพศนั้นดูเหมือนจะเป็นเรื่องที่ปกติธรรมดาไปเสียแล้ว เพราะยุคนี้เป็นยุคที่ผู้หญิงนั้นผาดโผนโจนทะยานกันสุดเหวี่ยง เยื่อพรหมจารีที่บางเฉียบแบบนั้นจะมีเหลือหรอรี ส่วนเรื่องที่ว่าหลวมนั้น เป็นไปได้ที่ช่องคลอดเธอไม่แข็งแรงจึงไม่มีอาการตอดรัดและขมิบอย่างที่คุณหวัง อาการแบบที่คุณเล่ามาให้ฟังนั้น อย่าว่าแต่ผู้หญิงที่ผ่านผู้ชายมาแล้วจะหลวมเลย สาวพรหมจารีแท้ ๆ ก็สามารถหลวมได้ วิธีแก้ไขคือต้องหัดขมิบ แบบที่ทำกันเวลากลั้นปัสสาวะนั่นแหละ ทำมาก ๆ อีกหน่อยก็ดีไปเอง องค์ประกอบอีกอย่างที่เกี่ยวกับการหลวมคือ ขนาดของอวัยวะเพศของคุณเอง เพราะคุณไม่ได้แจ้งมาว่าขนาดของคุณนั้นเท่าไร มีความยาวถึง 5-6 นิ้วหรือเปล่า ความยาวรอบวงได้ขนาดมาตรฐานหรือไม่คือ 5-5 นิ้วครึ่ง ถ้าหากว่าของคุณแค่ 4 นิ้วและกระจิ๋วหริวก็อย่าไปโทษฝ่ายหญิงเลยว่าเธอหลวม จงลงโทษตัวเองเถิดว่าที่หลวมน่ะเป็นเพราะเรานั้นมันเล็กไปว่ะ เกี่ยวกับเรื่องการลืมนั้น อย่าเก็บเอามาใส่ใจเลย ขนาดกระดังงาเอายังไม่เคยลืมผู้ชายคนแรกที่ฉีกพุทุเรียนเลย แต่มันเป็นเพียงแค่ความทรงจำเท่านั้น อีกอย่างถ้าเธอไม่เอาอดีตเข้ามารวมกับปัจจุบัน...แล้วคุณจะแคร์ไปใย

2. เป็นเรื่องค่อนข้างโง่มากที่คิดแบบนี้ พี่กระดังงาว่าเธอเองย่อมมีใจกับคุณด้วย ไม่งั้นเธอจะยอมคุณตั้งหลายต่อหลายครั้งละหรือ ที่สำคัญที่สุดคือเธอเป็นฝ่ายต้องอุ้มท้องนะคะ ถ้าหากว่าทุกอย่างเกิดพลาดขึ้นมา หรือถ้าเกิดคุณตายกระทันหันแล้วเธอไปแต่งงานกับคนอื่น เจ้าบ่าวเป็นต้องรู้เด็ดขาดว่าเธอเคยเสียตัวกับคู่หมั้นเก่ามาก่อน ผู้หญิงที่เคยแล้วกับไม่เคยน่ะ...ท่วงทีลีลาท่าทางมันฟ้อง

3. ปุ่มเล็กปุ่มใหญ่ไม่สำคัญ สำคัญแต่ว่าคุณเคยดูเลียมั่งรึเปล่าเท่านั้น เพราะว่าตรงปุ่มนั้นแหละเป็นจุดอ่อนที่สำคัญที่สุด ถ้าดูเป็นละก้อ--ไม่ต้องมีการร่วมเพศด้วยซ้ำเธอก็สามารถถึงจุดสุดยอดได้อย่างง่ายดาย

4. ไหนว่าเล็กแล้วทำไมถึงโผล่แพลมออกมาได้ล่ะ รู้มั้ยว่าผู้หญิงบางคนนั้นสามารถมีปุ่มคลิตอริสยาวได้ถึง 2-3 เซ็นต์ ยิ่งยาวยิ่งดีเพราะเวลาร่วมเพศแล้วจะมีการเสียดสีและทำให้ถึงจุดสุดยอดเร็วด้วยซ้ำ ส่วนเรื่องหัวนมดำนั้นมันขึ้นอยู่กับผิวพรรณเป็นองค์ประกอบด้วย ถ้าไม่ใช่คนจีนผิวขาวผ่องละก้อ--โอกาสที่จะมีสีชมพูผ่องละค่อนข้างยาก คนผิวคล้ำมันก็ต้องคล้ำไปตามผิว ดูแต่ ไข่ของคุณที่แขวนติดตัวเอาไว้เคยโดนแดดโดนลมหรือมีใครมาดูดเสียเมื่อไหร่ แล้วคุณไม่เคยสงสัยมั่งหรอกรึว่าทำไมมันถึงได้ด๊ำ-ดำได้ขนาดนั้น เรื่องขนาดหัวนมก็เหมือนกัน บางคนมันก็เล็ก บางคนมันก็ใหญ่ ดูแต่ของผู้ชายยังเล็กใหญ่ไม่เท่ากัน บางคนสั้นยังกะของทารก แต่บางคนทั้งใหญ่ทั้งยาวราวกับของช้างของม้า มันเป็นเรื่องของรูปธรรมนามธรรม ย่อมเลือกกันได้เสียเมื่อไหร่ ขืนเลือกได้คงมีแต่คนสวยน่ารักเหมือนหนูปุ้ยกันทั้งประเทศซิคะ

5. เลิกวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องแบบนี้ได้แล้ว ปากคนเรานั้นจะพูดในเรื่องใดก็ได้ สมมุติว่าแฟนเก่าเธอไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับเธอเลย แต่บังเอิญเหลือเกินที่ผู้ชายคนนั้นเป็นสัตว์ที่อยู่ในคราบของคน แล้วเที่ยวเอาไปโพนทะนาว่าเธอนั้นได้เสียกับเขาแล้ว เพื่อเจตนาสร้างรอยร้าวฉานให้แก่ชีวิตรักของคุณกับเธอ อีกประการหนึ่งนั้น ลูกผู้ชายที่เขาเป็นสุภาพบุรุษเต็มตัวนั้น เขาไม่กินในที่ลับแล้วเที่ยวเอามาไขในที่แจ้งหรอก สำคัญแต่ตัวคุณเท่านั้นแหละ กินเธอแล้วจะทอดทิ้งไม่ยอมรับผิดชอบ แบบนี้เรียกว่าลูกผู้ชายชาติทหารได้ละหรือ

เอาละ--ถ้าทำใจไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องนี้ ขอให้แต่งแก้หน้าเธอก่อน ถ้ากลัวว่าเธอไม่ยอมหย่าก็ไม่ต้องจดทะเบียนสมรส การเลิกร้างจะได้ง่ายขึ้น แต่สักพักค่อยเลิกกัน เพราะผู้หญิงที่เลิกร้างกับสามีนั้นไม่ค่อยมีใครเขารังเกียจเดียดฉันท์เท่ากับที่ไม่บริสุทธิ์ นึกว่าช่วยสงเคราะห์เธอแล้วกัน...ทำเอาบุญนะคะ ไม่แน่นา--แฟนเก่าเธออาจกลับมารับเซ้งก็ได้ เพราะว่ารักแท้นั้นย่อมไม่แคร์กับอะไรทั้งนั้น ถ้าเป็นจริงคนที่ต้องโสกาน้ำตาเล็ดเห็นจะเป็นคุณรัตน์นี่แหละที่ไม่รู้จักคุณค่าของแก้วมณี

ตอบกันอย่างยาวเหยียดเป็นประวัติการณ์ เพื่อให้ท่านผู้อ่านอีกหลายต่อหลายรายที่ยังฝังหัวในเรื่องแบบนี้ได้เข้าใจและตาสว่างขึ้นมามั่ง พร้อมกันนั้นก็อยากให้หันมาย้อนดูตัวเองว่า ก่อนจะประนามว่าผู้หญิงคนที่ตัวร่วมหลับนอนด้วยนั้นเป็นผู้หญิงที่ไม่บริสุทธิ์ผุดผ่อง แล้วตัวเองล่ะ...ผ่านผู้หญิงมากี่รายแล้ว รวมทั้งผู้หญิงดี ๆ และกะหรี่ราคาถูก ๆ ความบริสุทธิ์ของตัวเองน่ะมีบ้างไหม ฉีดยามาแล้วกี่เข็ม โธ่เอ๊ย--ผู้ชายนะผู้ชาย เบื่อที่ซู๊ด...ค

รัก

กระดังงา

ถึงผู้อ่านทุกท่านที่ติดใจใน 'กระดังงาไขปัญหาเซ็กซ์' ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย ถ้าคุณมีปัญหาเชิญปรึกษาได้ที่ 'กระดังงา' หรือถ้าไม่มีปัญหาแต่มีเรื่องอื่น ๆ ที่อยากจะคุยจะแซวจะอะไรต่อมิอะไรก็เขียนจ.ม.ส่งมาได้ที่ ตู้ปณ. 130 ดุสิต กทม. 10300 ถ้าต้องการคุยส่วนตัวช่วยสอดซองติดสแตมป์แนบมาด้วยนะจ๊ะ!

ร้อยเล่ห์สิเน่หา

30

จากเรื่อง MY MOTHER TAUGHT ME

ของ TOR KUNG THE TRAVELLER'S COMPANION SERIES

โดย พงษ์ดำรง

“ไราพยายามหาเด็กหลายแห่งทีเดียว เช่น ตามโรงเลี้ยงเด็กอนาถา ไม่มีใครตรงกับใจที่ฉันหวัง แต่ก็หลายคนที่ทำให้ฉันรู้สึกอ่อนไหว แต่ไม่มีใครเหมือนลูกชายฉันสักคน ไม่มีใครจนกระทั่งถึงเธอ จากครั้งที่สองที่ได้เจอกัน...ฉันก็รู้ทันที แล้วฉันก็อ่านเอกสารเกี่ยวกับตัวเธอดูเหมือนเธอถูกส่งไปอยู่ที่นั่นเพราะแม่ของเธอเขาเห็นว่าเธอมีวิญญาณชั่วร้ายสิงอยู่ หล่อนว่า...การอยู่ของเธอมันทำให้กิเลสตัณหาของผู้หญิง เด็กแม่ชี พี่สาว แม้แต่ตัวแม่ของเธอเองปั่นป่วนด้วยแรงกระสันต์ หล่อนเป็นคนน่าเคารพนับถือและอับอายที่จะพูดอะไรให้ยาวความออกไป แต่เพื่ออธิบายถึงอำนาจของสิ่งนี้ที่เธอมี หล่อนสารภาพว่าได้สำเร็จความใคร่ด้วยตนเองกับขาของหล่อนตอนที่ยังเป็นเด็กเล็ก”(นั่นเป็นความลับที่ชั่วร้ายของผม...มหัศจรรย์อะไรอย่างนั้นไว้ย)

“แต่มากกว่าที่เธอทำให้ฉันพอใจคือ ความยินดีที่มีเพิ่มเติมออกไปในขณะที่เธอกระทำชำเรา ลาส์...ฉันต้องการเสมอที่จะให้ลูกชายได้กระทำชำเรา และเธอก็กระทำได้สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ทุกอย่าง ไม่แต่เพียงความเสียวเกษมในทางใจ เธอยังทำให้จุดทุกหยาดเลือดของฉันเดือดพล่าน ความสุขทางเพศที่ฉันเคยมีเป็นแค่เศษส่วนเล็ก ๆ เมื่อเทียบกับที่ฉันได้กับเธอ กำแพงที่เคยเป็นปราการขวางกั้นบัดนี้มันพังทลายไปหมดแล้ว และฉันก็เหมือนได้อยู่ในสวนอีเดนอันไม่เคยหวังว่าจะได้อยู่มาก่อน ไม่มีอะไรในชีวิตที่ฉันรู้จะคู่ควรเหมือนอย่างนี้ มันเป็น

อีกมิติหนึ่งทีเดียว จวบวันตายของฉัน จะพลีทุกอย่างเพื่อความสุขของเธอโดยหวังว่าเธอจะได้หยิบยื่นความสุขให้บ้างเป็นบางครั้งบางคราว”

หล่อนคุ้เข่าอยู่เบื้องหน้าผมพร้อมกับเปล่งเสียงหัวเราะอย่างชื่นชม

“ลองคิดดูซิลาส์ เธอเป็นเด็กอายุแค่สิบสี่ และตราบที่เธอยังมีชีวิตอยู่เธอก็จะมีแม่เป็นทาสคอยรับใช้ เธอจะเป็นผู้กำชะตาของฉันซึ่งจะทำให้ทุกคนพลอยเป็นทาสโดยดุษฎี เราจะหาแม่ใหม่ น้องสาว พี่สาวคนใหม่ ให้เธอได้สังวาส ในขณะเดียวกัน...เธอก็สามารถทำทุกสิ่งได้กับทุกคนในบ้าน”

“แล้วพ่อล่ะฮะ”

“เขาก็ด้วยเหมือนกัน ประการแรกเขาจะต้องทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดตอบแทนเงินที่ฉันจ่ายให้เขาเป็นจำนวนมหาศาล ประการที่สองเพราะเขาต้องทำ...เข้าใจไหม เขาเป็นพวกซาดิสม์ มีอยู่คราวหนึ่งกับเด็กสาว...เขารุนแรงไปหน่อยทำเอาเด็กตาย ฉันมีคำสารภาพของเขาพร้อมภาพถ่าย พร้อมเอกสารหลักฐานทั้งหมดอยู่กับทนายความ เป็นหลักฐานการจ่ายเงินให้เรื่องมันเงียบไป เดี๋ยวนะ...ฉันจะให้เธอดูอะไร”

หล่อนยกหูโทรศัพท์แล้วสั่งให้พ่อกับกูนิลล่าเข้ามาพบ ผมออกจะไม่สู้สบายใจนักเลยซุกตัวลงไปใต้ผ้าห่ม แม่หยิบเอาชุดยาวมาสวมใส่แล้วออกมาต้อนรับคนทั้งสองด้วยท่วงท่าสง่างามอย่างกับนางพญา...หล่อนเอามือมาลูบศีรษะผมเล่น

“ฉันเรียกเธอมานี่เพราะมีเรื่องจะต้องพูดกันเล็กน้อย คือนับแต่นี้ไปบ้านหลังนี้จะมีลาส์เป็นคนดูแล และทุกอย่างก็จะเป็นไปเพื่อเขาโดยตรง หน้าที่ของเราที่มีคือฟังคำสั่งและทำตามบัญชาของเขา สรรค์สร้างความสุขให้มีขึ้นเพื่อเขา พวกเราผู้หญิงจะช่วยกันประดิษฐ์คิดค้นของขวัญใหม่ ๆ ความสุขสนุกสนานแปลก ๆ ให้เขาทุกวัน และเธอบิลล์...จะช่วยในการนำสิ่งนั้น ๆ มา...ตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมายให้ทำ ตอนนี้...”

“นะ...นี่อะไร...นี่มันเหมือนนรกจกเปรตอะไรของเธอหือ...คาริน” พ่อระเบิดโพล่ง “ตลกงี่เง่าที่เธอเตี้ยมให้เราขัน...หรืออะไรกันแน่”

“เดี๋ยว...บิลล์ นี่ไม่ใช่เรื่องตลก แล้วฉันก็ไม่ได้พูดเล่น ตอนนี้ขอความกรุณา...ถ้าเธอไม่อยากโดนหวายหรือไล่ออกไปนอกบ้านเพราะความทะลึ่งไม่รู้กาลเทศะ...อยู่เงียบ ๆ แล้วฟังฉันพูด”

“แต่คาริน...มะ...มัน...นรกจกเปรตอะไรกันนี่...เธอ...’

“บิลล์...ฉันหมายความตามที่ฉันพูดไปแล้วทุกอย่าง...ฟังดี ๆ ฉันจะอธิบายทุกอย่างที่เธอจะต้องรู้ให้ฟังเป็นเรื่อง ๆ ไป”

หล่อนปรายตาอันเยียบเย็นไปยังเขา อันมีผลทำให้เขาหุบปากเงียบก่อนที่จะกล่าวต่อไป

“มันไม่มีปัญหาหรอกว่าใครจะคิดหรือไม่คิดอะไรอย่างไร ฉันกับลาส์รักกัน เขาครอบครองเป็นเจ้าของฉันโดยสมบูรณ์แล้ว แล้วบังเอิญที่ฉันเป็นคนกุมกระเป๋าเงิน...เหมือนเขา ฉันไม่เสนอแนะให้ทำความรำคาญหรือพยายามทำการใด ๆ ที่จะทำให้เขาไม่พอใจ เพราะมันจะไม่เป็นผลดีกับการกระทำเช่นนั้นเลย”

กูนิลล่าเหยียดแขนบิดขี้เกียจ หล่อนยิ้มให้แม่แล้วว่า

“ถ้าแม่จะเอาชนะหนูด้วยการเล่นโปคเกอร์ แม่ก็ไม่มีวันที่จะทำให้หนูขัดใจเขาได้”

“แม่รู้ดีจ้ะ...ทูนหัว” แม่ตอบ “แม่พูดถึงคนที่ไม่ฉลาดเหมือนหนู...คนประเภทที่ชอบให้กดหัวใช้อะไรอย่างนั้น”

“คาริน...เหลวไหลอะไรอย่างนั้น...”

“บิลล์...ฉันไม่ได้ล้อเล่นนะ ถ้าเธอไม่อยากถูกตัดออกไปก็ปิดปากเงียบ ๆ แล้วทำตามที่ฉันสั่งดีกว่า”

พ่ออ้าปากทำท่าว่าจะพูด แล้วคงคิดได้จึงหุบปากเงียบ ปล่อยให้แม่พูดต่อไป

"ตอนนี้สิ่งที่เราจะทำเป็นอันดับแรก เธอ...บิลล์ไปธนาคารบ่ายนี้แล้วถอนเงิน 10,000 โครนให้ลาส์เป็นพ็อคเก็ตมันนี่ แล้วเปิดบัญชีในนามเขาด้วยเงิน 500,000 โครนเพื่อที่เขาจะได้ถอนมาใช้ได้ตามความจำเป็น แล้วอีก 1,000 โครนส่งให้เป็นรายอาทิตย์..."

พระเจ้าช่วย...ผมคิด มันเกือบร้อยปอนด์ต่อสัปดาห์ทีเดียวนะ

และโดยไม่หยุดฟังความเห็นจากใคร- - หล่อนว่าของหล่อนต่อไป

"แล้วหลังจากนั้น ฉันอยากให้เธอจัดการกับบริกรบุคคลให้ช่วยหาสาวใช้ใหม่ให้เราทุกเดือน เราคนใดคนหนึ่งจะอธิบายลักษณะที่ลาส์ชอบให้เขารู้ต่อไป"

"แม่ฮะ" ผมขัด *"แม่ยังจ้างแอนนี่เหมือนเดิมใช่ไหมฮะ"*

หล่อนเลิกคิ้วสูง ตามด้วยยิ้มอย่างอ่อนหวาน

"แน่ซีจ้ะ...ถ้าลูกต้องการอย่างนั้น เราจะมีคนใช้พิเศษเพิ่มใหม่เดือนละคน เธอจะได้ทุกอย่างที่เธอต้องการจ้ะ"

"ขอบคุณฮะแม่"

"ตอนนี้...นิลล่า...หนูพาลาส์ไปดูแรกการ์ออร์จี้ส์ แล้วดูซิว่าเขาชอบสาวรุ่นลักษณะไหน แม่เองจะเป็นคนติดต่อพวกลูกผู้ดีสาวสังคมสำหรับเขา และหลุยส์ก็จะพาเพื่อนหญิงจากโรงเรียนมาให้เขาอีกทางหนึ่ง ทุกอย่างที่เราจะทำต่อไป เราจะวางแผนชีวิตของเราให้เข้ากับลาส์ ยิ่งไปกว่านั้น" หล่อนหันไปหาพ่อ *"เธอทำทุกอย่างที่เธอพอใจ"* หล่อนหยุดหายใจ...แต่พ่อเพียงถลึงตาเข้าใส่

"แล้วของขวัญชิ้นแรกของเธอวันนี้ ทูนหัว...ก็จะเป็นหลุยส์ เราจะพาเธอมาที่นี่...เปลื้องเปลือยหล่อนเพื่อเธอจะได้ร่วมรักกับหล่อนได้ นิลล่า...

"ไม่เพียงแต่ความเสียวเกษมในทางใจ เธอยังทำให้จุดทุกหยาดเลือดของฉันเดือดพล่าน"

หนูช่วยไปหาหลุยส์และพาหลุยส์มานี่หน่อยได้ไหมจ้ะ"

"เดี๋ยวฮะ" ผมขัด *"ทั้งหมดนี่ฟังเยี่ยมมากฮะแม่ แต่ผมไม่อยากให้พ่ออยู่ ถ้าแม่จะจับหลุยส์แก้ผ้ากันที่นี่"*

"ได้ยินไม่ใช่หรือ..บิลล์" **แม่พูด**

"ทำไมไม่ไปธนาคารกับสำนักงานส่วนตัวตอนที่ฉันกับนิลล่าให้ของขวัญชิ้นแรกกับลาส์เสียทีล่ะ"

"เดี๋ยว คาริน...นี่มันก็มากเกินไปแล้วนะ ถ้าเธอคิดว่าจะไสหัวให้ฉันทำอะไรต่ออะไรบ้า ๆ บอ ๆ ตามอำเภอใจของไอ้เด็กผีทะเลคนนี้กับคิดว่า..." เขาพูดพลางย่างสามขุมเข้าหาด้วยท่าทางน่ากลัว สิ่งประหลาดเกิดขึ้นในใจผม เขาน่าจะโดนสอนให้รู้อะไรเป็นบทเรียนเสียบ้าง...ไม่ใช่จะมาทำข่มขู่แม่อย่างนี้

รอยเล่ห์สีเทา

"ฟังนะครับ...คุณ" ผมว่า *"เราน่าจะมาทำความเข้าใจกันตอนนี้แล้วนะ แม่บอกไปแล้วมิใช่หรือครับให้ผมเป็นคนดูแลบ้านนี้...ไม่ใช่คุณ แต่เพราะคุณเป็นพ่อของนิลล่ากับพ่อของลูผมถูกบังคับให้ต้องผ่อนผันตามคุณ แต่ผมก็จะไม่ยอมจี๋เง่าเพียงผมบอกให้หล่อนจับคุณโยนออกไปหล่อนก็คงทำตาม งดให้เงินแม้แต่เซ็นต์เดียวก็อาจทำได้ นี่ยังไม่ได้พูดถึงคำสารภาพอะไรของคุณนั่นเลยนะ แล้วเชื่อผมเถอะ...ถ้าคุณพูดอะไรออกมาอีก หรือไม่ทำตามผมบอกให้ทำ หรือไม่ก็แอะปากโวยวายอะไรสักคำ...ก็สวยแน่ ผมจะไม่ให้อภัยอะไรเลย แล้วก็ไม่เปลี่ยนใจอีกด้วย ผมรู้ว่าทั้งหมดนี้มันทำให้คุณช็อค ผมถึงยอมให้กับความยะโสโอหังของคุณมาถึงขนาดนี้...แต่จบแล้วนะ...พอทีขืนแอะอะไรออกมาอีกคำคราวนี้จบแน่"*

เขาอ้าปากค้างแล้วหันไปมองแม่เพื่อขอคำยืนยัน หล่อนมองตอบด้วยสายตาเยือกเย็นมั่นคงและไม่ผ่อนปรน

"ใช่...บิลล์ อย่างที่เขาว่านั่นแหละถูกแล้ว ถ้าเขาบอกให้เธอไป เธอก็จะถูกจับโยนออกไปทันทีเหมือนกัน"

พ่อมองหล่อนอย่างไม่เชื่อสายตา โคลงศีรษะเหมือนไม่เชื่อหูตัวเอง เขาหันไปหาลูนิลล่า หล่อนพูดพร้อมยิ้มสะใจว่า

"อย่าหวังความเห็นใจอะไรจากหนูเลย พ่อจัดว่าโชคดีนะคะที่เขาดีกับพ่อถึงขนาดนี้ แล้วแม่ก็มีงานที่ดีให้พ่อได้ทำหนูไม่..." ใบหน้าของหล่อนเป็นประกายเรือ *"นอกจากนี้...หนูรักเขา...เทอดทูนบูชา...หนูจะทำทุกอย่างที่เขาปรารถนา แล้วก็อย่าเสียเวลาไปมองหนูเลย โอ...หล่อนอาจจะเห็นใจพ่อบ้างแต่มันก็ไม่ช่วยให้อะไรดีขึ้น เพราะหล่อนก็รักเขาเหมือนกัน โดยส่วนรวมแล้ว...ก็จะทำทุกอย่างเพื่อเขาอีกนั่นแหละ หนูเกรงว่าวันเวลาของพ่อมันสุดสิ้นลงโดยสิ้นเชิงแล้ว...ก็ต้องเผชิญหน้ามันไปอย่างนี้จะทำอะไรได้"*

เขามองหน้าคนโน้นทีคนนี้ที เขาเริ่มเข้าใจและยอมรับก่อนจะหันหน้ามาหาผม

"นี่แนะ...หนุ่ม ก็คงไม่มีอะไร ฉันพอจะเห็นภาพบ้างแล้ว แต่ทำไมถึงโหดร้ายกับฉันถึงเพียงนี้ ฉันไม่เคยได้ทำอะไรให้เธอเดือดร้อน ทำไมเราไม่แบ่งความมั่งคั่งให้ฉันอีกหน่อย เธอได้เงินมากมายมหาศาล...อีกทั้งผู้หญิงไม่รู้ว่าเท่าไร ทำไมไม่แผ่ความสุขให้มันกว้างออกไป เธอกับฉันเป็นหุ้นส่วนกันได้ทุกเรื่อง ฉันจะเป็นผู้ช่วยที่สามารถของเธอ สอนทางหนีทีไล่กับอะไร ๆ"

(อ่านต่อฉบับหน้า)

คืนนั้น พระจันทร์เป็นสีเลือด
เพลิงบาปจากนรก

"น่าที่มึงจะลืมอยู่หรอก... ก็มึงนาย...นายฉันเลยทีเดียว" มันพูดพร้อมกรายมือที่นิ้วทั้งห้าและปลายเล็บแหลมพลิ้วไปมา ขณะที่ตาของมันไม่ได้เปลี่ยนทิศไปเลยแม้แต่น้อย นัยน์ตาสีแดงโรจน์เหมือนอัญมณีที่แฝงแสงไว้ข้างใน ตัดกับสีตัวของมันที่มีวรรณะเป็นดินเทาออกเหลือง กับเสื้อคอกลมสีขาวหม่นและกางเกงยาวกรอมส้นสีเข้ม

"ทำกับกูไงไอ้ศร... ไอ้ศร" มันพูดพลางทะลึ่งลุกจากเก้าอี้โยก ทั้งที่ไม่มีนัยน์ตาขาวมีแต่นัยน์ตาสีแดงดวงกลมดวงเดียว ทักษ์ก็รู้สึกได้ว่าดวงตาดวงนั้นแสดงความโกรธและเกลียดชังอย่างที่สุด *"ทำกับกู...กับครอบครัวของกูจนฉิบหายวายป่วงไปหมด เมียกูต้องตรอมใจตาย ...ลูกกูอีก...มึงทำกูเจ็บแสบนัก"*

ทักษ์ไม่รู้จะถามอะไร... เท่าที่ฟังมาเขาก็ออกจะงง แม้จะมีเค้าอยู่ลาง ๆ แต่มันก็...

"นานแล้ว... ไอ้ศร...นานแล้ว นานจนมึงจำไม่ได้นั่นแหละ แต่กู...จำ มึงทำให้กูต้องจำ"

"ก็อย่างนี้แหละ...กูรอวันนี้มานานแล้ว รอวันที่กูจะได้แหกอกมึงด้วยมือของกูเอง ดูซิว่าหัวใจของมึงเป็นสีอะไร...แดงหรือว่าดำ"

เจ้ากรรมนายเวร...ทักษ์นึกถึงคำของหลวงพ่อขึ้นมาได้ในวินาทีนั้นเอง ถ้าไม่อยากจะต้องเวียนว่ายตายเกิดเพื่อชดใช้กรรมเก่าที่ตัวทำ ก็ยุติมันเสียชาตินี้...อโหสิให้กับกรรมที่ตัวจะได้รับ และจะไม่ขอจองเวรจองกรรมต่อไปอีก ที่คิดว่าอย่างไรมันก็ต้องป้องกันตัว... ใครจะบ้าเป็นพญาฉัททันต์ แต่มาตอนนี้เขารู้สึกว่า มันก็เท่านั้น ...ให้มันยุติไปเลยดีกว่า

"ก็เอา...เอาเลย...จะทำยังไงก็เอา" เขาว่าแล้วก็โยนมีดหมอทิ้ง พร้อมทั้งปลดสร้อยประคำออกจากคอ จนแน่ใจว่าทั้งเนื้อทั้งตัวไม่มี *'อุปสรรค'* สำหรับปีศาจ

มันแสยะยิ้ม...เนื้อสีดินของมันออกเขียวหม่น ๆ แต่นัยน์ตาแดงกว่าเก่า อสุรกายย่างสามขุมเข้าหาเขา มันยื่นมือที่มีกรงเล็บเหมือนเหยี่ยวตรงมาข้างซ้ายจับหมับที่ต้นแขนขวาของเขา และมือข้างขวา มันยกสูงขึ้น กางเล็บเหมือนสัตว์ที่กำลังจะตะครุบเหยื่ออยู่เหนือทรวงอกของเขา

"ฉันไม่เห็นมีอะไรเลยแก้ว..." สารวัตรนาวินพูดหลังจากเดินตามนายแก้วสำรวจห้องถึงสามห้อง

"ไม่... ไม่มีก็ดีแล้วนี่ครับสารวัตร" นายแก้วไม่รู้จะพูดว่ากระไรดี เพราะใจของเขาก็ภาวนาอยู่ว่าขออย่าให้มีอะไรเลย

"แต่ที่นี่มันเป็นที่สิงสถิตย์ของพวกอสุรกายมิใช่หรือ...ไม่มีน่ะเป็นไปไม่ได้...ต้องมี มันต้องแอบอยู่ที่ไหนสักแห่ง" สารวัตรพูดช้า ๆ *"ยังมีห้องอะไรที่ไหนอีกไหม"*

"ผม...ผมก็ไม่แน่ใจ...แต่ตรงนั้น" เขาชี้ไปมุมห้องใหญ่ซึ่งโล่งไม่ได้ตั้งอะไรไว้ไม่ว่าตู้หรือโต๊ะ *"ตรงนั้นมีช่องที่ปิดฝาไว้...ผมเองก็ไม่เคยเปิดประตู"*

สารวัตรหนุ่มมุ่งตรงไปยังจุดนั้นทันที ภาพที่เขาเห็นก็คือฝากระดานรูปสี่เหลี่ยมขนาดกว้างพอที่จะใช้เป็นทางขึ้นลงของคนได้ และบนฝานั้นมีมือจับเป็นหูทองเหลือง

เขาลองยกมันขึ้นดูก็ปรากฏว่ามันเป็นช่องทางลงไปยังห้องใต้ดินซึ่งอยู่ด้านล่าง เพียงฝากระดานนั้นถูกเปิดออก ...ละอองไอเย็นจากข้างล่างก็พลุ่งขึ้นมาข้างบนจนรู้สึกเย็นวาบไปทั้งตัว และใต้นั้นมีแต่ความมืดและความเงียบ

มันมืดเสียจริง ๆ ขณะที่สารวัตรไต่บันไดเหล็กซึ่งทอดเป็นแนวดิ่งลงไปยังห้องข้างล่าง มีนายแก้วตามลงไปอย่างจำใจ เขาได้กลิ่นอับและกลิ่นสาง... มันเป็นกลิ่นแห้ง ๆ ของ ๆ เน่าที่ชวนให้เวียนศีรษะอย่างชะงัด

สารวัตรหนุ่มกำอาวุธในมือแน่นเช่นเดียวกันกับนายแก้ว เมื่อตาค่อยชินกับความมืด และจากลำแสงที่ส่องลงมาจากชั้นบนทำให้เขาเห็นได้ว่าอะไรเป็นอะไร มันเต็มไปด้วยโลงศพที่วางเรียงรายกันไม่เป็นระเบียบนัก เมื่อเข้าใกล้โลงที่อยู่ใกล้ตัวมากที่สุดและชะโงกหน้าดู เขาก็เห็นอมนุษย์ในเสื้อผ้าเก่า ๆ สีขาวขมุกขมอม ตัดกับสีเทาของส่วนที่เป็น...หรือเคยเป็นเนื้อหนัง ดูน่าสะอิดสะเอียนเป็นอย่างยิ่ง เหมือนคนซึ่งปั้นขึ้นด้วยดินเหนียวที่ปล่อยให้แห้ง เส้นผมบนศีรษะของมันแข็งกระด้าง

"ไม่น่าเชื่อ..." สารวัตรหนุ่มพูดเบา ๆ *"ไม่น่าเชื่อว่าไอ้พวกนี้จะมีตัวมีตนจริง"*

"ไม่... ไม่เชื่อก็ต้องเชื่อละครับ" นายแก้วตะกุกตะกักด้วยเสียงสั่น ๆ *"รีบ...รีบจัดการมันเสียเถอะสารวัตร...อย่ามัวช้าอยู่เลย หลายตัวเหลือเกิน"*

สารวัตรหนุ่มไม่ตอบ แต่เอาลิ่มไม้ที่ถือไว้จรดลงที่ตรงหัวใจของอสุรกายตัวนั้น ก่อนที่จะกระหน่ำค้อนลงตรงส่วนโคนของมัน ลิ่มนั้นจมลง

บนทรวงอกของมันอย่างรุนแรง พร้อมเสียงกรีดร้องโหยหวน นัยน์ตาสีเหลืองอำพันเหมือนตาแมวของมันเบิกโพลง ปากที่อ้ากว้างซึ่งส่งเสียงร้องนั้นแดงสด

"สารวัตร" นายแก้วเรียกเสียงสั่นขณะที่สารวัตรก้มลงมองผลงานของตนอยู่อย่างสนใจ และเมื่อเขาเงยหน้าขึ้น.. เขาก็เห็นเหล่าอสุรกายในโลงอื่น ๆ พากันลุกขึ้นนั่งและมองมาทางเขา บางตัวลุกขึ้นยืน แต่อาการเคลื่อนไหวของมันช้ามาก...ช้าเหมือนการเคลื่อนไหวของตัวนางอาย

"ถ้าจะไม่ดีเสียแล้วสารวัตร...มันมั่งอย่างนี้จะไปตอกอกมันได้อย่างไร"

สารวัตรหนุ่มซึ่งครองสติได้เห็นด้วย

"มากเหลือเกิน..ลิ่มเรามีกี่อัน อย่างนี้เห็นทีจะต้องฌาปนกิจกันทั้งเป็นเสียกระมัง"

"เรา...เราถอยขึ้นไปก่อนดีกว่าสารวัตร แล้วค่อย...เอ้อ..."

"ดีเหมือนกัน..." สารวัตรว่าพลางเดินถอยหลังเช่นเดียวกับนายแก้ว โดยมีเหล่าอสุรกายติดตามมาช้า ๆ

ทั้งคู่ถอยมาถึงบันไดที่ตัวลงมาเมื่อครู่

"เร็ว...รีบขึ้นไป" สารวัตรหนุ่มว่า

นายแก้วซึ่งใจอยากออกไปให้พ้นที่นั่นอยู่แล้วรีบไต่บันไดขึ้นไปทันที สารวัตรนาวินซึ่งระวังหลังพอเห็นได้โอกาสก็ไต่บันไดตามขึ้นไป และยังไม่ทันพ้น...เพียงครึ่งหนึ่งของความสูงของบันได เหล่าอสุรกายก็ตามมาถึง มันคว้าได้ที่ข้อเท้าของเขาแล้วยึดไว้แน่น สารวัตรหนุ่มพยายามสะบัดแต่ข้อมือของมันแข็งดังคีมเหล็ก มันจับติดแน่นแบบไม่ยอมปล่อยเลยทีเดียว จนสารวัตรถึงส่งเสียงร้องออกมาด้วยความเจ็บปวด

"แก้ว...แก้ว...ช่วยผมด้วย" เขาส่งเสียงร้องให้นายแก้วช่วย

และที่ชั้นบน...พอนายแก้วโผล่ขึ้นมาเต็มตัวเขาก็เห็นภาพที่ทำให้ขนหัวตั้งชันด้วยความหวาดกลัวเมื่อสองพ่อลูก...นายหยัดและบันดลกำลังถอยหลังเข้ามาโดยมีฝูงผีดิบห้าถึงหกตัวเดินดาหน้าเข้ามา

สารวัตรหนุ่มร้องโหยหวล...เพราะถูกบีบเสียจนข้อเท้าแตกและเขาหล่นลงไปกองอยู่ที่ตีนบันได

พระจันทร์เป็นสีเลือด

"โอ๊ย...ย" เสียงร้องบอกความเจ็บปวดดังขึ้นมาจากชั้นใต้ดิน ทุกคนรู้ดีว่าเป็นเสียงของสารวัตรนาวินแต่ก็ไม่รู้ว่าจะช่วยเหลือได้อย่างไร ถ้าคนทั้งสามจะมีตาทิพย์ เขาก็จะรู้ได้ว่าที่สารวัตรหนุ่มร้องโหยหวนนั้นเพราะถูกบีบเสียจนข้อเท้าแตก และเขาหล่นลงไปกองอยู่ที่ตีนบันได พวกมันรายล้อมเข้ามา... แต่ก็ไม่สามารถเข้าประชิดตัวสารวัตรได้ เพราะสร้อยประคำที่หลุดออกมานอกเสื้อและส่งแสงเรืองเป็นสีฟ้าอ่อนเหมือนเปลวไฟส่วนที่ร้อนที่สุด

เพิ่งนึกออกเดี๋ยวนี้เองว่าตัวเองมีของดี สารวัตรค่อย ๆ ยันกายด้วยมือทั้งสองข้าง รู้สึกเจ็บปวดที่ขาเหมือนชีวิตจะออกจากร่าง เขาใช้ท่อนแขนทั้งสองยันตัวขึ้นตามขั้นบันไดโดยมีอสุรกายตามเข้ามาติด ๆ และมันก็จ้องมองเขาอย่างจะกินเลือดกินเนื้อ ติดขัดที่สร้อยประคำเส้นนั้น แต่ก็เป็นโชคดีของสารวัตรที่กระเสือกกระสนยันกายขึ้นด้วยกำลังแขนทั้งสองข้างทีละน้อย ๆ ด้วยความยากลำบาก

ขณะที่ข้างบน...

"ไอ้ดล..." นายหยัดร้องเสียงลั่น *"สร้อยประคำของมึงอยู่ไหน..."*

ทุกคนถอนใจเกือบจะพร้อมกัน...ดีที่นายหยัดนึกออก เพราะลูกประคำที่ห้อยคอนั้นหลุบอยู่ใต้ไขผ้าซึ่งเป็นเสื้อที่ใส่อยู่

ทั้งหมดถอดสร้อยออกจากคอเอามาถือไว้ที่มือ ลูกประคำไม้ซึ่งเป็นเม็ดผลไม้มงคลอะไรอย่างหนึ่ง เดิมมีวรรณะเป็นสีน้ำตาลไหม้ บัดนี้กลายมาเป็นสีฟ้าและมีประกายเรืองแสงเหมือนหิ่งห้อย

นายหยัดยกลูกประคำจบเหนือศีรษะแล้วอาราธนาขออำนาจแห่งสัจธรรมอันเป็นคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตามด้วยบันดล และนายแก้ว

จากการเป็นฝ่ายถอยในเบื้องแรก ปีศาจที่รุกหน้าเข้ามาพอเห็นแสงโรจน์ที่เรืองรองของลูกประคำก็มีอาการสั่นสะท้านบอกความกลัวให้เห็นอย่างเด่นชัดในทันที

"มึง...ทีกูมั่งซิ" นายหยัดซึ่งได้ใจกลับมาแล้วคำรามอย่างได้ที *"ไอ้พวกผีนรก พวกมึงได้ตกนรกเจ้าเก่าแน่วันนี้"*

ฝูงปีศาจซึ่งพากันถอยหนีส่งเสียงร้องจี๊ด ๆ เหมือนหนูผี

การรุกและรับจากฝ่ายล่างกำลังได้เปรียบและเสียเปรียบกัน...

"เอาเลย" ทักษ์ว่า เขารู้สึกว่ามือข้างที่มันจับแขนเขาไว้นั้นบีบกระชับเหมือนกลัวเขาจะหลุดรอด *"อยากดูว่าหัวใจเป็นสีอะไรก็ฉีกอกดูเสียให้สมแค้น ชาติหน้าจะได้ถูกเขาฉีกอกอีก เอาซี...ข้าอยู่ทำไม"*

มันหัวเราะหึ *"ไม่ต้องท้ากู"*

มันว่าแล้วก็ยกมือขึ้นสูงในท่าตะปบอีกที

"แต่สำหรับฉัน...หากฉันได้เคยสร้างกรรมที่เป็นปาณาติบาตไว้ด้วยความตั้งใจ ฉันก็ขอชดใช้กรรมเก่าและจะไม่จองเวรจองกรรมอะไรใครอีกต่อไป แต่ถ้าไม่...ก็ขออาณิสงส์แห่งผลบุญโกศลจงคุ้มครองตัวฉันให้อยู่รอดปลอดภัย...และขอให้ธรรมและสิ่งจัญไรจงมอดม้วยดับไปด้วยกรรมของตัวมันเอง"

ถ้อยสำเนียงที่เปล่งออกจากปากนั้นเป็นจังหวะเดียวกันกับที่อสุรกายมุ่งทำร้ายเขา แต่อาการตะปบของมันออกจะเชื่องช้ากว่าที่เขาคิดมากมายเหลือเกิน

ทักษ์ได้ยินเสียงฟ้าคำรณดังกึกก้อง...

(อ่านต่อฉบับหน้า)

เรือล่มหน้าประตูแดน 2

การมาพ.บ.จะมากับหมวดทีเดียว แต่ขากลับจะทยอยกลับเป็นชุด ๆ คนไหนเสร็จก่อนก็กลับก่อน โดยจะมี ผ.ช.ล.คุมกลับชุดละหนึ่งคนต่อนักโทษประมาณ 1 ใน 3 ของทั้งหมดที่มาพ.บ. ส่วนมากมารับยาแล้วก็กลับเพราะจริง ๆ แล้วก็ไม่ได้เป็นอะไร และถึงแม้จะเป็นอะไรอย่างดีที่สุดก็ยาถ่าย 1 แก้ว- - ไม่ว่าจะเจ็บป่วยแค่ไหนก็จนพ้นโทษ ส่วนยาเม็ดที่ได้รับจากบุรุษพยาบาลต้องเป็นนักแสดงที่ตีบทแตกจริง ๆ จึงจะมีโอกาสได้รับกลับไปเคี้ยวให้มันพอขมปาก มึน ๆ งง ๆ ก็ถือว่ามาไม่เสียเที่ยวแล้ว ก็บอกแล้วไงครับว่าคนป่วยจริง ๆ มีอยู่ไม่ถึงครึ่ง พอเห็นหน้าก็ดูออกแล้วว่าคนไหนจริงคนไหนปลอม

แล้วคนไข้ที่ป่วยจริง ส่วนมากจะเป็นคนไข้ประจำพ.บ. เป็นคนไข้โรคฮิตของในคุกเสียเกือบหมด โรคที่เรียกว่าทีบี *(วัณโรค)* ลองลงมาก็เป็น *โรคหอบ โรคไต* และ *โรคกระเพาะ* นอกเหนือจากนี้จะไม่มี หรือถ้ามีก็มีแบบรู้ว่าเป็นก็เมื่อตายอย่าง *โรคหัวใจ โรคความดันสูง* รายไหนก็รายนั้นมาไม่ถึงพ.บ. สักรายกลายเป็นศพเสียก่อน

คนป่วยชุดสุดท้ายเดินมาหยุดหน้าแดนเพื่อรับการตรวจค้นจาก ผ.ช.ล.ประจำหน้าแดน และยังไม่ทันที่ผ.ช.ล.คนใดจะตรวจค้น ไอ้แป๋งที่เดินคุมมาด้วยความสุขุมตลอดทาง เปลี่ยนเป็นไอ้แป๋งคนเดิมที่รวดเร็วว่องไว และเด็ดขาด มันฉุดเขนนักโทษคนหนึ่งแยกออกจากกลุ่มพร้อมกับตะคอกสั่งอย่างเฉียบขาด

"มึงนั่งลง...กูบอกให้นั่งลงไอ้สัตว์" ไอ้แป๋งสวมวิญญาณส.ว.ส.ต่อจากส.ว.ป.ทันควัน

"มึงเอาของออกมาให้กูเดี๋ยวนี้ ไม่ต้องตีหน้าเซ่อกูเห็นกับตา เอาออกมาซะจะ ได้ไม่ต้องเสียค่าค้น"

จำเลยทำท่าอิดออดหันมาบอกนายหน้าแดนอย่างคนบริสุทธิ์ *"พี่..ผมไม่รู้เรื่องอะไร ผมไม่สบายไปรับยานี่ไงครับ"* มันล้วงยาเม็ดสีเหลืองออกจากกระเป๋ากางเกง แสดงความบริสุทธิ์อย่างสมจริง

"ค้น!" เป็นคำสั่งของนายที่ขี่หลังเสือมาร่วม 10 ปีมี หรือจะเชื่อหลักฐานเลื่อนลอยอ่อนหัด ไอ้แป๋งลงมือเอง...มันค้นทุกซอกทุกมุมทั้งเสื้อผ้า และร่างกาย ในรูหู ในปาก ใต้ลิ้นและลำคอ...ไม่มีของกลาง

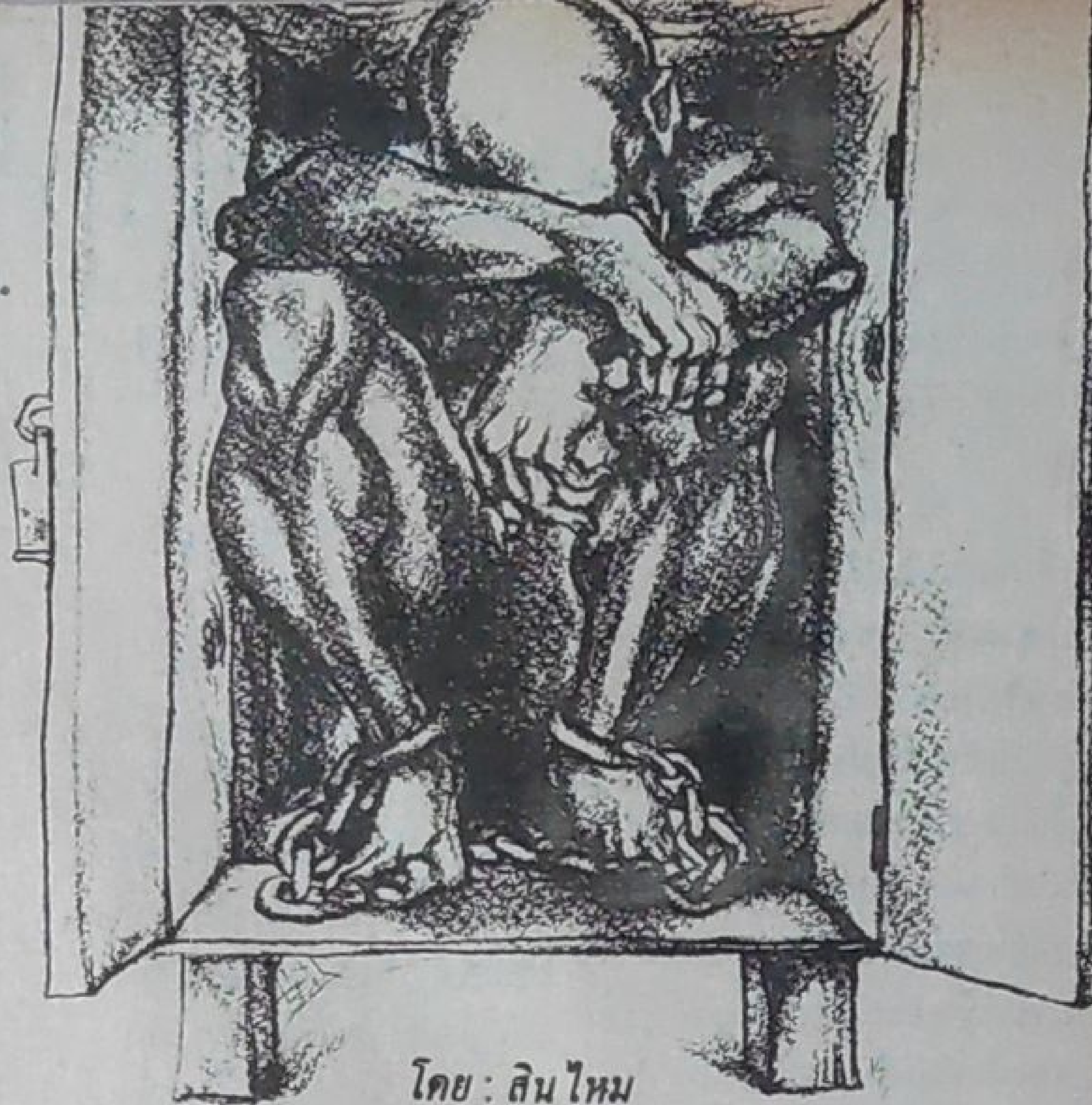
"โธ่--ผมบอกพี่แล้ว ผมไปรับยาจริง ๆ" มันพูดอย่างคนพ้นผิด แต่เปล่า- - เพราะนั่นเป็นการค้นแบบเบสิคทั่ว ๆ ไป สำหรับ *'เรือ'* อย่างมัน...ไอ้แป๋งยังมีอีกตำแหน่งเหลือเป็นไพ่ใบสุดท้าย

"ถอดกางเกง!"

มันขัดขืนพร้อมแสดงความหัวหมออออกมา *"เกินไปแล้วไอ้แป๋ง มึงก็เห็นว่ากูไม่มีของจะให้กูอับอายอีกหรือไง"*

"กูบอกให้ถอด!" เสียงไอ้แป๋งสั่งเด็ดขาด

"กูไม่ถอด" มันสวนทันควัน จนนายต้องลงมือเอง

โดย : สินไหม

นรก ตอนที่ 13

เรื่องราวของความเป็นจริงสำหรับชีวิตบางชีวิตที่คุณอ่านแล้วจะ...หนาวเข้าไปถึงขั้วหัวใจ

'กึ๊ก!' ด้วยรองเท้าหนังเสียบเข้ายอดอกเป็นการทักทายแทนคำสั่ง มันรู้ด้วยสัญชาติญาณว่าอะไรจะเกิดขึ้นถ้าขัดขืน มันจึงปฏิบัติตามอย่างไม่ต้องออกแรงย้ำ ไอ้แป๋งมันล้างมือถูสบู่เตรียมท่าอยู่แล้ว พอมันโก้งโค้งได้ที่...นิ้วของไอ้แป๋งก็จกเข้ารูเซฟอย่างช่ำชองชำนิชำนาญและแม่นยำ มันล้วงควานอยู่เดี๋ยวเดียวก็ล้วงออกแล้ววัตถุบางอย่างก็ติดนิ้วมากับกากส่วนเกินเหลืองอร่าม มันคือ- - ตลับยาหม่องถ้วยทองขนาดกลาง

หลังจากล้างเช็ดจนปราศจากกากและกลิ่น ไอ้แป๋งก็แกะฝาเปิดให้มันเห็นต่อหน้านาย ถึงตอนนี้หน้ามันหดเหลือแค่เซนต์เดียว เมื่อฝาเปิดออกสิ่งที่เห็นสะดุดสายตาอยู่ในนั้นก็คือ *'ผงสีขาวละเอียด'* แตะปลายนิ้วลงจุ่มน้ำดูมันหายวับไปกับตา

"เจ๋งเลยพี่"

แล้วเรือลำนั้นก็ถูกถล่มอย่างหูดับตับไหม้ ทั้งตอร์ปิโดระเบิด และปืนใหญ่แหลกละเอียดไม่มีชิ้นดี จมดิ่งลงสู่ก้นทะเลหน้าประตูแดน 3

คุณคงไม่เชื่อว่าในคุกมียาเสพติดเกลื่อนกลาด ไม่เชื่อก็ดีไป...คนใหญ่คนโตในกรมฯ จะได้ไม่เสียหน้ากลายเป็นคนพูดปดต่อประชาชน ผิดศีลข้อ 4 ปี๋ป่นหมด ก็ถือเสียว่าผมเล่านิทานอิสปเรื่องหนึ่งให้คุณฟังก็แล้วกัน คุกกับยาเสพติดเป็น

เหมือนกับเงาของกันและกัน ที่ไหนมีคุก...ที่นั่นต้องมียาเสพติด เพราะที่ไหนมียาเสพติดที่นั่นก็ย่อมมีคุกครอบอยู่

ในคุกมียาเสพติดได้อย่างไร- - เป็นคำถามที่ดีแต่มีคำตอบดีกว่าคือ เพราะในคุกมีคนจึงมียาเสพติด ยาเสพติดในคุกมีได้เพราะมีคนนำเข้า คนที่นำเข้ามีทั้งเป็นคนคุกและไม่ใช่คนคุก หากถามว่าใครนำเข้ามามากกว่ากัน ขอตอบว่า...คนที่ไม่ใช่คนคุกครับผม คนคุกนำเข้าแต่ละทีก็ไม่เกินบิคสองบิค หรือมากกว่านั้นก็มีนิดหน่อย ส่วนที่ไม่ใช่คนคุกเข้าทีมีหรือจะเท่านั้น มันต้องได้เนื้อได้น้ำให้คุ้มกับการเสี่ยงหน่อยซิเพ่

เพราะคนคุกถูกจับได้ก็เท่าเดิมคือ ถูกเตะ ถูกตี ถูกตัดชั้นดีตีตรวนขึ้นตึก 5 ก็ยังเป็นแค่คนคุกชั้นเลวระยำต่ำสุด แต่คนที่ไม่ใช่คนคุกหากถูกจับได้ล่ะก็..เตรียมตัวเตรียมใจเก็บข้าวเก็บของลาลูกลาเมียเดินทางเข้ามาอยู่ในคุกได้เลย

ยาเสพติดในคุกมีราคาค่างวดแพงกว่าข้างนอกหลายเท่าตัว เป็นสิ่งยั่วยวนกิเลสของคนเหล่านั้นให้หน้ามืดตามัวยอมชั่วเพราะเงิน ยอมเดินทางผิดและติดคุกไปตามระเบียบเรียบร้อยโรงเรียนคุก- - แต่การนำเข้าของคนที่ไม่ใช่คนคุกดูจะไม่พิศดารเท่ารายคนคุก เพราะหลายอย่างเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานอาศัยความกล้าบ้าบิ่นบินเดี่ยวแบบใจดีสู้เสือ *'เรือรบ'* เหล่านั้นก็สามารถนำสินค้าลำเลียงผ่านประตูคุกมากอบโกยเงินได้หลายลำหลายเที่ยวแล้ว..ไม่ซวยจริง ๆ ไม่มีทางล่ม

ส่วนรายคนคุกการนำเข้าอาจไม่ได้หมายถึงเพื่อจำหน่าย แต่อาจนำเข้าเพื่อเสพอย่างเดียวก็มี ขั้นตอนและกรรมวิธีในการนำยาเสพติดเข้าเรือนจำมีด้วยกันหลายรูปแบบ เช่น ให้ญาติใส่มาทางของฝากเยี่ยมญาติ หรือทางพัสดุไปรษณีย์ ไม่ก็ผสมมากับอาหาร..ประเภทนี้มีแต่กัญชา

แต่ก่อนของเยี่ยมญาติยังไม่ถูกตรวจค้นกันละเอียดอย่างปัจจุบัน หลังจากค้นพบยาเสพ-ติดซุกซ่อนมาด้วยจึงมีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงให้ทันต่อสถานการณ์

ยาสีฟันจะถูกบีบออกมาใส่ถุงแทน เพราะเคยมีผงขาวซุกซ่อนอยู่ในนั้นทีละหลาย ๆ บิค

อาหารประเภทกระป๋องจะถูกเปิดฝาแกะเอาของข้างในเทใส่ถุง เพื่อความแน่ใจในคุณภาพว่าจะไม่มีสิ่งใดแปลกปลอม

ผงซักฟอกจะไม่มีซองและกล่องมีแต่ใส่ถุงพลาสติกสีใส ๆ สามารถมองเห็นและตรวจค้นได้สะดวก เพราะเคยมีญาติส่งผงซักฟอกยี่ห้อหนึ่งมาทางพัสดุเป็นแบบกล่อง พอแกะออกก็ปรากฏว่า..ด้านในของกล่องถูกผนึกไว้ด้วยยาเสพติดชนิดผงขาวทั้งสี่ด้าน โดยใช้สก๊อตเทปแปะทับไว้อย่างหนาแน่น

ของกินประเภทผลไม้จะห้ามนำเข้าเป็นผลเป็นลูก ใช้แกะหรือผ่าซีกเป็นชิ้นเข้าไป เพราะเคยแกะเปลือกเงาะเจอกัญชามัดเป็นก้อนอยู่ในนั้น เขาใช้ด้ายเย็บเปลือกเงาะเข้าด้วยกันอย่างแนบเนียนถ้าไม่แกะคงได้เมากันอีกหลายวัน แตงโมก็เคยมีใส่หลอดยัดไว้ในเนื้อหลายหลอดทีเดียวไม่ผ่าไม่มีพบ

ข้าวต้มมัดจะถูกแกะเปลือก เพราะเคยมีคนใช้กัญชาแท่งแทนไส้กล้วยไส้เผือกแทน

หรือแม้แต่รองเท้ายังเคยมีผงขาวซุกซ่อนอยู่ในพื้นรอง-เท้าด้านใน ถ้าไม่แกะพื้นออกอย่าหวังจะได้ยลโฉมคุณผงขาว

มันเอากันทุกรูปแบบ- - แบบไหนถูกจับได้ก็คิดค้นหาแบบใหม่มาลักลอบส่งกัน กว่าจะจับได้ก็รวยกันเละไปแล้ว

ที่ไหนมีคุก...ที่นั่นต้องมียาเสพติด
เพราะที่ไหนมียาเสพติดที่นั่นก็ย่อมมีคุก

ด้วยเหตุนี้และทุกวันนี้จึงมีแต่ฉพาะของใช้จากราชทัณฑ์หน้าเรือนจำเท่านั้น ที่ได้รับอนุญาตให้ผ่านเข้าไปได้ จากทางบ้านถ้าไม่ต่อกติกาและเงื่อนไขการฝากของให้ญาติก็เป็นหมัน นำกลับไปกินไปใช้ที่บ้านแล้วกันนะพ่อแม่นะ คนคุกดี ๆ หลายคนเลยพลอยยอดไปกับมันด้วยอย่างนี้เขาเรียกว่า *'ขี้ยาพาจน'*

แล้วก็มาถึงประเภทนำเข้าด้วยตัวเอง วิธีนี้มีแต่เฉพาะคนคุกที่อยู่กองนอกกับคนคุกที่ออกศาล เพราะคนคุกประเภทนี้มีโอกาสติดต่อกับบุคคลภายนอกได้อย่างใกล้ชิดสามารถรับของได้กับมือ..แล้วเซฟเข้ามาเองโดยไม่ต้องผ่านทางของฝากหรือทางพัสดุ ทั้งยังไม่ต้องมัดแล้วโยนข้ามกำแพงอย่างพวกที่อยู่ติดกำแพงเขานิยมทำกัน โดยเฉพาะตามคุกต่างจังหวัดจะใช้วิธีนี้กันมาก เนื่องจากทำเลเอื้ออำนวยเพราะคุกอยู่ติดกับย่านชุมชน การเดินไปมาตามกำแพงคุกเป็นเพียงการสัญจรไปมาตามปกติไม่มีเหตุอันควรสงสัยอย่างที่ลาดยาว การเซฟมากับตัวจะไม่นิยมใช้เสื้อผ้าเป็นที่ซ่อนมันเสี่ยงเกินไป ถ้าใครยังคิดที่จะใช้...สู้ส่งของให้นายเสียเลยจะดีกว่า จะได้ไม่ต้องเสียค่าค้นให้เดือดร้อนถึงอวัยวะส่วนอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นตะเข็บเสื้อ ได้ปก เป้ากางเกง ขอบขากางเกง หรือสาบเสื้อตัวหนา ๆ เจอ ผ.ช.ล.คนอื่นยังพอลุ้นแต่ถ้าเจอ ผ.ช.ล.รุ่นเก๋า ๆ อย่างไอ้แป๋งไม่มีรอดสันดอน

ตำแหน่งที่พอจะสร้างความมั่นใจก็เห็นจะเป็นในร่าง-กายที่มีอยู่ 2 จุดด้วยกันคือ- - การกลืนแบบค้างคาไว้ในลำคอกับการยัดรูตูดแบบขมิบคาไว้ ขอบอกก่อนว่า วิธีนี้ต้องมีความชำนาญเป็นพิเศษ โดยเฉพาะการเซฟไว้ที่ลำคอมีโอกาสหลับไม่ตื่นเป็นเจ้าชายนิทราได้ ถ้าเกิดมันไปอุดคาอยู่ปากช่องลมกลืนไม่เข้าคายไม่ออก

ทั้งหมดที่กล่าวมาเป็นการนำเข้าจากข้างนอกคุกเข้าไปในคุกเป็นช่องแรกแห่งความเคลื่อนกลาดของเหล่ายาเสพติดทุกชนิดที่มีอยู่ในนั้น ขั้นตอนต่อมาคือ การจำหน่ายจ่ายแจกไปตามแดนต่าง ๆ ทั่วทั้งคุก เป็นการนำเข้าจากแดนอื่นหรือนอกแดนเข้าสู่ภายในแดน

ค

ขินาคินา

มัน ไป ตาม เรื่อง

■ แ ค่ เ พื่ อ น ■

ทนเสียงเล่าลืออื้อฉาวว่าคู่หมั้นสาวทำตัวเหลวไหลไม่หยุดหย่อน แม้เมื่อหมั้นหมายกับตนไว้แล้วไม่ได้ สมใจจริง จึงถือโอกาสที่อยู่กันตามลำพังในเรือนหอที่กำลังรอการตกแต่ง

"ผมไม่ชอบเลยนะที่คุณประพฤติตัวยังงี้" สมใจจริงตัดพ้ออย่างไม่สู้แน่ใจในข่าวเล่าลือนัก

"ประพฤติตัวยังไงคะ - ก็ผกามาศ ทำดีกับคุณทุกอย่าง คุณก็รู้นี่คะว่าผกามาศ ไม่เคยไปดูหนังกับใครที่ไหนนอกจากคุณ" สาวเจ้าอ้อนออดแก้ตัว

"ใช่-ผมรู้ว่าคุณไม่เคยไปดูหนังกับใครที่ไหน แต่เขาเล่าลือกันว่าคุณยังปันใจให้ชายอื่นที่ไม่ใช่ผมอีกสองสามคน"

"สมคะ..สมก็รู้ว่าผกามาศมีเพื่อน คนเราทุกคนต้องมีเพื่อนไม่ใช่หรือคะ แล้วผู้ชายสองสามคนที่เขาเล่าลือกันนั่นผกามาศก็คบกันเป็นเพื่อนเท่านั้น"

"เพื่อนธรรมดาแน่นะ"

"โถ...สมคะ - คุณก็รู้ว่าผกามาศรับรักคุณเพียงคนเดียว ไปไหนมาไหนสองต่อสองก็เฉพาะกับคุณคนเดียว กับผู้ชายอื่นผกามาศไปพร้อมกันหมดทั้งสองสามคน...แบบนี้มีคนรักกันที่ไหนเขาแห่กันไปเป็นขบวนมั่งคะ ...นี่ยิ่งแสดงว่าผกามาศรักคุณคนเดียวจริงมั้ยคะ"

"ถ้าคุณยืนยันว่าเป็นเพื่อนกันธรรมดา ๆ ไม่ใช่คู่รักผมก็ชื่นใจและสบายใจ" สมใจจริงถอนหายใจโล่งอก

ผกามาศส่งประกายตาแข้มขึ้มออดอ้อนยืนยันถ้อยคำปลอบประโลมคู่หมั้นหนุ่ม ในประโยคที่บาดลึกลงในความรู้สึกของสมใจจริง

"ผกามาศยืนยันได้ค่ะว่าคบกับพวกเขาแบบเพื่อนไม่ได้มีจิตใจเสน่หา คิดจะเอาเป็นสามีอย่างสมเอยแหละค่ะ นอกจากจะเอาไว้เป็นเพื่อนร่วมหลับนอนอย่างเดียวเท่านั้น แล้วเราก็นอนพร้อมกันถึงสามคน ไม่ใช่สองต่อสองซะเมื่อไหร่ เลิกข้องใจได้แล้วนะคะ..."

□□□

■ ไ ม่ พ อ ■

หลังจากร่ำสุรายาดองดองวิสกี้ ดวดบรั่นดี ดื่มไวน์จนแทบจะตะกายข้างฝาได้แล้ว เจ๊งศักดิ์ ก็คุยโวกับเพื่อนพ้องที่เขาเชิญมาดวดดื่มที่บ้าน เรื่องราวจากปากของเจ๊งศักดิ์ล้วนแล้วแต่เป็นความไม่กลัวเมียทั้งสิ้น

"เมียกูน่ะโว้ย - กูจะสั่งให้ทำอะไรก็ได้ทั้งนั้น เหล้ายานี่ก็เมียกูซื้อหามาให้กิน กับแกล้มนี่เมียกูก็ทำให้กิน"

"มึงก็เลยต้องกิน" เพื่อนพ้องแกล้งขัดคอ *"...ถ้าขืนไม่กินก็ขาด.."*

"เฮ้ย-กูจะกินหรือไม่กินก็ได้ เมียกูไม่มีวันจะมาสั่งกูได้ นอกจากกูจะสั่งเมียกู และที่มึงกินกันนี่ก็กูสั่งทั้งนั้นโว้ย" น้ำเสียงเจ๊งศักดิ์อ้อแอ้เพราะลิ้นพันกันวุ่นวาย

"ใช่ - ตอนนี้มึงสั่ง แต่พอเข้ามุ้งกูว่าเมียต้องคอยออกคำสั่งแหง ๆ"

"ไอ้พวกมึงมันไม่ใช่เพื่อนกู... ไม่เชื่อกู...อยากลองดูมั้ยล่ะ"

"เอาเลย...มึงจะสั่งให้เมียมึงทำอะไรยังไงวะ" ผองเพื่อนอ้อแอ้ไม่ผิดกัน และมักผลักพาคำพูดเข้าเรื่องในมุ้ง *"พวกกูอยากดูให้เห็นจะ ๆ ซักกะที"*

"อาว...อาว...เดี๋ยวกูจะสั่งเมียกูมาเต้นระบำแก้ผ้าให้พวกมึงดู"

"เฮ้ยจริงเหรอวะ"

เจ๊งศักดิ์โคลงหัวส่ายไปส่ายมาด้วยเมามาย โดยไม่ทันสังเกตเห็นเมียสาวคนสวยยืนขบเขี้ยวเคี้ยวฟันอยู่หลังประตู

"จริงสิวะ...เฮ้ย..อังสุมาลีที่รัก ออกมาเต้นระบำโป๊ให้เพื่อนพี่ดูเป็นขวัญตาหน่อยสิจ๊ะ ...ที่รัก"

เสียงปรบมือดังสนั่นทันทีที่สิ้นเสียงออกคำสั่งของเจ๊งศักดิ์ แต่ก็ยังไม่มีนางระบำเปลือยคนไหนออกมาให้เห็น

"เฮ้ย... ไอ้เจ๊ง...ดูได้แล้วเอาได้รึเปล่าวะ" ผองเพื่อนปากพล่อยร้องถามอ้อแอ้

"มึงจะเอาก็ได้...กูอนุญาต แต่เมียกูเขาจะยอมให้มึงเอารึเปล่าไม่รู้นะโว้ย"

ฉับพลันวงเหล้าก็แทบแตกกระจาย เมื่ออังสุมาลีสาวสวยนุ่งผ้าถุงหยักรั้งขึ้นเดียนเอวจนเห็นโคนขาที่ปราศจากกางเกงใน ความโมโหทำให้เธอเผ่นผลุงออกมาลองดีจนลืมนึกว่าตนเองอยู่ในสภาพใด

"เอาสิว้อย..กูให้เอา..แต่พวกเอ็งแค่นี้ไม่พอกูหรอก มา..มาไอ้เจ๊งมาก่อน"

ว่าแล้วอังสุมาลีก็กระโดดขี่คอขย่มผัวขี้เมาจนล้มลุกคลุกคลาน สุราชนแตกกระสาน

ซ่านเซ็นตั้งแต่ยังไม่ทันเห็นยกแรกเริ่มต้น

□□□

หวังดี

ออกกำลังบริหารร่างกายด้วยการเต้นแอโรบิคอยู่เป็นประจำทุกเช้าตรู่จนติดเป็นนิสัย จนในเช้าวันนี้ *โสภิผกา* ก็มีอันจำเป็นต้องรีบเผ่นไปซื้อโจ๊กที่ตลาดให้สามี ผู้บังเอิญป่วยไข้ต้องกินอาหารอ่อน ๆ

อารามรีบร้อนสาวสวยโสภิผกาจึงเผ่นแน่บไปถึงร้านโจ๊กกลางตลาดนัดเช้า โดยลืมไปว่าตนเองอยู่ในชุดอะไร

ขณะยืนซื้อโจ๊กโสภิผกาก็นึกสงสัยว่าเหตุใดผองผู้คนจึงได้ตื่นเต้นตะลึงมองเธอเป็นตาเดียว ความเขินอายทำให้ไม่ทันมองตัวเอง จนกระทั่งได้โจ๊กเสร็จสรรพโสภิผกาก็ก้าวฉับ ๆ ไปที่รถเก๋งคันงาม โดยไม่สำเหนียกว่ามีชายวัยรุ่นแรกแย้มฝาโลงจ้ำอ้าวตามมาติด ๆ

กำลังไขกุญแจเปิดประตูรถ วัยรุ่นแรกแย้มฝาโลงก็ค้อมตัวเข้ามากระซิบกระซาบด้วยความหวังดี

"คุณผู้หญิงครับ...คุณผู้หญิงคงรีบร้อน ไปหน่อยแล้วมั้งครับ"

"ทำไม...มีอะไรเหรอลุง" โสภิผกานึกฉุนแต่ก็นึกอยากรู้ประโยคต่อไปของเขา

"ก็...ก็คุณผู้หญิง ไม่รู้หรือครับว่า คุณผู้หญิงนุ่งกุงเกงในไว้ข้างนอกกุงเกงขายาว"

□□□

กาเมหรรษา

ฉุย - เฮ้ย..ฉาย ขอยืมตัวเมียแกสักคืน ได้มั้ย

ฉาย - ไอ้ระยำ...แกจะเอาเมียฉันไปช่วยทำอะไรวะ

ฉุย - รับรองแขกคืนพรุ่งนี้...ฉันจะจัดงานเลี้ยงส่วนตัวให้เพื่อนฉันคนหนึ่ง

ฉาย - ไอ้เหี้ยม...แกคิดว่าเมียฉันเป็นผู้หญิงหยังว่างั้นเรอะ ถึงจะให้มารับรองเพื่อนแก

ฉุย - โธ่..จะเป็นไรไปวะ ในเมื่อไอ้เพื่อนฉันน่ะมันก็คือแกนั่นแหละโว้ย

□□□

สรวลเสเฮฮา

สาว- ฉันจะไม่เอาเรื่องคุณถ้าคุณสาบานได้ว่าไม่ได้แอบดูฉันอาบน้ำ

หนุ่ม- สาบานได้ทันทีครับ...ก็ตอนที่ผมแอบดูนั่นคุณกำลังตกเบ็ดอยู่ยัง ไม่ทัน ได้อาบน้ำเลยครับ!

□□□

คำสั่ง

"ตูมตามจ๊ะ...คุณพ่อหนูอยู่รึเปล่า"

"ไม่อยู่ฮะ"

"ไปไหนเอ่ย"

"ไม่บอก"

"ทำไมจ๊ะ"

"คุณพ่อสั่งว่าไม่ให้บอกใครฮะ"

"แม้แต่น้าหรือจ๊ะ"

"ไม่ฮะ! คุณพ่อสั่งให้บอกน้าฮะว่า..."

"อะไรเอ่ย"

"คุณพ่อสั่งว่าถ้าคุณน้าโทรมาให้บอกว่าคุณพ่อไม่อยู่ฮะ"

□□□

คำคม

มีเงินเขาเรียกน้อง มีทองเขาเรียกพี่ มีบุตรีเขาเรียกพ่อตา

ของเก่าเพิ่มคุณค่าตามเวลาที่เพิ่มขึ้น เมียเก่าด้อยคุณค่าตามอายุที่เพิ่มขึ้น

□□□

คำสอน

ไอ้ที่คุณว่า คุณมีอะไร ๆ ครบถ้วนสมบูรณ์ทั้งบ้านและที่ดิน รถยนต์ ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวกบันเทิงทุกชนิด จนพร้อมที่จะสร้างความมั่นคงให้ชีวิตอนาคตกับผู้หญิงกี่คน ๆ ก็ได้นั่นน่ะ... ก็ลองดูสิ รับรองว่าสารพันที่คุณมีนั้นมันจะไม่มีอะไรเหลือหรอในทันทีที่คุณมีเมีย

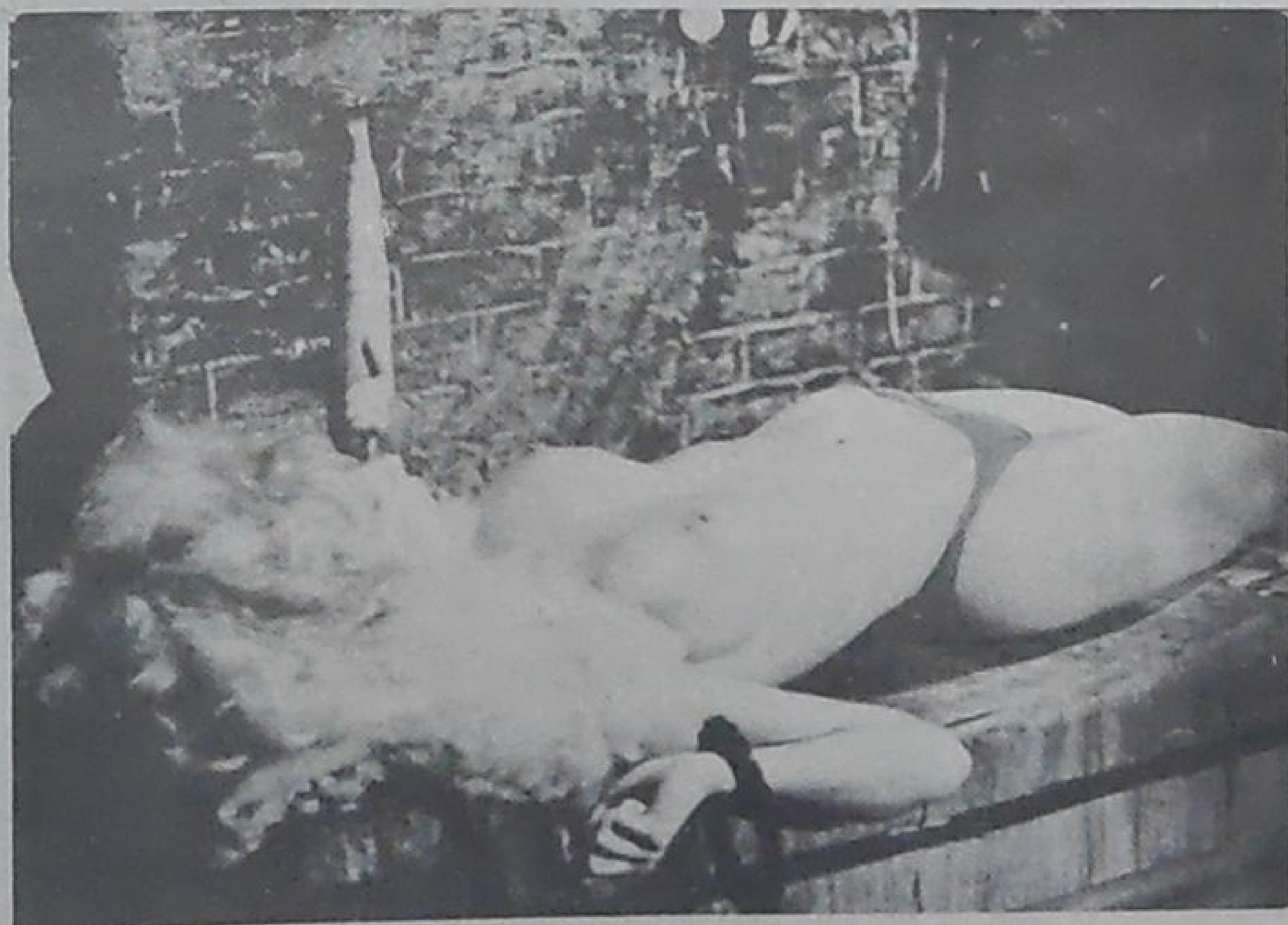
□□□

คำเตือน

ความใคร่มันก็คือระเบิดเราดี ๆ นี่เอง ยิ่งยุคสมัยนี้มันยิ่งไม่ใช่ระเบิดธรรมดาเสียแล้ว เพราะสามารถตั้งเวลาหรือกดรีโมทให้ระเบิดได้ตามใจใครต้องการ

□□□

ต

มิติหลอน

เรื่องลึกลับที่ดูเหมือนอยู่คนละมิติกับโลก สิ่งลี้ลับซับซ้อนที่บางครั้งไม่อาจสัมผัสได้ แต่ทุกสิ่งทุกอย่างหามีบทสรุปได้ว่า... จริงหรือไม่!?

โดย : พงษ์ดำรง

อวสานเศษมนุษย์

ใกล้ *สมิธฟีลด์* ใน *จอห์นสัน เคาว์ตี้* มีบึงใหญ่บึงหนึ่ง ระยะใกล้ ๆ จากฝั่งเป็นเกาะซึ่งมีสายหมอกปกคลุมหนาทึบตั้งอยู่ แสงแดดไม่เคยส่องถึง ด้วยมีไม้ใหญ่และเถาวัลย์ขึ้นหนาทึบ มันเป็นที่ ๆ เหมือนจะจัดไว้ให้ *ผี* โดยเฉพาะ

แต่ไม่มีนิยาย หนังสือเรื่องผีแฝงอยู่ในกลุ่มชาวไซ-ปรัส ในขณะที่บึงนี้มีผีมนุษย์อยู่ถึงห้าสิบคน...คนที่ตายไปจากวิถีการดำรงชีวิต

มันเป็นความมืดมนของสงครามระหว่างรัฐ ในโคโร-ไลนาเหนือเชอร์แมนตัดส่วนที่ทำให้ฉิบหายออกจากรัฐ จากการตื่นตัวของเขาคือ *กากเดนของสงคราม* พวกไม่ยอมทำงาน มันคือกลุ่มคนที่ไม่สังกัดอะไรสักอย่างเช่นสงคราม เป็นพวกล้าหลัง เป็นคนชั้นเลวที่เที่ยวฉกฉวยและขโมยทรัพย์สินคนอื่นตามใจชอบเพราะไม่มีกฎหมาย ไม่มีระเบียบ ไม่มีกำลังอำนาจใดจะหยุดพฤติกรรมอันชั่วช้านี้ได้

บึงวันนี้ไม่ต่างกับบึงเดียวกันเมื่อเกือบร้อยปีที่แล้ว ตกค่ำเมื่อต้นไม้บรรเลงเพลงปีศาจอันสยดสยอง จะปรากฏร่างถึงห้าสิบร่างแกว่งไกวอยู่ในหมู่ไม้ท่ามกลางสายลมจนอรุณเริ่ม

เรื่องของบึงและราตรีแห่งความพยาบาทเริ่มขึ้นที่บ้านไร่ใกล้สมิธฟีลด์

พันเอกจอห์น ชาวเคอร์ส ได้เดินทางกลับบ้านเพื่อพักฟื้นจากที่ถูกดาบปลายปืนของทหารอเมริกันแทงเข้าที่สะโพก ดึกคืนหนึ่งในฤดูร้อนเขาและภรรยาก็ตื่นขึ้นจากเสียงเคาะประตูด้านหน้าบ้าน

ชาวเคอร์สเดินตรงไปที่ประตูด้วยความเจ็บปวด ภรรยาเดินสักครู่ก็ลงนอนฟังเสียงเดินลากเท้าของสามีอันมีเหตุมาจากขาพิการของเขาอยู่บนเตียง

"ใครน่ะ" เขาร้องถาม

"เดวิด แฟนนิ่ง ครับผม" เสียงตอบดังกังวานมา *"ผมมีคนป่วยและกำลังต้องการที่ให้เขาพักครับผม"*

"หน่วยไหน" ผู้พันถาม

"ทหารม้าสมาพันธ์วีล-เลอร์สครับผม"

ชาวเคอร์สเปิดประตูออก และโดยทันใดนั้นเขาก็ถูกมือหยาบ ๆ คว้าตัวไว้ เขารู้สึกปวดแปลบที่สะโพกเหมือนโดนไฟจี้ รายรอบเขาในสนามหญ้าขณะนี้คือไอ้พวกอสุรกายกุ๊ยในทรากผ้าขี้ริ้วบนหลังลา

ไอ้คนที่เป็นคนพูดดูจะมีภาษีดีกว่าเพื่อนพกปืน *รีวอล-เวอร์* สองกระบอก และ *กระบี่ทหารม้า* ห้อยอยู่หนึ่งเล่ม

"เราต้องการข้อมูลนิดหน่อย" มันว่า

"พวกสันหลังยาวชิห่า" นายพันถามด้วยเสียงเย้ยหยัน *"พวกแกไม่มีวันได้อะไรจากฉันหรอก"*

"อ้อ...งั้นหรือ ตาเฒ่า" ไอ้ตัวหัวหน้าสำแดงความถ่อย *"เอาเพชรเอาเงินซ่อนไว้ไหนหือ"*

พันเอกชาวเคอร์สปฏิเสธ

"จับมันแขวนคอซิพวก... เอาเมียมันออกมาด้วยใช้ต้นไม้ต้นเดียวกันนั่นแหละ"

แล้วมันก็เอากำปั้นกระ-แทกหน้านายพันเอกอย่างหยาบคาย

เพียงครึ่งวันสิ่งที่หลงเหลืออยู่ในความว่างเปล่าซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยมาก่อน กลับ

เหลือแต่เพียงเสาเรือน ซึ่งยังมีควันกรุ่นตกค้างอยู่ ใกล้กันเป็นหมู่ตัวเดียวที่หนีรอดจากเงื้อมมือไอ้ฝูงโจรไปได้ แต่ก็ไปไหนไม่รอดไม่ช้าก็เป็นศพอยู่ในกองเถ้าถ่าน

หลายสัปดาห์ต่อมา ทหารหนุ่มผู้หนึ่งพาตัวเองไปยืนอยู่หน้าผู้บัญชาการ *นายพลเอกโจเซฟ วีลเลอร์*

"ผมขออนุญาตออกล่าไอ้พวกโจรที่ทำฆาตกรรมพ่อแม่ของผมครับผม" ซาวเคอร์สหนุ่มพูด นัยน์ตาของเขาเข้มด้วยความทุกข์

"ผมคงไม่สามารถบัญชาการกระบวนการล้างแค้นส่วนตัวของคุณได้" วีลเลอร์ตอบ *"แต่ในกรณีนี้ผมจะทำ"*

"เอาคนไป 20 คน...ไปจอห์นสัน เคาวตี้ แล้วก็ทำทุกอย่างที่ทำได้ ตีมันให้กระเจิงไปไม่ว่าเจอหน้ามันที่ไหน มันเป็นแหล่งเสบียงสำคัญของกองร้อยอเมริกันในหน่วยนี้ เธอได้รับคำอนุญาตจากฉันให้ตามเขาไป"

ทั้งคืนทั้งวันที่หนุ่มน้อยซาวเคอร์สและลูกน้องของเขาออกตระเวณหาพวกเดนมนุษย์ '*เจอที่ไหนก็จับแขวนคอ ไม่ก็ยิงทิ้ง*' แต่ไม่มีวี่แววของกลุ่มคนที่เขาหวังว่าจะเจอเลย

เขาพร้อมที่จะกลับเมื่อมีข่าวแจ้งมาว่า *ไร่รานส์ แมสเซนกิล* ถูกเผาวอดวายลง มีรายงานว่า พวกเดนมนุษย์มาตั้งแคมป์อยู่ที่สุดทางแข่งเดวิลได้สมิธฟีลด์ไปแปดไมล์

ไอ้พวกเดนมนุษย์มันต้องได้กลิ่นอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับตัวแน่ ด้วยพอซาวเคอร์สและพลพรรคของเขาไปถึง พวกมันก็เปิดไปที่ *ฮานนาสครีค* เรียบร้อยแล้ว

ผีที่ตายเพราะถูกแขวนคอ...ซึ่งใครต่อใครเรียกกันว่า--ผีพวกเศษมนุษย์

ประชาชนชาวเมืองผู้ตื่นเต้นต่างวิ่งจากบ้านของตน มาขับยั้งพวกซาวเคอร์สและพรรคพวกขณะที่เขากำลังจะผ่านไป

"มันอยู่ที่บึงแน่ะครับ...มีเกาะอยู่ตรงกลาง พวกมันมีกัน 50 คน"

หลังจากหยุดคิดอยู่ครู่หนึ่ง ซาวเคอร์สก็ตัดสินใจได้ว่า เขาอาจจะต้องเสียชีวิตผู้คนมากมายหลายคน หากจะจู่โจมไปที่เกาะนั้นทันที

"กลับบ้านไปก่อนแล้วเอาเสื้อผ้าเก่า ๆ ที่พอหาได้มาที่นี่"

เขาบอกชาวเมืองไปเช่นนั้น

สองสามชั่วโมงต่อมาก็มืด ซาวเคอร์สและพรรคพวกของเขาต่างเปลี่ยนเครื่องแต่งกายด้วยการใส่เสื้อผ้าเก่าที่ชาวเมืองเอามาให้ แล้วพากันลงเรือไปยังเกาะ แสงไฟจากคบเพลิงเป็นประกายวอมแวมกระทบผิวน้ำ

เสียงท้าทายดังมาจากเกาะ

"ใครไปนั่นน่ะ"

คนในเรือตอบ *"พวกเร่ร่อนจากฮาร์เนทท์ เคานตี้...ไปนรกกับพวกสมาพันธ์"*

เขาได้รับการต้อนรับด้วยการตะโกนเสียงอึงมี่ พวกมันทิ้งกองปืนไว้ในแคมป์แล้วรุดลงเรือเพื่อมาต้อนรับสหายเก่าของพวกมัน

แต่ว่าจะสำนึกก็สายเสียแล้วด้วยที่คิดว่าเป็นมิตรกลับไม่ใช่ คนหนุ่มติดอาวุธเล็งมาที่มันด้วยอาการอันบอกความเลือดเย็น

"ใครเป็นหัวหน้าพวกแก" ซาวเคอร์สถาม

"เดวิด แฟนนิ่ง ยินดีรับใช้" เสียงตอบมั่นคงพร้อมร่างสูงก้าวออกมาด้านหน้า

"ฉันชื่อจอห์น ซาวเคอร์ส คุ้นเคยไม้"

ท่ายโสของ แฟนนิ่ง อันตรธานไป...ใบหน้าเผือดลงทันที

"ทำไมมันต้องเป็น..."

"ถูกแล้ว...ฉันเป็นลูกนายพันซาวเคอร์ส" นายร้อยหนุ่มพูดเรียบ ๆ

"ค้นตัวมันทุกคน..." ซาวเคอร์สสั่ง บังคับให้แฟนนิ่งต้องยกแขนขึ้นอย่างไม่เต็มใจนัก ซาวเคอร์สค้นลงไปในกระเป๋า ใต้ผ้าเช็ดหน้าในกระเป๋าเสื้อคลุมเขาสัมผัสเข้ากับอะไรเย็น ๆ อย่างหนึ่ง

เขาดึงมันออกมา สร้อยทองคำหล่นลงไปกองอยู่บนพื้น และที่อยู่ในมือของเขา...ทองคำรูปเสือกางเกงเป็นของแม่เขาเอง

"จับมันแขวนคอทุกคนยกเว้นแฟนนิ่ง" ซาวเคอร์สสั่ง

คนทั้งสองคอยอยู่ด้วยกันในขณะที่คนแล้วคนเล่าถูกจับแขวนคอจนหมดสิ้น เมื่อไม่มีใครเหลืออีกแล้ว...ร่างดำมืดของพวกเศษมนุษย์ล้วนห้อยโตงเตงอาบแสงจันทร์อย่างเงียบสงบ ซาวเคอร์สก้าวขึ้นม้าของเขา โดยมีแฟนนิ่งหมอบอยู่ข้าง ๆ เขามุ่งหน้าไปยังสวนของพ่อ ผ่านทรากสีดำสู่สุสานประจำตระกูล หลักศิลาเหนือหลุมฝังศพทั้งสองส่งประกายขาวอยู่ท่ามกลางแมกไม้ยามเมื่อกระทบแสงจันทร์

จัดการห้อยเชือกไว้กับคาคบไม้โดยเอาส่วนที่เป็นบ่วงคล้องเข้ากับคอแฟนนิ่งแล้ว ซาวเคอร์สก็เฆี่ยนม้าตัวที่แฟนนิ่งพยายามยึดขี่อยู่ให้เตลิดไปข้างหน้า เกือบชั่วโมงกระมังที่แฟนนิ่งพยายามยึดเชือกเส้นนั้นไว้ด้วยมือทั้งสอง แต่มันก็ยึดได้ไม่นานเพราะเมื่อเกิดอาการล้า...มือทั้งสองก็เลื่อนหลุดลง ชีวิตบัดซบของไอ้เดนมนุษย์ก็จบลงด้วยมือทั้งสองไม่สามารถเอาชนะชะตากรรมของมันได้

หลายปีหลังจากนั้น ชาวบ้าน มักจะเล่าสู่กันฟังถึง *เงาดำ* ที่ถูกแขวนคออยู่ที่ริมบึงในคืนเดือนเพ็ญ

และจะมีใครสักกี่คนที่กล้าหาญไปที่บึง...หลังตะวันตกดินแล้ว

ค

บันทึกมันๆ สะเด่าอารมณ์เมื่อครั้งยังหนุ่มของ พ.ต.ต.ประชา พูนวิวัฒน์ ที่คุณไม่เคยอ่านจากที่อื่น

สิบคน วันละหน่อยอร่อยใจ

บทที่ 45

ท่าอากาศยาน ไคตั๊ก อยู่บนฝั่ง เกาลูน เมืองเก้ามังกร ซึ่งมีลานบินยื่นลงไปในทะเล อันกว้างไกล เสียเงินค่าก่อสร้างมิใช่น้อยทีเดียว

ถ้านักทัศนาจรคนใดคิดว่า เมื่อก้าวลงจากเครื่องบินแล้วได้เหยียบผืนแผ่นดิน ฮ่องกง ละก็คิดผิดถนัดทีเดียวครับเพราะต้องลงเรือหรือนั่งแท็กซี่มุดอุโมงค์ ข้ามน้ำข้ามทะเลอีกทีหนึ่งจึงจะถึง

หลังจากทำ พิธีเข้าเมือง และให้พนักงานของศุลกากรตรวจกระเป๋าเสื้อผ้าแล้ว ผมก็เดินตามผู้โดยสารเครื่องบินออกจากท่าอากาศยาน ด้วยอาการงงงวยเหมือน ไก่ตาแตก เพราะเป็นครั้งแรกในชีวิตที่เหยียบย่างมาที่นี่

เห็นจีนหลายคนถือ ป้ายพื้นขาวตัวอักษรภาษาอังกฤษสีดำ เดินขุ่มข่ามอยู่ตรงบริเวณทางออกทำให้คิดไปว่าเป็นพวกนักศึกษาเดินขบวนประท้วงอะไรสักอย่าง แต่เมื่อเพ่งสายตาอ่านข้อความในป้ายเหล่านั้นจึงรู้ว่าเป็นชื่อคนโดยสารที่มาเครื่องบินลำเดียวกับผม

"อะไรกันไอ้หนู" ผมยื่นปากถามไปเป็นภาษาอังกฤษ

คนถือป้ายหยุดชะงักและยิ้มแฉ่งแล้วย้อนถามว่า

"คุณคือมิสเตอร์ซัดคัมรึครับ"

ผมชำเลืองมองป้ายชื่อนี้ก่อนกลืนน้ำลายลงคอฝืด ๆ

"โน่ว"

"รู้จักคนนี้มั้ยครับ"

ผมส่ายหน้า

"ไม่"

"ผมมารอรับมิสเตอร์ ซัด-คัม"

"รับเค้าไปไหน"

"โรงแรมซังง่า"

เท่านี้เองผมก็ถึงบางอ้อ - - เข้าใจเรื่องราวอย่างทะลุปรุโปร่ง นั่นคือ ไอ้ตี๋ผู้ถือป้ายนี้เป็นพนักงานของโรงแรมซังง่า มารอรับผู้โดยสารซึ่งจองห้องไว้เรียบร้อยแล้ว

"เดี๋ยวก่อน" ผมดึงแขนเมื่อเห็นเขาทำท่าจะเดินค้นหา

ตัวนายซัดคัมต่อไป *"โรงแรมซังง่าของคุณน่ะคือ ซันย่า ใช่มั้ย"*

ไอ้ตี๋พยักหน้า

"แต็กส์ไร้ท์"

"ผมอาศัยรถไปด้วยคนได้มั้ยล่ะ"

"คุณจะพักที่นั่นเรอะครับ"

"เยส"

เขาชี้ไปยัง รถโฟล์ควาเก้นตู้สีฟ้าซึ่งมีชื่อโรงแรมติดไว้ตรงด้านข้าง พร้อมทั้งบอกว่า

"เชิญครับ"

กล่าวจบก็ผละไปค้นหานายซัดคัม- - - ผมก้าวไปยังรถคันนั้น พร้อมกระเป๋าเสื้อผ้าแล้วขึ้นนั่งทางด้านหลังเบาะคนขับ

"โรงแรมซังง่านะ" โชเฟอร์หันมาบอกเป็นภาษาอังกฤษเพื่อความแน่ใจ

ผมพยักหน้า

"มีห้องว่างมั้ยล่ะ"

"เยอะแยะครับ"

"ผมอยากพบ เจ้าของ ร้านอาหารไทยในโรงแรมนี้" ผมหมายถึงน้า *อำไพ จามรมาลย์* ซึ่งเป็นญาติห่าง ๆ มาทำกับข้าวไทยขายอยู่ที่นี่

"อ๋อ---ไทยกั๊กเจ๊"

"นั่นแหละ"

"อยู่ชั้นเจ็ด"

"คุณรู้จักเธอเรอะ"

"พบกันทุกวันครับ"

สิบนาทีต่อมา ไอ้ตี๋ก็พามิสเตอร์ซัดคัม หนวดเคราดุรุงรังเข้ามาสมทบในรถตู้อีกคน และต่อมาอีกประมาณครึ่งชั่วโมงผมก็ถึง โรงแรมซันย่า

เมื่อรีเซฟชั่นนิสต์ ทราบความประสงค์ของผมว่าต้องการพบใครก็หมุนโทรศัพท์ส่งภาษาจีนกวางตุ้ง ล้งเล้งอยู่ครู่หนึ่ง น้าอำไพ ก็ลงลิฟท์ออกมาปรากฏตัวให้เห็น

"ไปยังไงมายังไงกันนี่" เธอร้องทักด้วยความปีติยินดี

"มาจากไต้หวันครับจะเดินทางกลับเมืองไทย"

"จะพักอยู่ที่นี่ซักกี่วัน"

"คงไม่เกินสาม"

"อยู่นานกว่านี้ไม่ได้เหรอ --นาน ๆ พบกันที"

ผมทำหน้าเบ้

"เห็นจะไม่ไหวละมังครับเพราะกระเป๋าเบาเต็มที"

"เอาที่น้าก่อนก็ได้นี่นา"

"กลัวไม่มีใช้คืนน่ะซีครับ"

น้าอำไพ กุลีกุจอช่วยหาห้องพักราคาถูกที่สุด ให้แล้วพาผมขึ้นลิฟท์ไปชมห้องอาหารไทย ซึ่งอยู่บนชั้นเจ็ด- - ผมจึงถือโอกาสสล่อก๋วยเตี๋ยวเส้นเล็กน้ำต้มยำให้หนักท้องไว้ก่อน

โอ้โฮเฮะ! รสเด็ดอร่อยเข้าไส้อย่างไม่น่าเชื่อ ต้องซ้ำด้วย เส้นเล็กแห้งอีกชามหนึ่งนั่นแหละจึงได้หายสงสัยและเมื่อกินฟรีเสร็จเรียบร้อยก็เข้าห้องพักซึ่งอยู่ชั้นเดียวกัน- - - อาบน้ำอาบท่าให้สบายตัวก่อนเอนหลังลงนอนบนเตียงอันอ่อนนุ่ม เตรียมเรี่ยวแรงไว้ย่ำราตรี

ผม..พบหมวยสาวหน้าตาจุ๋มจิ๋มอายุสักยี่สิบเห็นจะได้ยืนอยู่ในลิฟท์ก่อนแล้ว

ในเกาลูนตอนค่ำนี้

ราวสองทุ่มผมก็ออกจากห้องพักไปเข้าลิฟท์ พบหมวยสาวหน้าตาจุ๋มจิ๋มอายุสักยี่สิบเห็นจะได้ ยืนอยู่ในลิฟท์ก่อนแล้ว- - - คงจะลงมาจากชั้นแปดละมัง- - - ผมคิด

เธอจ้องหน้าผมครู่หนึ่งจึงถามเป็นภาษาอังกฤษว่า

"คุณเป็นคนไทยรึคะ"

ผมยิ้มให้

"ใช่ครับ"

"รู้จักมิสเตอร์อี๊คมั้ย"

ผมขมวดคิ้ว

"รูปร่างยังไง"

"อ้วนเตี้ยตัดผมเกรียนค่ะ"

นึกเท่าไหร่ก็ไม่ออก เพราะ คนชื่อ *อี๊ด* ในกรุงเทพฯ มีตั้งกระบุงโกย แต่มีอยู่คนหนึ่งที่ผมรู้จักและสนิทสนมกันมา ก็คือ พ่อเจ้าประคุณ นายบรรณ-สมบูรณ์และชอบบินมาเที่ยวฮ่องกงบ่อย ๆ เสียด้วย

"คนไทยชื่ออี๊คมีหลายหมื่นคน" ผมบอก

"งั้นเรอะคะ"

"ถามถึงเค้าทำไม"

"เขียนจดหมายบอกชั้นว่าวันนี้จะบินจากกรุงเทพฯมาพักที่นี่"

"คงจะหาไม่พบละซี"

เธอพยักหน้า

"ค่ะ"

"คุณชื่อไร" ผมถาม

"สิวดิบ"

"น่ารักจัง"

เธอยิ้ม

"คุณกำลังจะไปไหน"

ลิฟท์เลื่อนถึงชั้นล่าง- - - สิวดิบ ก้าวออกก่อนที่ผมจะตอบว่า

"ดูเกาลูนยามราตรีครับ"

"ไม่หาเพื่อนร่วมเที่ยวสักคนรึคะ"

เท้าของผมชะงักอยู่กับที่พร้อมทั้งส่งสายตาเจ้าชู้ไปให้เหมือน *จัดโคโม่ คัสโนว่า* กำลังอยู่ในอารมณ์เพศสัมพันธ์

"ถ้าคุณไม่รังเกียจละก็เราไปเที่ยวด้วยกัน"

เท่านั้นเอง *สิวดิบ* ก็คล้องแขนผมเดินออกจากโรงแรมชันย่า โดยไม่ปฏิเสธสักคำ- - - ผมจึงดูออกว่าเธอคือ *ไก่เกาลูน* ที่ชอบเกาะนักทัศนาจร *เขียนคือ* หรือ *หมูไทย* แต่ไอ้ของพรรค์ยังงี้ผมไม่รังเกียจหรอกครับ เพราะชอบอยู่แล้ว- - - ถึงอย่างไรก็ต้องสอบถามสนนราคาค่าปี๊บกันก่อน เพื่อสวัสดิภาพของงบประมาณในกระเป๋า

"เท่าไหร่ครับ"

สิวดิบ หันมามองหน้า

"อะไรคะ"

"อยู่กับผมจนถึงเช้า"

"สองร้อยเหรียญค่ะ"

(อ่านต่อฉบับหน้า)

บุรุษ 12 ราศี

โดย : ลีโอ

◆ เจาะกันแบบร้อนๆในความลุ่มลึกของบุรุษทั้ง 12 ราศีดีแผ่กันอย่างจะๆว่าใคร? ราศีไหน? เช็กซี่จับใจหญิงสาวอย่างไร?

รูปร่างหน้าตา

เป็นคนร่างสันทัด อกค่อนข้างกว้าง ความที่คนราศีนี้อยู่ในราศีคันชั่งจึงทำให้มีรูปร่างคล้ายตาชั่งคือเท่ากันทั้งข้างล่างข้างบนแบบสมส่วน ไม่ใช่แบบอกกว้างแต่เบื้องล่างคือสะโพกลีบเล็ก จัดว่าเป็นคนมีรูปร่างเข้าทีคือพอดีทุกส่วน ล่ำสันบึกบึน แต่ถ้าเตี้ยก็เป็นเตี้ยแบบมะขามข้อเดียว ทุกส่วนมองแล้วไม่ขัดตา ถ้าลัคนาอยู่ครึ่งแรกของราศีจะเป็นคนร่างสูงใหญ่ แต่ถ้าตกครึ่งหลังของราศีจะเตี้ยและอ้วน ผิวสองสีค่อนข้างไปทางดำแดงมากกว่าขาว นัยน์ตาสีเข้ม ผิวหน้าแดงระเรื่อไม่มีซีดเซียว หน้ากลมแป้น

อุปนิสัยใจคอ

เป็นคนสุภาพอ่อนโยน ซึมซับเรื่องศิลปะหรือทางดนตรีได้เป็นอย่างดี รักความอ่อนหวานนุ่มนวล ตัดสินใจช้า ลีลามาก ไม่ชอบทำอะไรในเรื่องเสี่ยง สนใจในเรื่องผิวพรรณของตัวเอง

นอกจากสุภาพอ่อนโยนแล้ว คนราศีตุลย์ยังใจดีมีเมตตา ทำอะไรชอบแบบตรงไปตรงมา ฉลาดรอบรู้ในทุกเรื่อง รักความยุติธรรมและใฝ่ใจเรื่องการศึกษาหาความรู้ใส่ตัวเป็นนิจ มีความรักและความรู้สึกทางใจแรงกล้า คบคนง่ายจึงทำให้มีเพื่อนฝูงมากมายและกว้างขวางในวงการ มีความสามารถในการขีดเขียนและดนตรี รักบรรยากาศที่รื่นรมย์สวยงาม ชอบความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประณีต เกลียดสิ่งแวดล้อมที่สกปรกรุงรัง

ราศีตุลย์ธาตุลมทำให้เป็นคนไม่แน่นอน เปลี่ยนแปลงง่ายตามอารมณ์ ไม่มีความเสมอต้นเสมอปลาย สิ่งที่มีอิทธิพลกับคนราศีนี้คือ เพื่อนฝูงมิตรสหาย หุ้นส่วน การสมาคม และการแต่งงาน เขาจะไม่มีวันประสบความสำเร็จในชีวิตได้เลยหากว่าขาดสิ่งที่มีอิทธิพลดังกล่าว

อัธยาศัยคนราศีตุลย์เป็นที่ต้องตาต้องใจคนหมู่มาก แต่เขากลับเกลียดการเข้าไปรวมกลุ่มกับคนหมู่มาก เขาจะหดหู่ใจและหมองหม่นถ้าได้รับคำสั่งแบบบังคับให้ทำในสิ่งที่เขาไม่พึงใจ หนุ่มตุลย์นั้นเฉลียวฉลาดก็จริงแต่เป็นคนซื่อจึงถูกหลอกง่าย ๆ โดยเฉพาะจะถูกผู้หญิงหลอกเป็นประจำ เพราะความใจอ่อนมีเมตตาจึงเจอเรื่องทำนองนี้เรื่อย ๆ

ดูภายนอกเพียงเผิน ๆ จะเห็นว่าเขาเป็นคนใจเย็นสงบและทำอะไรด้วยความเที่ยงธรรม แต่จริง ๆ ไม่เป็นแบบนั้น เขาเก็บซ่อนความเป็นคนก้าวร้าวไว้อย่างมิดชิด คนใกล้ชิดเท่านั้นถึงจะรู้จักตัวจริง นอกจากก้าวร้าวแล้วยังมีนิสัยชอบชวนทะเลาะ หัวดื้อ ทำอะไรไม่อยู่กับร่องกับรอย อารมณ์ขึ้น ๆ ลง ๆ คุ้มดีคุ้มร้าย เวลาดีก็ดีใจหาย เวลาร้ายก็ร้ายจนน่าเกลียดน่ากลัว

พยายามสังเกตคนราศีตุลย์ที่อยู่ใกล้ ๆ คุณหน่อย รู้สึกไหมว่าเวลาที่เขาโกรธแล้วเป็นอย่างไร คน ๆ นี้เวลาโกรธหน้ายังยิ้มได้ แบบที่เรียกว่า *ซ่อนดาบในรอยยิ้ม* ไงล่ะ แบบพูดไปยิ้มไป ด่าไปหัวเราะไป แล้วลงท้ายด้วยการไล่ออกดื้อ ๆ น่ากลัวไหมคนราศีตุลย์

ความขี้เกียจอีกเรื่องเป็นเรื่องที่คนใกล้ชิดเท่านั้นถึงจะรู้ เรื่องเลี่ยงงานอู้งานเป็นเลิศ เขาสามารถนั่งนิ่งเฉยอยู่ได้ในขณะที่คนอื่น ๆ ทำงานกันหัวปักหัวปำ แต่คนราศีตุลย์กลับนั่งดูเฉยหรือไม่ก็นอนหลับ แต่แปลกที่เวลาเขามีอารมณ์อยากทำขึ้นมาเป็นตะลุยแบบม้วนเดียวจบ เรื่องการเงินการทองเขาชอบจับจ่ายใช้คล่องราวกับพิมพ์ธนบัตรได้เอง เขาชอบจัดงานกินเลี้ยงสังสรรค์เฮฮาในหมู่เพื่อนฝูงจนบางครั้งเงินขาดมือ แต่ไม่นานเท่าไหร่ก็เต็มกระเป๋าเหมือนเดิม เพราะเขาหมุนเงินเก่ง ชาวตุลย์รักการท่องเที่ยวทางน้ำ มีเวลาว่างหรือมีโอกาสเป็นไม่ยอมพลาด

สรุปแล้วคนราศีตุลย์เป็นคนเปิดเผย ซื่อสัตย์ยุติธรรม มีความเมตตากรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มารยาทและอัธยาศัยเยี่ยม มีแต่ให้ ใจอ่อน ใครมาเกลี้ยกล่อมนิดเดียวก็โอเค สุภาพอ่อนโยน คล่องแคล่วว่องไว ปรับตัวเองเข้ากับสถานการณ์ทุกอย่างได้เป็นอย่างดี เวลามุ่งหวังสิ่งใดก็จดจ่ออยู่กับสิ่งนั้น จนกว่าจะสำเร็จหรือได้มา และเวลาที่ไม่ได้ดังใจจะแสดงความผิดหวังออกนอกหน้า ค่อนข้างเจ้าโทสะ เวลาโมโห แต่เป็นประเภทไฟไหม้ฟาง คือวูบเดียวหายโกรธ

ความรักและกามารมณ์

คนราศีตุลย์ได้รับอิทธิพลของดาวพระศุกร์ที่อยู่ในเรือนชะตา จึงทำให้เป็นคนมีความรักแบบลึกซึ้ง ละเอียดอ่อนกว่าความรักของคนราศีสิงห์ เขามีความเป็นนักรักชั้นยอด ใช้ทุกกลอุบายในการพิชิตทุกรูปแบบ จึงไม่เป็นเรื่องแปลกที่เขาสามารถพิชิตใจสาว ๆ ที่เขาหมายปอง แต่จะรักนานแค่ไหนเป็นอีกเรื่องหนึ่ง เพราะคนราศีตุลย์มีความสุขกับการพิชิตใจสาวมาก ทั้ง ๆ ที่รู้ดีว่าไม่สามารถแต่งงานกับทุกคนได้ เรื่องจึงกลายเป็นว่า เขาจีบเล่น ๆ เพื่อพิสูจน์ฝีมือว่าไม่เคยตก

เรื่องความรักกับคนราศีตุลย์นั้นเริ่มต้นตั้งแต่เขาเป็นหนุ่ม เขาเป็นชายหนุ่มผู้มีความรักฟุ้มเฟือย แต่ยากที่จะเลือกใครมาเป็นเจ้าสาว เพราะติดนิสัยช่างเลือกและรักความเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด สาวใดที่ไม่ถูกสเป็คเป็นไม่มีทางได้เขามาเป็นสามี ไม่แปลกเลยที่เขากลายเป็นคนรักง่ายหน่ายเร็ว

หนุ่มตุลย์ที่มีดาวร้ายเข้า

มาเบียนจะเป็นคนเจ้าชู้ มากรักชอบเปลี่ยนรสชาติไปเรื่อย ๆ ไม่มีความจริงใจให้กับใคร เห็นผู้หญิงเป็นดอกไม้ แต่ถ้าไม่มีดาวร้ายจะเป็นคนรักครอบครัวลูกเมีย แบบรักเดียวใจเดียว หญิงอื่นไม่ยุ่งเด็ดขาด เรื่องราวบนเตียงนอนก็ไม่เลว เพราะได้อิทธิพลจากดาวศุกร์จึงทำให้เป็นคนที่ร้อนแรงในเรื่องนี้ ใครที่มีสามีชาวตุลย์ไม่ต้องกลุ้มใจว่าจะต้องนอนเหงาเดียวดาย เพราะเขาสามารถทำให้เตียงนอนร้อนได้ทุกค่ำคืน

หนุ่มตุลย์รักผู้หญิงสุภาพอ่อนหวาน รู้การบ้านการเรือน ทำอาหารเก่ง ก็ประเภทกุลสตรีในขนบเก่า แต่ต้องเป็นสาวที่เฉลียวฉลาด เพราะเขาไม่มีวันแต่งงานกับผู้หญิงซื่อบื้อเป็นอันขาด ต่อให้สวยก็ไม่สน ถ้าสนก็แค่ฟันแล้วทิ้ง

☐ อาชีพการงาน

คนราศีนี้มีหัวทางศิลปะ มีความสามารถในเรื่องการตกแต่งดัดแปลง หัวไว สามารถพลิกแพลงแก้ไข ชอบทำงานเอกชนมากกว่างานราชการ ถ้าให้รับราชการก็ต้องยอมให้มีงานอดิเรกทำคู่กันไปด้วย เพราะอิทธิพลของตราชูที่มีสองข้างจึงทำให้เขารักการทำงานสองอย่างไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งเขาทำได้ดีด้วย

งานที่ไปได้สวยกับคนราศีตุลย์ควรเป็นงานเกี่ยวกับด้านศิลปะทุกชนิดเพราะเขามีความสามารถในทางนี้ ไม่ว่าเป็นนักร้อง นักดนตรี นักแต่งเพลง นักเขียนนักประพันธ์ เล่นละคร เล่นหนัง นักตกแต่งสถาปนิก ออกแบบทรงผมเสื้อผ้า วาดรูป เขียนแบบ เป็นถูกกับดวงชะตา

งานใดก็ตามที่ต้องใช้ศิลปะในการบริหารเขาเป็นทำได้ทั้งนั้น ยกเว้นอย่างเดียวคืองานแบกหามจับกัง ที่เป็นเช่นนี้เพราะคนราศีนี้เกลียดการทำงานที่ใช้แรงงานเข้าโถมเขา ชอบงานที่ใช้สมองมากกว่า เจองานหนักเมื่อไหร่เป็นกราบลา

งานที่ไปรอดของชาวตุลย์ต้องทำคนเดียว เพราะขืนมีหุ้นส่วนเป็นยุ่งภายหลัง เนื่องจากความคุ้มดี คุ้มร้ายของตัวเองจนเพื่อนร่วมงานหรือหุ้นส่วนเซ็งกับอารมณ์อันไม่แน่นอนของเขาที่เปลี่ยนใจวันละสามครั้งหลังอาหาร แล้วใครจะไปทนทานได้ จริงมั้ยคุณ

☐ สุขภาพ

ชาวตุลย์ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียนเท่าใดนัก แต่อาจมีได้ถ้าปล่อยตัว ไม่ระวังเรื่องสุขภาพ เพราะเป็นคนช่างรับประทานและกินง่าย จึงรักการกินแบบเอ็นจอยปาก จนทำให้อ้วนพุงพลุ้ย เป็นสาเหตุให้โรคอื่นแวะมาเยี่ยมเยียนและถามหา เช่นโรคเกี่ยวกับตับไต และระบบหมุนเวียนของโลหิต เจ็บป่วยแถวเท้า เช่นปวดข้อเท้าเพราะร่างกายรับน้ำหนักเกินพิกัด ส่วนอีกโรคก็น่าระวังคือโรคเกี่ยวกับลำไส้ทั้งใหญ่และเล็ก

ความที่ราศีตุลย์ครองอวัยวะแถวเอว ท้องน้อย กระเพาะปัสสาวะไต โรคทั้งหลายมักเกิดกับบริเวณนี้มากกว่าส่วนอื่น แม้กระทั่งโรคกระเพาะปัสสาวะอักเสบก็น่าคิด เพราะเวลาที่ลุยงานแล้วจะลืมตัวอั้นขับถ่ายนาน ๆ พาลให้กระเพาะปัสสาวะอักเสบได้ จึงควรระวังและใส่ใจ

☐ ญาติโกโหติกา

ความสัมพันธ์ไม่ราบรื่นเท่าที่ควร มักมีปัญหาให้ต้องทะเลาะเบาะแว้งกัน จนบางครั้งการทุ่มเถียงนำไปสู่ความแตกร้าวจนถึงขั้นฟ้องร้องยังโรงศาล

บิดาชาวตุลย์นั้นมักไม่ได้อยู่กับบุตร ถ้าไม่ตายจากก็มีการเลิกร้างกับมารดาคนราศีตุลย์ เมื่อเลิกแล้วก็เลิกเลย ไม่มีหวนกลับมาติดต่อฉันท์บุตรบิดา

คนราศีตุลย์แตกต่างกับคนราศีสิงห์ตรงที่ว่า ตุลย์นั้นเย็นชาต่อญาติพี่น้อง ยิ่งถ้าญาติที่ชอบออกคำสั่งบังคับให้เขาทำโน่นทำนี่ยิ่งเกลียดใหญ่ น่าสังเกตว่าคนราศีตุลย์ไม่ชอบญาติที่เกียจคร้านหรือเป็นนักเลงหัวไม้ ทำอะไรไม่เป็นโล้เป็นพาย เขาเป็นไม่คบเด็ดขาด ต่อให้เป็นญาติก็ไม่ดูดำดูดี ชาวตุลย์ชอบคบญาติที่รวย ๆ ประสบความสำเร็จในชีวิต มีฐานะมั่นคงมากกว่าญาติกระจอก ๆ

☐ นายจ้างชาวตุลย์

ชาวตุลย์เป็นนายจ้างที่มีเสน่ห์มากสำหรับลูกน้อง ยิ่งหนุ่มตุลย์ที่เป็นนายจ้างด้วยแล้ว มักมีลูกน้องสาว ๆ มาหลงรัก ส่วนลูกน้องผู้ชายก็ชื่นชมคุณ ทั้งนี้เป็นเพราะคุณปกครองลูกน้องด้วยความยุติธรรมและมีเมตตาปรานี จะสั่งการก็พูดด้วยมธุรสวาจา แต่ถ้าลูกน้องทำให้โกรธขึ้นมาก็ด่าแหลกเหมือนกัน แต่เป็นการด่าเพราะลูกน้องผิด ไม่ใช่แกล้งด่าหาเรื่อง

ใครที่ได้นายจ้างชาวตุลย์เป็นไม่มีโอกาสแวบ เพราะความที่ไม่ชอบนั่งสั่งงานอยู่กับโต๊ะจึงทำให้เขาอดไม่ได้ที่จะเดินเพ่นพ่านทั่วทั้งบริษัท ใครที่อู้งานโดนจับได้ถูกด่ากระเจิงแน่ ยิ่งถ้าเป็นงานที่มอบหมายให้ทำแบบเร่งด่วนแล้วทำแบบยืดยาดมีหวังโดนเล่นงานเด็ดขาด

ชาวตุลย์ชอบผู้ร่วมงานที่กระฉับกระเฉงคล่องแคล่วว่องไว เพราะเขาเองก็เป็นแบบนั้นด้วย ขนาดว่าไม่มีอะไรทำก็อดไม่ได้ที่จะโทรติดต่อกับคนโน้นคนนี้ไปเรื่อย ๆ เพื่อหวังผลระยะยาว ปากหวานเชียวเวลาที่ต้องการผลประโยชน์ทำให้ลูกค้าหลงคารมเป็นแถว

ได้เจ้านายชาวตุลย์อุ่นใจที่ว่า งานทุกอย่างที่ลูกน้องได้รับมอบหมายให้มาทำนั้นได้ผ่านการกลั่นกรองมาแล้วเป็นอย่างดี ไม่มีคำว่าผิดพลาดบกพร่อง เพราะชาวตุลย์นั้นรอบคอบระมัดระวังมาก แถมยังเป็นนายจ้างที่มีความรับผิดชอบสูง หากว่าเกิดความผิดพลาดขึ้นเขาจะยอมรับผิดแต่เพียงผู้เดียว ไม่มีเสียละเรื่องการปัดความรับผิดชอบ

ยกเว้นแต่โชคร้ายไปได้นายจ้างชาวตุลย์ที่ดวงเสีย เพราะเขาจะไม่ยอมรับผิดและโทษลูกน้องยันเด

(อ่านต่อฉบับหน้า)

เมษ
13 เม.ย.-14 พ.ค.

เรื่องของงานมันอาจจะไม่เป็นอย่างที่คาดหวังเอาไว้ ต่อเมื่อผ่านช่วงนี้ไปแล้วก็พอมีแววแห่งความสำเร็จเกิดขึ้นมาบ้าง ส่วนเรื่องความรักเมื่อมีปัญหาจงใช้เงินตราเป็นสื่อกลาง แล้วทุกอย่างมันก็ง่ายเหมือนปอกกล้วยเข้าปากนั่นเอง

พฤษภ
15 พ.ค.-15 มิ.ย.

การลงทุนลงแรงในกิจกรรมใด ๆ ควรใคร่ครวญอย่างรอบคอบเสียก่อน มิฉะนั้นจะเป็นการสูญเปล่า หรือเกิดปัญหาตามมาภายหลังได้ กับความรักซึ่งได้ลงทุนรอกันมานั้นอีกไม่นานคงได้ถอนทุนคืน

เมถุน
16 มิ.ย.-15 ก.ค.

ความก้าวหน้าในหน้าที่การงานจะเกิดขึ้นกับตัวคุณ และเงิน เงิน เงิน จึงตามมาเหมือนเงาตามตัว ด้านความรักทำให้คุณมีความสุขสมภิรมย์หมายเหมือนได้ล่องลอยอยู่บนวิมานสวรรค์ชั้นเจ็ดปานนั้นเชียว

กรกฎ
16 ก.ค.-15 ส.ค.

ความวุ่นวายยุ่งยากยังมีอยู่บ้างในช่วงแรก แต่แล้วมันจะค่อย ๆ จางหายไปจากชีวิตของคุณทีละน้อย ๆ จนกระทั่งหมดไปในที่สุด แถมยังได้พบคนดีมามีสายสัมพันธ์อันลึกซึ้งถึงก้นบึ้งหัวใจทีเดียวเชียวล่ะ

สิงห์
16 ส.ค.-16 ก.ย.

หลายด้านของชีวิตคุณจะเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม อาจมีรายได้จรมามากหน่อยในช่วงนี้และหัวใจจะฉ่ำชื้นด้วยหยาดของความรักอย่างไม่ทันแห้งหายก็มีรายใหม่มารอคิวอีกแล้ว

กันย์
17 ก.ย.-17 ต.ค.

ในช่วงนี้อาจเกิดการพลิกผันกับดวงชะตาของคุณอยู่บ้างไม่มากก็น้อย รวมถึงกิจกรรมบางอย่างมักเป็นเรื่องตื่นเต้นชวนให้เสียวหัวใจมิใช่น้อย ทั้งผู้อาวุโสกว่าเป็นสื่อชักพาให้ความรักของคุณได้สมหวังไม่ห่างหาย

ตุลย์
18 ต.ค.-15 พ.ย.

ถึงคราวต้องปฏิวัติกันแบบถอนรากถอนโคน เพื่อขยายรากฐานให้เกิดความมั่นคงในกิจการงานของคุณต่อไป แต่ช่วงสัปดาห์สุดท้ายของเดือนนี้ควรระวังการผิดพลาดไว้บ้าง ส่วนความรักมีผู้ใหญ่ชักนำมาให้แนบชิดสนิทกาย

พิจิก
16 พ.ย.-15 ธ.ค.

สถานการณ์การเงินยังแข็งปั๋ง แต่คงสะพัดทั้งเข้าและออกเหมือนดั่งช่วงที่ผ่านมานี้ ผู้อาวุโสกว่าก็ให้การสนับสนุนเช่นเดิม เสน่ห์อันร้อนแรงของคุณยังไม่มีทีท่าว่าจะมอดดับลงง่าย ๆ เพราะว่ามีใครคอยเติมเชื้ออยู่ลับ ๆ

ธนู
16 ธ.ค.-13 ม.ค.

หากเปิดใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นบ้างก็จะเกิดประโยชน์อย่างมากต่อตัวคุณเอง ปัญหาถึงจะมีอยู่คุณก็ยังทำใจให้เป็นสุขได้สบายแฮ แล้วยังเที่ยวแพร่เสน่ห์เรี่ยราดไม่เลือกหน้าอีกแน่ะ

มังกร
14 ม.ค.-12 ก.พ.

วิถีชีวิตของคุณกำลังเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นจากเดิมแทบทุกด้าน จิตใจจึงรู้สึกสงบสุขและเข้าถึงความจริงแห่งชีวิตได้ดีขึ้น ซึ่งทำให้ปฏิบัติงานได้บรรลุผลดังหวังไว้ในวันข้างหน้าอีกด้วย

กุมภ์
13 ก.พ.-12 มี.ค.

ระยะแรกนี้อาจมีบางสิ่งบางอย่างพลิกผันไปบ้างทั้งทางที่ดีและร้ายว่างั้นเถอะ ต่อเมื่อหลังจากนั้นจึงพอมองเห็นหนทางปลอดโปร่งจนสามารถไขว่คว้าหาผลประโยชน์ใส่ตัวเองได้อีกต่อไป

มีน
13 มี.ค.-12 เม.ย.

ทั้งที่ผู้คนหลายฝ่ายได้ให้การสนับสนุนอยู่ แต่คุณกลับขาดความกระตือรือร้นเสียอย่างนั้นแหละ เลยทำให้ไม่ได้รับผลประโยชน์เท่าที่ควร ด้านความรักจะอยู่แนบข้างกายคุณจนอุ่นสุขทุกคืนวัน

♣ คุณชัชวาล เต็มดวง เมืองกำแพง

คุณบอกเป็นช่างถ่ายรูปอัดภาพ มีร้านของตัวเอง เกิดพิษณุโลก ไปอยู่และทำมาหากินที่กำแพงเพชร ฟังที่บอกเล่านี้ก็สมกับดวงชะตาของคุณ

ภูมิกำเนิดเป็นชาวราศีพฤษภนะครับ มีความอดทน มีมานะดี ชอบคิดตั้งหลักแหล่งและก็สามารถตั้งสำเร็จ ลัคนาหรือจุดตกฟากตามเวลาเกิด (ส) สถิตย์ราศีเมษ มีความขวนขวายเพื่อตัวเองดีมาก หากประสบการต่อสู้มากเท่าไหร่ ดาวอังคาร (๓) เจ้าราศีเมษจะช่วยให้ไม่ท้อง่าย ๆ ดาวนี้แหละนำชีวิตขีดเส้นชะตาไว้ในที่สูง เรียก *'มหาจักร'* ขยันกล้าแข็ง ทำอะไรไม่ยอมแพ้ เป็นดาวยงยศดวงหนึ่ง คู่กับพระราหู (๘) ที่กุมลัคนา (ส) ตำราท่านว่าช่วยทำให้เจ้าชะตาเด่นยิ่งเป็นคนวันพฤหัสบดี ยิ่งทำให้ศักดิ์สูง ดาวพฤหัส (๕) ในดวงกำเนิดมีตำแหน่งอุจจ์และยงยศทางราศี เป็นอุจจ์คือมีกำลังส่งสูง ชะตาคุณชัชวาล ไม่ตกต่ำแน่ มีดาวยงยศถึง ๓ ดวง เกณฑ์ดวงจะรุ่งตั้งแต่อายุ 25 ปี เป็นต้นไปฮะ

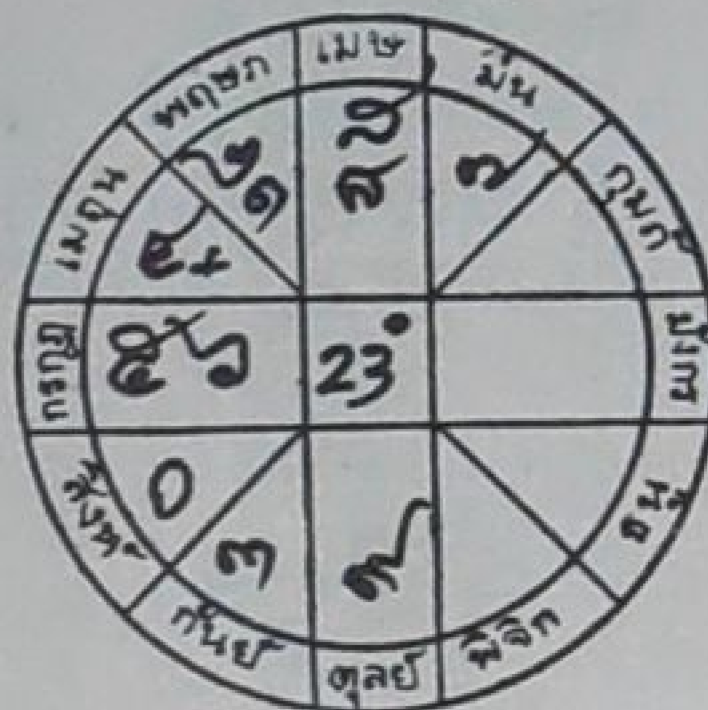
ดาวเด่นทางราศีอีกคู่หนึ่งคือ จันทร์ (๒) กับอาทิตย์ (๑) สถิตย์เรือนทรัพย์ พระจันทร์เป็นอุจจ์ด้วยน่าจะส่งกำลังได้สูงแต่คุณเกิดในช่วงวันดับ ทำให้อ่อนไป พระอาทิตย์ก็พ้นตำแหน่งอุจจ์มาแล้ว พลังส่งไม่สูงนัก เกณฑ์ร่ำรวยจึงจะค่อยเป็นค่อยไป อาทิตย์ (๑) นั้นเป็นศรีกุมจันทร์ (๒) มูละ ท่านว่าจะรวยเมื่ออายุมากขึ้น (เกิน 32 ปีไปแล้ว)

ดวงคุณชัชวาล มีพระเกตุ (๙) เล็งลัคนา มักทำให้คู่ไม่เป็นปกติ โดยเฉพาะเธอมีชื่อตัวว่า *'เต็มดวง'* อักษร ด-ด เป็นกาลกิณีแต่วันเกิด ผมอยากให้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น *'พรแสง'* หรือ *'อภิพรรณ'* ก็ได้ เลือกกันเอง ชื่อเก่าไม่เหมาะแน่ครับ

ช่วงชะตาหรือดวงของคุณเมื่อ 2- 3 ปีมาแล้ว ตกที่ไม่ดีเอง ขึ้น 25 ใหม่นี่แหละ มันจะค่อย ๆ ขยับดีขึ้นเรื่อย ๆ แม้เกี่ยวกับอาชีพ ก็ทำนองเดียวกัน มีสิทธิ์ทำแบบใหญ่ ๆ ได้ด้วย ชื่อร้านเหมาะแล้ว ทำต่อไป ลองคิดทำภาพสีภาพชุดขายดูบ้าง ภาพวิวธรรมชาติที่เด่น ๆ ขยายประดับฝาประดับบ้าน คงมีผู้สนใจอุดหนุน ดวงชะตาของคุณมีราหู (๘) มุมลัคนา (ส) เกตุ (๙) เล็ง เหมาะกับงาน*ภาพพิเศษ* ส่ง *'เพ็ญพักตร์'* ทดลองดูสาวงาม- วิวสวย คงได้รับสนับสนุน ของพรรค์นี้อยู่ที่ฝีมือ ผมว่าอาชีพนี้เหมาะแก่ชะตาแล้ว เพราะราหูเป็นเงา เกตุก็เป็นแสงพิเศษ เมื่อสัมพันธ์ถึงส่งกระแสถึงลัคนา (ถึงจุดกำเนิด) ย่อมบันดาลผลให้เป็นเช่นนั้นจริง ๆ ขีดเป็นอาชีพได้ตลอดไปครับ

เรื่องสุขภาพเป็นไปตามอายุของดวงชะตานะครับ ยิ่งคุณเป็นวันพฤหัสบดี อายุ 22-24 มักสุขภาพเสียเจ็บไข้ได้ป่วย ถ้าไม่เป็นแรง ๆ ก็กระเสาะกระแสะเป็น ๆ หาย ๆ พูดตามดวงแล้วราหูเป็นดาวอายุ (๘)

ชัชวาล
8 มิถุนายน 2510
วันพฤหัสฯ 04:07 น.
ลัคนา (ส) ราศีเมษ
15 องศา ธาตุไฟ

กุมลัคนา อายุยืน แต่ราหูนั้นท่านเปรียบเหมือนตัวด้วงตัวแมงหรือหนอนบ่อนไชอาการสุขภาพของคุณจึงเป็นอย่างที่เล่าไปคือป่วยแบบเป็น ๆ หาย ๆ เป็นโน่นเป็นนี่ ไม่ปกติสุข ครับ- พออายุ 25 แล้วก็คืนปกติอย่าเอามาเป็นกังวลเลย

ขอย้อนไปเจาะดวงกำเนิด (ชะตาเดิม) ต่ออีกหน่อย จะได้เข้าใจวิถีชีวิตตัวเอง ในดวงนั้นที่ราศีกรกฎ มีดาวโชคและความสำเร็จคู่หนึ่ง คือพฤหัส (๕) กับศุกร์ (๖) เป็นคู่ศุภเคราะห์ยิ่งใหญ่ หมายถึงเป็นดาวให้คุณให้ความโชค พฤหัสเป็นดาวมหาอุจจ์ ซึ่งมีแรงส่งสูง เปรียบเป็นดอกบัวชีวิต หรือบัวสวรรค์มีแต่จะชูดอกและก้านใบสูงสล้าง อยู่ในมุมเป็นสี่จากลัคนาท่านว่า *'ทรงศักดิ์แช่มช้อย'* คุณอาจได้เป็น *ส.จ.* หรือ *ส.ท.* ในวันข้างหน้า ยิ่งได้แรงได้แสงพระศุกร์หนุนในตำแหน่งราชาโชคที่กรกฎนั้น ยิ่งหวังความก้าวหน้าและหรือความสำเร็จได้แน่เทียว ราหูก็กุมลัคนายงยศอยู่แล้ว เช่นเดียวกับดาวอังคารในราศีกันย์ ท่านว่าจะอนันต์ซึ่งศักดิ์ศรี ดูที่พุธ (๔) ก็แสดงออกในทางสังคมดีและมั่นคงด้วย

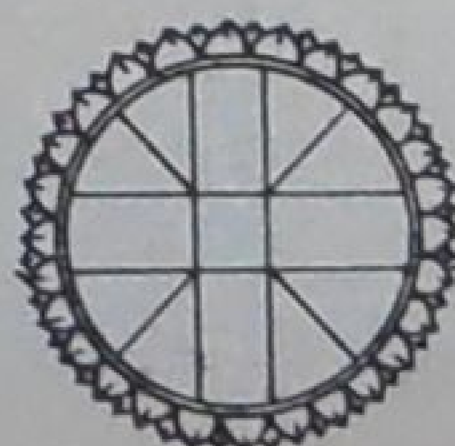
ถ้าคุณลองคิดจัดนิทรรศการหรือทำการนิเทศ ส่งเสริมคนให้เล่นถ่ายภาพเป็นงานอดิเรก โดยคุณเป็นสื่อสัมพันธ์หรือสื่อกลางให้ตากล้องสมัครเล่น เท่ากับคุณหาตลาดล้างอัดขยายภาพ ให้กับตัวเองอีกด้วย เรื่องอย่างว่านี้คุณทำได้ และจะเกิดความนิยม ดวงคุณก็มีดาวเด่น ดาวมหานิยมอยู่หน้าลัคนา (ส) นั่นก็คือดาว ๒ กับดาว ๑ คู่นี้ให้ทั้งเกียรติหน้าตาทั้งเงินตรา มันอยู่ที่ *การทำจริง*

เกณฑ์ชะตาโชควาสนาของคุณชัชวาล จะเปลี่ยนใหญ่ก็ประมาณอายุ 40 ปี เปลี่ยนแปลงทางดีทางเจริญนะครับ

สรุปแล้ว ดวงคุณกำลังก้าวไป มิใช่หยุดอยู่กับที่ กำลังมีโชคมาสู่ด้วย ขอให้สังเกตตั้งแต่วันเกิดปีนี้

จงประสบโชคดีตลอดเทอญ

ศรีภัทร เพชรภูมิ

คุยกับเพ็ญพักตร์

โดย : นพดล รณชัย

★ เรียนคุณนพดล

ผมเป็นแฟนประจำของ *เพ็ญพักตร์* มานานแล้ว แต่ไม่ได้เขียนจดหมายมาคุยสักที ตอนนี้มีปัญหาจะถามอานพดลหน่อยครับ...ดูมาตั้งนานแล้วเกิดกิเลส คือว่า ใน *ฉบับที่ 81* หน้าปกนางแบบ *กรรณิกา ทรัพย์วงศ์* ท้ายเล่มมีภาพโป๊สาวจีน ผมอยากได้ภาพพวกนี้บ้างครับ...ในเล่มไม่รู้เอาอะไรไปปิดไว้ ก็เป็นธรรมดาที่เปิดเผยไม่ได้ ผมเลยอยากได้แบบไม่มีอะไรปิดเอาไว้จะได้ดูบ้าง อาจะดูเฉพาะทีมงานของอาหรือไง...แบ่งแฟนประจำ *เพ็ญพักตร์* อย่างผมดูบ้างซิ จะเป็นภาพสีขนาด 4 คูณ 6 นิ้ว หรือเป็นหนังสือก็ได้...ราคาเท่าไหร่บอกมาด้วย (อย่าบอกว่าไม่มีนะ...แล้วเอารูปมาลงได้อย่างไร) และสั่งซื้ออย่างไร

2. หนังสือรวมภาพนางแบบของ *เพ็ญพักตร์* มีหรือเปล่าครับ ไม่เห็นบอกมาในหนังสือเลย ผมไปซื้อของ น- - น- - มาโดนต้มเสียสุกเลย...บอกว่า 20 นางแบบ เอามาดูจริง ๆ มีอยู่ไม่กี่คนเองอย่างนี้ซื้อครั้งเดียวจริง ๆ

3. ผมดูภาพชุดของเพื่อนผมไม่ค่อยสะใจเลย เอาผ้ามาปิดไว้มากเกินไป พยายามอย่าปิดมากเสียความรู้สึก ผมก็สั่งภาพย้อนหลังฉบับที่ 66 ทางอาพอมีอยู่บ้างหรือเปล่าผมต้องการนางแบบคือ *พิมพ์พร หัทยา* ถ้าอาสปอร์ตพอ...ส่งมาให้ผมดูสักใบก่อนก็ได้ แบบสะใจหน่อย

4. ตามความจริง คุณอาน่าจะเอาภาพสีในเล่มที่มีการปกปิดมารวมเป็นหนังสือขายนะครับ ถ้าเอามารวมกันทั้ง ฝรั่ง จีน ไทย ที่เอาอะไรมาปิดไว้ทั้งหลาย...ผมว่าขายดีนะคุณอา ผมคนหนึ่งแหละต้องซื้อ... เพราะแต่ละภาพถ้าไม่มีอะไรปิดมันจะดูดีน่ะครับ

5. ผมไปดูหนังสือของเพื่อนเล่มหนึ่ง หน้าปกเขียนว่า *เปิดบริสุทธิ์ เล่ม 5* ไม่รู้ว่าเขาซื้อมาจากไหน ผมอยากทราบว่าทางอามีหรือเปล่า...ราคา 350 บาทหรือไงเนี่ย ผมจะได้สั่งซื้อบ้าง ถามเพื่อนดูเขาก็บอกว่าซื้อต่อมาจากเพื่อนอีกทีหนึ่ง

อิทธิ / โคราช

ก่อนอื่นคงต้องขอขอบคุณกันก่อนที่เป็นแฟนอุดหนุนกันด้วยดีตลอดมา หวังใจว่าคุณคงจะแนะนำเพ็ญพักตร์ ให้เพื่อน ๆ ได้รู้จักเพิ่มมากขึ้นนะครับ

1. ปัญหาในข้อที่หนึ่งนั้นคุณไม่ได้ระบุตัวเลขมาว่าเป็นข้อ 1 ผมขอระบุให้เองแล้วกัน ภาพโป๊ ๆ แบบที่เห็นกันจะ ๆ ตาโดยไม่มีอะไรมาปิดบังของสาวจีน สาวญี่ปุ่น สาวฝรั่ง หรือแม้แต่สาวไทยซึ่งอยู่ในหนังสือต่างประเทศนั้น ในการนำมาลงในหนังสือ...คุณเองหรือนักอ่านหลายต่อหลายท่านคงทราบกันดีอยู่แล้วว่า...ไม่สามารถกระทำได้ เนื่องเพราะบ้านเมืองเรามีข้อกำหนดเอาไว้มากมายหลายอย่าง ส่วนการจะอัดเป็นภาพสีออกมาขายนั้น...ผมเองไม่อยากจะเอาของที่คุณภาพไม่ถึงขั้นมาขายกิน และในส่วนของหนังสือต้นฉบับซึ่งผมนำภาพมาลงนั้นยิ่งเป็นไปไม่ได้...เนื่องจากผมเองต้องใช้เป็นวัตถุดิบในการจัดทำ เพ็ญ-พักตร์ หวังว่าคุณคงเข้าใจนะ

มีข่าวดีมาบอกคุณ ๆ อยู่อย่างก็คือ ในเร็ววันนี้ เพ็ญพักตร์ จะจัดให้มีการเล่นเกมทายปัญหากัน ผู้ที่ทายถูกประมาณ 200 ท่าน จะได้รับภาพสีสวยสดไม่มีอะไรปิดบังของ สาวจีน สาวญี่ปุ่น สาวฝรั่ง หรือสาวไทย ท่านละ 1 ใบ อึดใจรอคอยกันสักหน่อย

2. หนังสือหรืออัลบั้มรวมภาพนางแบบนั้น ขณะนี้เราได้ตีพิมพ์ออกมาวางตลาดแล้วในชื่อว่า อัลบั้ม รวมภาพนางแบบเพ็ญ-พักตร์ ซูเปอร์สตาร์ รีวิว 2534 ราคา 150 บาท มีภาพของนางแบบ 13 คนสวยสดหาซื้อได้ตามแผงหนังสือทั่วไปวันนี้--ส่วนที่คุณเคยไปซื้อของยี่ห้ออื่นมานั้น...ผมเองไม่ขอออกความเห็น

3. ภาพชุดนั้น ยอมรับจริง ๆ ว่า ใน 5 รูปจะให้ถูกใจนักอ่านเสียทั้งหมดคงเป็นไปไม่ได้ เพราะแต่ละคนก็ชอบอะไรที่ไม่เหมือนกัน แต่สำหรับหลาย ๆ ชุดในระยะหลัง ๆ นี้ผมเองก็พยายามบอกให้ช่างภาพถ่ายให้เห็นส่วนลี้ลับให้กระจะตาขึ้น เชื่อว่า...คงถูกใจกันบ้างไม่มากก็น้อย บางทีหนังสือแต่ละฉบับก็ย่อมจะมีรูปแบบและการจัดทำภาพชุดพิเศษแตกต่างกันไป ซึ่งแน่นอนว่า...

เพ็ญพักตร์ก็ย่อมจะมีรูปแบบของตัวเองเช่นกัน

4. ถ้าเอาภาพชุดของสาวจีน สาวญี่ปุ่น สาวฝรั่ง สาวไทย ที่เคยลง ๆ แบบปกปิดส่วนลับเฉพาะมารวมเล่มอีกครั้งก็คงทำได้เหมือนเดิมคือต้องปิดตรงอวัยวะเพศอยู่ดี แต่ถ้าจะให้ไม่ปิดน่ะ...ทำไม่ได้หรอก เดี๋ยวพี่ ๆ สีกากีแกจะรวบผมเข้าซังเตให้กินข้าวแดงฟรี ๆ ขี้ข้าเปล่า ๆ

5. เปิดบริสุทธิ์ ทุก ๆ ฉบับนั้น... ทาง เพ็ญพักตร์ ไม่ได้เป็นผู้จัดทำ และไม่มีส่วนรู้เห็นในการจัดทำด้วย เพียงแต่เรารู้จักกับกลุ่มคนทำ...ซึ่งก็เป็นเพื่อนฝูงในวงการเดียวกัน บางครั้งเราก็เอาหนังสือเขามาเขียนแนะนำให้บ้าง...เนื่องจากเห็นว่าเป็นหนังสือที่น่าสนใจ และมีการจัดทำที่ดี นอกนั้นก็ไม่มีอะไรเป็นพิเศษ ตอนนี้ได้ข่าวว่ามีการแข่งกันออกมาทั้งของจริงและของปลอมเลยนี่ เวลาที่คุณหรือนักอ่านท่านอื่น ๆ จะซื้อก็พิจารณาดูดี ๆ หน่อยแล้วกัน

และถ้าคุณต้องการหาซื้อ ผมขอแนะนำให้เข้ามาหาซื้อได้ในกรุงเทพฯ ตามแผงหนังสือแถวท้องสนามหลวง หรือแถว ๆ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ มีเยอะแยะทีเดียวแหละ

ก่อนจากกันต้องขอโทษด้วยที่ไม่ได้ตอบกันเป็นการส่วนตัว

น พ ด ล

★ สวัสดีครับ

ผม นายสุนิพัฒน์ ต้องการจะเก็บภาพนางแบบสวย ๆ ไว้ดูในอัลบั้มของผมเอง รวมทั้งเพื่อน ๆ ผมทั้งในประเทศและต่างประเทศด้วย ผมจึงเขียนมารบกวนพี่ว่า...ผมต้องการรูปนางแบบ 2 ภาพต่อ 1 คน จำนวน 50 ภาพได้หรือเปล่าครับ และพี่คิดราคาพิเศษน้องเท่าไหร่ ผมอยากทราบรายละเอียดว่า จะสั่งแบบเก็บเงินปลายทาง หรือ ธนาณัติดี

ผมหวังว่าพี่คงไม่หวงน้องนะครับ และถ้าได้ชุดแรกเรียบร้อยแล้วเพื่อนผมก็จะสั่งอีกหลายชุด ซ้ำก็ได้ไม่ซ้ำก็ได้ไม่ว่าคนหรือภาพ- - ผมมั่นใจอยู่แล้วว่า นางแบบเพ็ญพักตร์ทุกคน...สวยแทบช็อคครับ

ขอรบกวนเพียงเท่านี้นะครับ...ขอให้พี่อยู่คู่ใจวัยรุ่นตลอดไปนะครับ

สุนิพัฒน์/นครสวรรค์

จดหมายในลักษณะเดียวกันกับของคุณสุนิพัฒน์เนี่ย...ผมเคยตอบไปหลายครั้งแล้ว แต่ในกรณีของคุณผมจะตอบ ไขข้อข้องใจให้ดังนี้ครับ

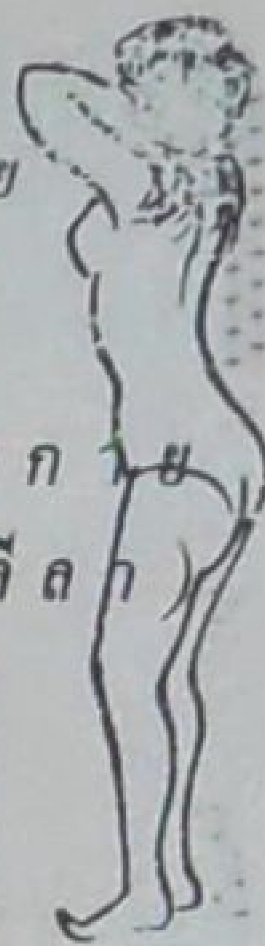
การซื้อ-ขายภาพชุดพิเศษนั้น โดยธรรมดาทั่วไปแล้วเราจัดขายกันเป็นชุด ๆ ครับ 1 ชุดจะมีภาพอยู่ 5 รูป ราคาชุดละ 60 บาท ไม่มีส่วนลดใด ๆ ทั้งสิ้น นอกจากผู้ที่เป็น สมาชิกของ เพ็ญพักตร์มินิ เท่านั้นถึงจะสามารถใช้สิทธิ์ในการลดเปอร์-เซ็นต์ได้ 10%

เราจะไม่จำหน่ายภาพชุดที่มีคนขอสั่งซื้อเพียงรูปหรือสองรูป ไม่ว่ากรณีใด ๆ ถ้าหากจะมีการเจียดรูปออกมาก็คือ ทาง เพ็ญพักตร์ได้จัดโปรแกรมการเล่นเกมขึ้นมาเท่านั้น ซึ่งในไม่กี่ฉบับเราจะจัดให้มีการเล่นเกมขึ้นมาแน่นอน...ขอให้อดใจรอคอยหน่อย

น พ ด ล

ตำรับรัก ซู่หนี่

เรียบเรียงโดย ธันว์ ธนูธร

บทที่ 22 ลีลาจั๊กจั่นแนบกาย (กระบวนท่าที่ 4 ใน 9 ลีลา)

● ภาพประกอบลีลา จั๊กจั่นแนบกาย

สวนหนี่ ทูลว่า "ลีลากระบวนท่าที่ 4 เรียกว่า ลีลาจั๊กจั่นแนบกาย"

"โดยหญิงนอนคว่ำหน้าลง เหยียดกายตรง ฝ่ายชายนอนหมอบฟุบอยู่ด้านหลังของหญิง นำเครื่องหยังสอดใส่เข้าไปให้ลึก พร้อมกับยกสะโพกหญิงให้สูงขึ้น จากนั้นใช้เครื่องหยังเสียดสีบริเวณกลีบแคมเครื่องอิน กระทำดั่งนี้ 54 ครั้ง จนกระทั่งหญิงเกิดความเสียวซ่านเริงร่า น้ำแห่งความสุขล้นทะลัก มรรคาอินเกิดอาการตอดกระชับ บีบรัดแล้วคลาย ปากมรรคาอินเปิดกว้าง โลดแล่นเข้าสู่มรรคาแห่งสรวงสวรรค์แดนพิมานเรียบร้อยแล้ว จึงหยุดอาการเคลื่อนไหว เป็นดั่งนี้แล้วไซร้จะสามารถขจัดโรคภัยแห่งอารมณ์ทั้ง 7 อันได้แก่ ความดีใจ ความโกรธ ความกลุ้มใจ ความคิดคำนึง ความเศร้า ความกลัวและความตกใจ"

ในความสัมพันธ์ด้วย 'ลีลาจั๊กจั่นแนบกาย' นี้ เนื่องจากฝ่ายหญิงต้องนอนคว่ำเหยียดกับพื้นที่นอน ดังนั้นลีลาการเคลื่อนไหวของฝ่ายหญิงจึงค่อนข้างน้อย ส่วนใหญ่จึงเพียงย้ายขวาขยับซ้ายเพื่อรองรับการเคลื่อนไหวสอดใส่จากฝ่ายชาย เมื่อเป็นดั่งนี้ ลีลากระบวนท่านี้ จึงเหมาะอย่างยิ่งสำหรับหญิงที่มีตำแหน่งเครื่องอินค่อนข้างจะต่ำกว่าปกติทั่วไป

ถึงแม้นว่าฝ่ายชายจะอยู่ด้านหลังของฝ่ายหญิงก็จริง แต่ก็มิได้หมายความว่าฝ่ายชายกดทับน้ำหนักทั้งมวลลงไปบนร่างของฝ่ายหญิง หมายความว่าฝ่ายชายใช้ข้อศอกค้ำยันรับน้ำหนักตัวเองเอาไว้ ส่วนเท้าทั้งสองกางออกเล็กน้อยค้ำยันกับที่นอน ดังนั้น ฝ่ายหญิงจึงไม่เกิดอาการอึดอัดหายใจไม่ออกจากการกดทับของฝ่ายชายเลย ในระหว่างที่ร่วมประกอบกิจแห่งความหฤหรรษร่วมกันนั้นย่อมแน่นอนที่ระบบการหายใจจะเกิดความเร่งร้อนถี่กระชั้นชิด ถ้าหากแม้นปอดได้รับแรงกดทับอย่างหนัก ย่อมทำให้ระบบการหายใจเกิดความอึดอัด เมื่อระบบการหายใจเกิดความอึดอัด ย่อมแน่นอนที่จะมีผลกระทบไปถึงช่วงแห่งความสุขไปอย่างน่าเสียดาย ซึ่งความหมายในกระบวนท่านี้ก็บ่งบอกอย่างชัดเจนแล้วว่าเป็นการ 'แนบกาย' มิใช่เป็นการ 'ทับ'

เนื่องจากลีลากระบวนท่านี้ถูกขีดจำกัดความเคลื่อนไหวของฝ่ายหญิง บวกกับการแนบกายลงทางด้านหลัง ดังนั้น

ความเป็นอิสรเสรีในการเคลื่อนไหวเพื่อตอบรับสนองกับความเคลื่อนไหวของฝ่ายชายจึงค่อนข้างลำบาก เมื่อเป็นดั่งนี้แล้วไซร้ ฝ่ายชายจึงต้องรับภาระหนัก ต้องเสียพลังออกแรงมากกว่าลีลากระบวนท่าอื่นเพียงฝ่ายเดียว ยิ่งไปกว่านั้นหากแม้นว่า เครื่องอินของฝ่ายหญิงต่ำกว่าปกติ หรือเครื่องหยังของฝ่ายชายค่อนข้างจะสั้น เมื่อเป็นเช่นนี้ ในระหว่างการดำเนินมรรคาแห่งความสุขนั้น เครื่องหยังจึงมักจะหลุดออกจากเครื่องอินได้ง่าย เมื่อประสบเหตุการณ์เช่นนี้ก็พอมีทางแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยการใช้หมอนใบเล็ก ๆ หนุนรองรับตรงบริเวณหัวเหน่าของฝ่ายหญิงให้ยกสูงขึ้นอีกสักเล็กน้อย เพื่อให้เครื่องอินได้ยกสูงชัดแจ้งโปร่งใสมากขึ้น

ดังได้กล่าวแล้วว่า ลีลาจั๊กจั่นเนบกายนี้ มีขีดจำกัดแห่งการเคลื่อนไหวได้น้อยมาก แต่ถึงกระนั้นสำหรับลีลาจั๊กจั่นแนบกายของ 9 ลีลาดังกล่าวนี้ก็สามารถพลิกแพลงได้บ้าง แทนที่ฝ่ายหญิงจะนอนคว่ำหน้าเหยียดยาว ฝ่ายชายนอนแนบกายอยู่ด้านหลังฝ่ายหญิง ก็เปลี่ยนมาเป็นนอนตะแคงหันหน้าเข้าหากัน เพื่อร่วมเข้าสู่สนามรักด้วยกันอย่างมีความสุข ฝ่ายหญิงก็จะได้รับการลดแรงกดทับจากฝ่ายชาย ส่วนชายนั้นเล่า ก็ไม่จำเป็นต้องเสียพลังกับการใช้ข้อศอกค้ำยันร่างกายของตนเองอีกต่อไป

เมื่อมีการพลิกแพลงเปลี่ยนแปลงมาเป็นดั่งนี้ ฝ่ายชายก็ค่อนข้างจะเบาแรง หรือมิฉะนั้น การเปลี่ยนแปลงมาสู่ลีลานี้ ก็เพื่อเป็นช่วงจังหวะแห่งการผ่อนคลายเบาแรงจากความเหนื่อยเหนื่อยของฝ่ายชายลง โดยปล่อยให้ฝ่ายหญิงเป็นฝ่ายเคลื่อนไหวในจังหวะจะโคนอันเหมาะสมซึ่งกันและกัน

'ลีลาจั๊กจั่นแนบกาย' ดังกล่าวนี้ ได้มีการบันทึกเก็บรักษาจนกลายมาเป็น *'ตำรับรักซู่หนี่'* ในกาลต่อมาขณะเดียวกัน ได้มีหลักฐานบันทึกไว้ถึงภายในราชสำนัก องค์ฮ่องเต้ของจีนได้มีการเสพสมด้วยกระบวนท่านี้ค่อนข้างชัดเจน โดยนักประวัติศาสตร์ได้ค้นพบบทกวีบทหนึ่งในถ้ำศิลาแห่งหนึ่งของ *ภูเขาหมิงซา อำเภอตุนหวง มณฑลกันซู* บทกวีบทนี้มีชื่อว่า *'เทียนตีอินหยังเจียวฮวนต้าเล่อฟู่'* (*ตำรับรักฟ้าดินแห่งอินหยัง*) ซึ่งประพันธ์โดย *ไป๋หางเจี่ยน* อันเป็นน้องชายของนักกวีเอกแห่งยุค *ไป๋เล่อเทียน*

ในบทกวีดังกล่าว ได้เขียนบรรยายถึงส่วนหนึ่งแห่งความสุขหฤหรรษาในตำหนักวังหลังของ *องค์ฮ่องเต้ซ่งหวงตี้ แห่งราชวงศ์ถัง* (ในราว ค.ศ. 618- 907) กับ *พระนางบูเช็กเทียน* เนื่องจากซ่งหวงตี้ค่อนข้างเป็นองค์ฮ่องเต้ที่เกียจคร้านในการเสพสม ไม่อยากเสียพลังกายจนเหน็ดเหนื่อยเกินไป หรืออาจเป็นเพราะพลังไฟไม่สูงในด้านนี้ ซึ่งผิดกับพระนางบูเช็กเทียน กลับเป็นผู้มีไฟฟ้าแรงสูง เมื่อเป็นดั่งนี้แล้วซ่งหวงตี้ จึงทรงใช้ลีลาจั๊กจั่นแนบกายพลิกแพลงมาเป็นกระบวนท่านอนตะแคง ปล่อยให้พระนางบูเช็กเทียนเป็นฝ่ายดำเนินลีลาแห่งความหฤหรรษาตามความปรารถนา

ในบทกวีบทเดียวกันนี้ ไป๋หางเจี่ยนยังได้บรรยายถึงการเสพสมของพระนางซูเช็ก-เทียนไว้อย่างดื่มด่ำ บรรยายถึงความงามในเรือนร่างของพระนางอย่างชัดเจน

นอกจากบทกวีของไป๋หางเจี่ยนดังกล่าวแล้ว ฝ่ายพี่ชายไป๋เล่อเทียนก็หาได้น้อยหน้ากว่าน้องชายไม่เลย เขาได้ประพันธ์บทกวีเปรียบเทียบตลอดจนเสพสมด้วยลีลาจั๊กจั่นแนบกายไว้เช่นเดียวกัน แต่เป็นบทกวีเสพสมระหว่าง *สวนจงฮ่องเต้* กับ *สนมเอกหยังกุ้ยเฟย* โดยเปรียบเทียบไว้ในบทกวีว่า *'ขอเป็นสกุณาบนฟ้าบินเคียงปีกร่วมกัน'* ซึ่งก็เป็นการเปรียบเทียบลีลาการเสพสมด้วยกระบวนท่าลีลาจั๊กจั่นแนบกายนั่นเอง

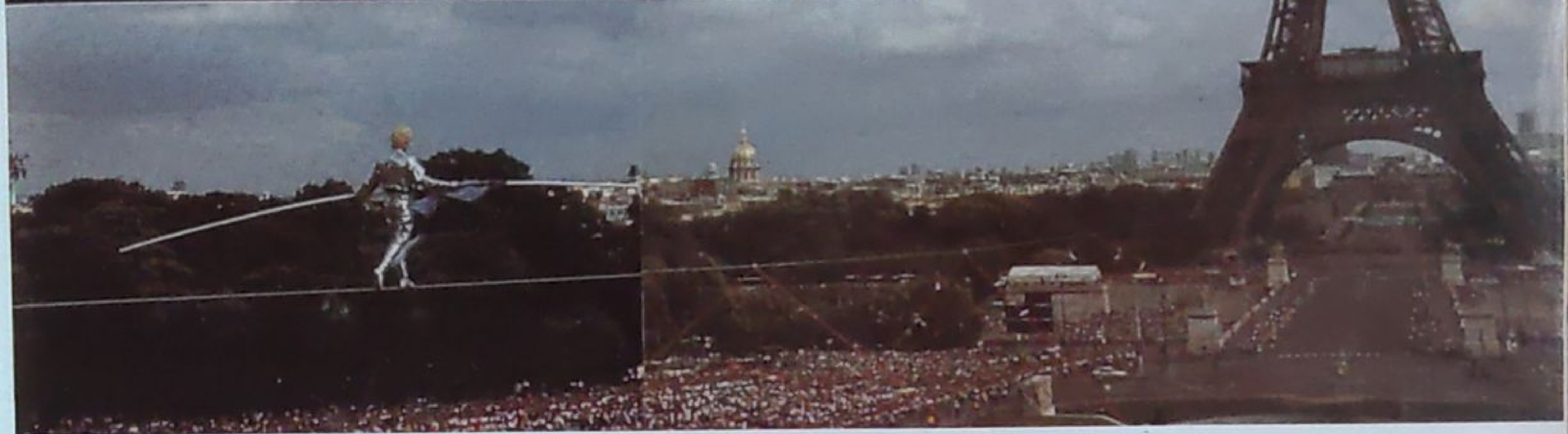
จริงอยู่ ใน *'9 ลีลา'* ของ *'ตำรับรักซู่หนี่'* มิได้อ้างถึงกระบวนท่านี้ให้มีการพลิกแพลงมาเป็นการนอนตะแคงหันหน้าเข้าหากันของชายหญิงก็ตาม แต่ในบทหลัง ๆ จะมีการกล่าวถึงกระบวนท่าเกี่ยวกับ *'7 หายนะ'* ที่จะแจกแจงรายละเอียดอีกครั้งหนึ่ง

๑

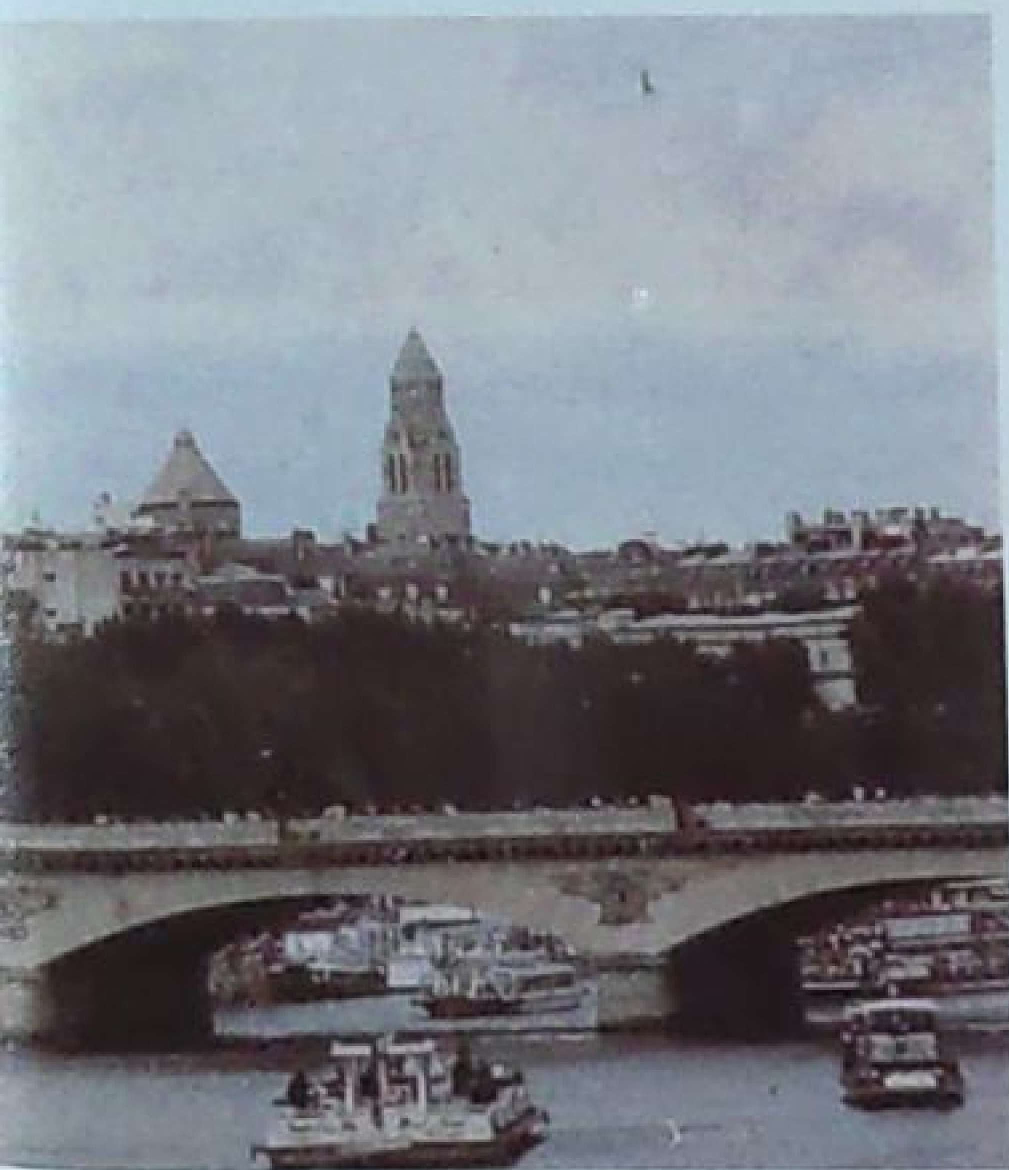

ปลอดภัยกว่า

หอสูง ๆ ในภาพ ถ้าไม่บอก คงทราบกันดีว่าคือ *ลา ตูร์ ไอเฟล* หรือ *หอไอเฟล* ในนคร *ปารีส* เมืองหลวงของ *ฝรั่งเศส* ดินแดนสาวงามที่ชอบอะร้าอร่ามกับเซ็กซ์จัด ๆ นั่นเอง

ส่วนตัวเลข ที่ไม่แน่ใจว่าเมื่อพิมพ์ในหน้าขาวดำแล้วจะเห็นชัดหรือไม่ บอกให้ทราบว่า หอสูงนี้ยืนยงมานานถึง 100 ปีแล้ว

ยอดชายนายเปอติ้ต ชาวฝรั่งเศสที่รักชาติยิ่งชีพ อยากจะทำอะไรให้ฮือฮาเป็นการฉลองครบรอบ 100 ปี ของหอสูงนี้ดูบ้าง จึงจัดการขออนุญาตบ้านเมือง และผูกเชือกสลิงจากฝั่งซ้ายของ *แม่น้ำแซนย์* ไปยังกึ่งกลางหอไอเฟล แล้วก็เดินไต่เส้นเชือกจากจุดเริ่มต้นสู่หอสูงมีชื่อนี้เป็นระยะทางถึง 300 เมตร ข้ามตึกรามบ้านช่อง และแม่น้ำแซนย์ ไปจนถึงจุดหมาย

เมื่อการณ์ดำเนินไปอย่างราบรื่น ประสบผลสำเร็จ ไม่มีการเสียเลือดเนื้อ ท่านนายกเทศมนตรีแห่งนครปารีส *ฌาคส์ ชิรัค* ก็ได้มอบ สำเนาคำประกาศสิทธิเสรีภาพของมนุษยชนให้แก่นายเปอติ้ต เป็นรางวัลเกียรติยศ

นับว่าคุ้มค่าทีเดียวสำหรับการเสี่ยงตายของนายเปอติ้ตครั้งนี้ แม้หลายคนจะหาว่าเขาบ้า แต่เมื่อนักข่าวสาขาฝรั่งเศสนั่งคิดนอนคิดแล้วก็เอ่ยออกมาว่า การที่นายเปอติ้ตเดินไต่เส้นเชือกเป็นระยะทางร่วม 300 เมตร กลางอากาศอันว่างเปล่านั้น ความจริงยังปลอดภัยมากกว่าการเดินข้ามถนนในกรุงปารีสเสียอีก...

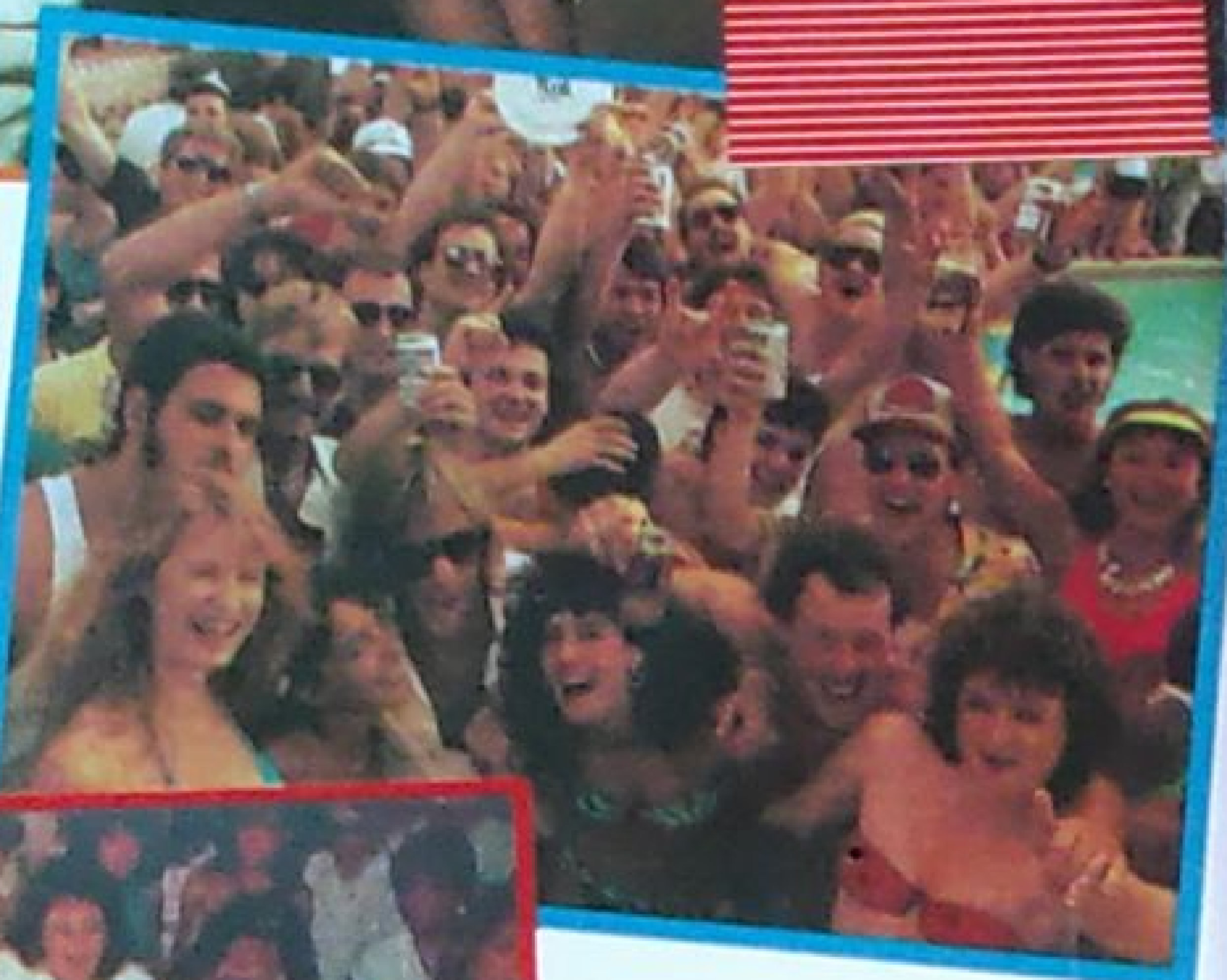
เออ...เป็นงั้นไป

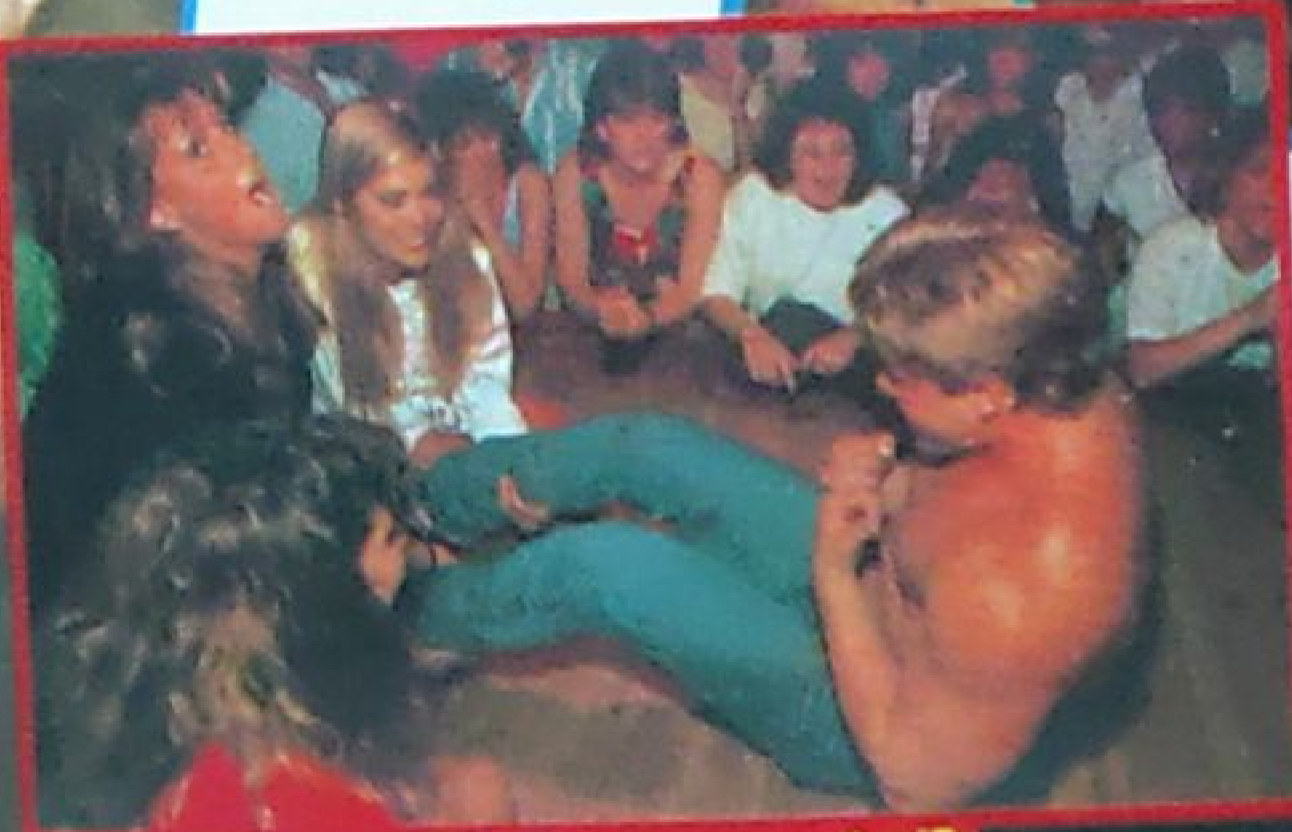

● จับกันให้มันมือ อย่างนี้หาได้ที่ไหน?

● ฝรั่งเขาประชดประชันไว้ว่า หากเอาความพยาบช้าลามกมาเป็นวิชาที่ต้องเรียนวิชาหนึ่งละก็ รับรองว่านักศึกษาพวกนี้ต้องได้เกรดเอ บวกเกียรตินิยมทุกคน... เจ็บแสบจริง ๆ

● นอกจากจะประกวดสาวงามใจกล้ากันแล้ว ยังมีการประกวดชายหนุ่มหุ่นดีแถมพกอีก คนดูส่วนใหญ่คือสาว ๆ ที่พยายามมองหาคู่นอนที่ต้องใจที่สุด

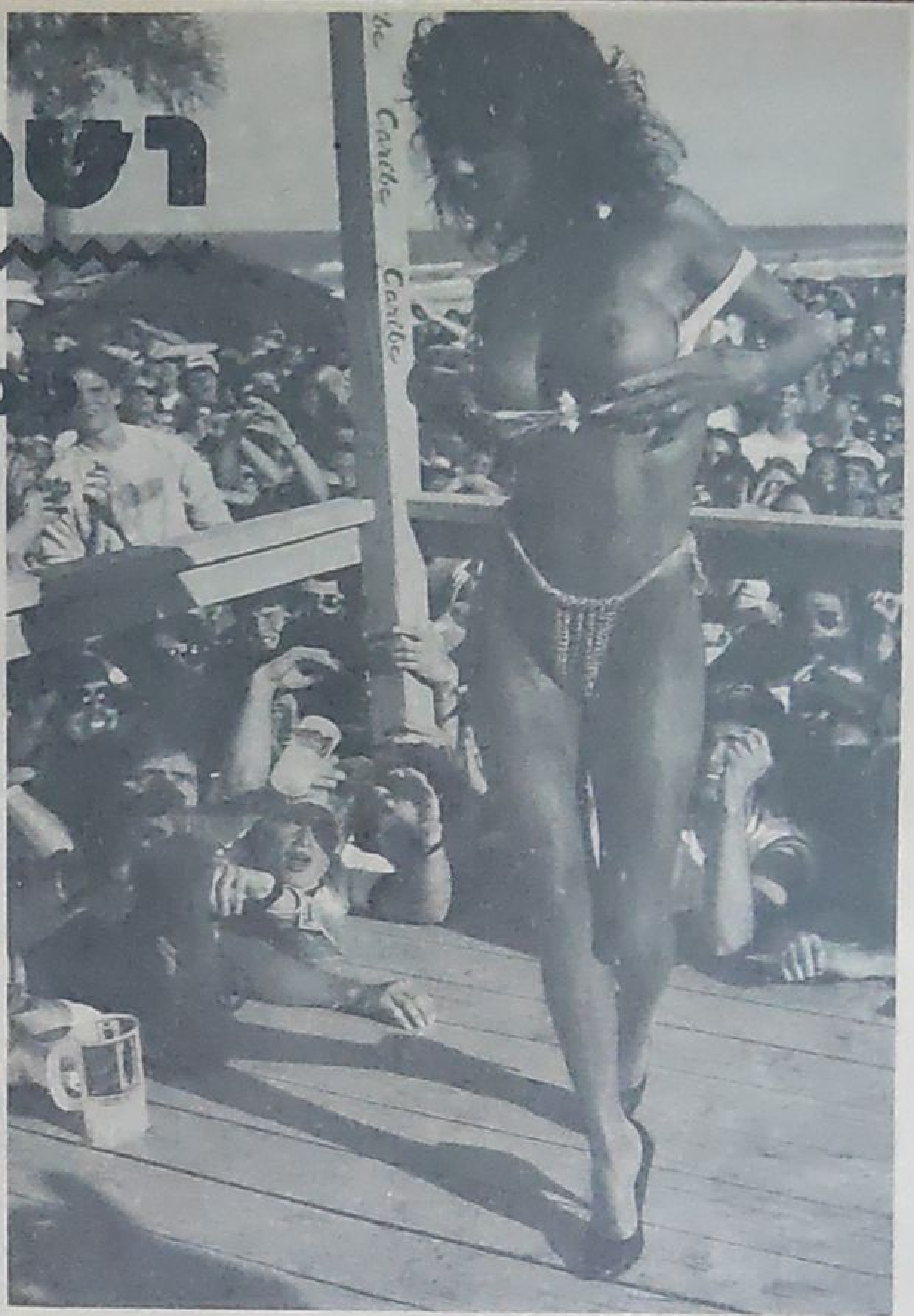

● การประกวดความงามของเรือนร่างที่จบด้วยการปลดเปลื้องชุดอาบน้ำลงไปกองกับพื้นเพื่ออวดโชว์เนื้อนม

รักนักศึกษา

ที่ไม่ใช่ของศุภักษร

ฟอร์ต ลอเดอร์เดล ใน มลรัฐ ฟลอริดา อเมริกา มีชื่อเสียงมากที่สุดในเรื่องของความสนุกสนานเฮฮาของ บรรดานักศึกษาอเมริกันทั่วทั้งประเทศ ที่เดินทางมาพักผ่อนกันในรัฐนี้ในฤดูใบไม้ผลิ

หากจะสนุกกันอย่างธรรมดา ๆ คงไม่มีใครรู้สึกอะไร และไม่เป็นข่าว แต่นี่ทั้งคุณท่านและคุณเธอ สนุกกันอย่างสุดเหวี่ยงกับแสงแดด

หาดทราย ชายทะเล และบาร์เบียร์จบลงด้วยการประกาดประชันโฉม ทั้งของชายหนุ่มและหญิงสาว

การเปลือยนม หรือเปลือยอย่างอื่น ๆ ของอวัยวะเป็นเรื่องจัดว่าธรรมดาที่สุดของที่นี่ จนทำให้ชาวบ้านร้านตลาดไม่ค่อยจะพอใจนัก เพราะมันโจ๋งครึ่มจนเกินพอดี

ถือเป็นความสุขของชายหญิงที่ได้ปลดปล่อยความเครียด ภายหลังที่ต้องตรากตรำกับการร่ำเรียนมาอย่างหนักตลอดเวลาหนึ่งปีที่ผ่านไป... ผ่านไป พวกเขาได้ปลดปล่อยมันอย่างเต็มที่ ไม่ต้องเกรงกลัวว่าใครจะว่ายังไง เพราะ ฟอร์ต ลอเดอร์เดล คือสวรรค์ชั้นฟ้าที่ทุกอย่างจบลงด้วยเซ็กซ์

ฝรั่งหลายคนวิจารณ์กันว่า นักศึกษาเหล่านี้แหละคืออนาคตของอเมริกาในวันข้างหน้า ซึ่งพวกเขาต้องออกมาทำงานทำการ หรือบริหารปกครองประเทศ ถ้างั้น...ต่อไปอนาคตของอเมริกาจะเป็นฉันใด

เท่าที่เห็น เรื่องเช่นนี้คงไม่มีผลสะท้อนนักกับเรื่องราวของบ้านเมือง เพราะหากมองกันอย่างตรง ๆ มันคือส่วนหนึ่งของชีวิตสำหรับคนรุ่นหนุ่มสาวในประเทศหนึ่ง ที่ไม่ต้องเก็บกดไว้เพราะขีดจำกัดหลายสิ่ง เพียงแต่ต้องระวัง *เอดส์* กันบ้าง

อะไรก็ตามที่ทำกันอย่างเปิดเผย ย่อมน่าชมเชยมากกว่าการที่ต้องพยายามปิด ๆ บัง ๆ และไม่ยอมรับอย่างคนในบางประเทศ

หรือคุณว่าไง?

เมื่อได้มองภาพนี้กันแล้ว อาจมีคำถามผุดขึ้นมาในใจว่า... นี่มันถ่ายอะไรกันแน่ หรือว่า... เจ้าหนุ่มที่ทำท่าทำทางเก้ ๆ กัง ๆ นี่หาทางเข้าที่เข้าทางไม่ถูกหรือไฉน ก็ในเมื่อสาวเจ้าเธอนอนถ่างแข้งอ้าขารอรับการล่วงล้ำอยู่แล้ว- - แต่เมื่อเห็นว่ามีกล้องวิดีโอด้วยก็ให้น่าสงกะสัยว่า เป็นพวกถ่ายหนังโป๊ที่โดนจับเอามาลงข่าวหนังสือพิมพ์รายวันหลายต่อหลายฉบับซะละมั้ง

อันความจริงนั้นมีอยู่ว่า นี่เป็นเบื้องหลังการถ่ายทำวิดีโอที่ผู้ใหญ่...โดยเฉพาะผู้ใหญ่ซึ่งเป็นผู้ชายชอบดูกันนักกันหนา และวิดีโอแบบนี้ก็มีขายกันอยู่ทั่วไปทั้งในญี่ปุ่นและในเมืองไทยนั่นละ มาต่างกันเอาตรงที่ *ชายหนุ่ม* ซึ่งกำลังแสดงบทบาทอยู่นี่ละ ไม่เพียงแค่นั้นนะ... สถานที่การถ่ายทำก็ยังไม่ใช่ธรรมดาอีกซะด้วย อาจมีนักอ่านสงสัยกันแล้วว่า- - มันไม่ธรรมดายังไงหว่า

ขอเล่าแจ้งแถลงไขให้ได้รู้กันซะเลยว่า...ไอ้ที่ไม่ธรรมดาน่ะมันมีอะไรบ้าง อย่างแรกเจ้าหนุ่มคนนี้ไม่ใช่ดาราหนังโป๊มืออาชีพในแวดวงที่รับจ้างแสดงบทสะเด็บกับสาว ๆ กันเป็นว่าเล่น หมอเป็นนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยเลยทีเดียว แล้วก็ไม่ใช่ว่าเขาจะออกมาแสดงหนังวิดีโอเอ็กซ์เพื่อหารายได้พิเศษเพียงคนเดียวหรอกนะ แต่พวกเขาตั้งเป็นทีมงานขึ้นมา มีสมาชิกซึ่งเป็นนักศึกษาชายจากมหาวิทยาลัยทั้งหมด 8 คน

พวกเขาทั้ง 8 คนทำหนังวิดีโอเอ็กซ์ออกมาขายกันเอง

รายได้พิเศษ

เลย เรียกว่า เข้าใจหารายได้พิเศษเป็นทุนการศึกษาที่เยี่ยมยอดเสียนี่กระไร ในเนื้อหาของข่าวไม่ได้แจ้งไว้เสียด้วยซิว่า ประดานักศึกษาชายหัวหมอเหล่านี้เป็นนักศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยไหน สงสัยว่า... นักศึกษาหนุ่มทั้ง 8 นายนี้คงกลัวถูกไล่ออกกระมังจึงจำเป็นต้องปิดบังชื่อของสถาบันเอาไว้

ทีนี้ลองมาดูซิว่า...พวกเขามีอะไรแปลก ๆ ใหม่ ๆ มาให้แวดวงวิดีโอโป๊กันบ้าง

เริ่มกันตรงสถานที่ในการถ่ายทำ พวกเขาไม่ได้ใช้สตูดิโอถ่ายทำเหมือนกับวิดีโอโป๊ทั่ว ๆ ไปนิยมถ่ายทำกัน พวกนักศึกษาหนุ่มทั้ง 8 คนนี้จะเลือกสถานที่ถ่ายทำแปลก ๆ อย่างที่เห็นกันในภาพนี้เป็นการถ่ายทำใน *รถบ้าน* (รถคันใหญ่ ๆ ซึ่งถูกตกแต่งภายในไว้เป็นที่อยู่อาศัย โดยส่วนใหญ่แล้วเรามักเห็นกันบ่อย ๆ ในหนังฝรั่งหลายต่อหลายเรื่อง) นอกจากนี้ก็ยังมีอีกหลายสถานที่ เช่น ห้องน้ำ ห้องอาบน้ำรวม หรือแม้กระทั่งที่จอดรถเปลี่ยว ๆ

โดยส่วนใหญ่แล้วพวกนักศึกษาเหล่านี้จะจ้างนางแบบวิดีโอเรทเอ็กซ์มา 3 คนในหนังแต่ละเรื่อง ให้บทบาทเด่นและไม่เด่นสลับสับเปลี่ยนกันไปในหนังเรื่องนั้น ๆ เมื่อถ่ายทำเสร็จแล้วก็นำวิดีโอไปขายตามศูนย์วิดีโอที่รู้จักมักคุ้นกันเป็นอย่างดี

สำหรับนางแบบสาวที่นอนอ้าซ่าถ่างแข้งถ่างขาอยู่นี้ชื่อว่า *ริกะ ยามาโมโต้* อายุ 20 ปี การทำงานของนักศึกษากลุ่มนี้นั้นริกะบอกว่า...เป็นไปอย่างสบาย ๆ ในสไตล์ของวัยรุ่น ทำงานกันไปสนุกกันไปดื่มกันไป พูดคุยและหัวเราะกันอย่างสนิทสนม ภาพต่าง ๆ ที่ออกมาในวิดีโอจึงเป็นธรรมชาติ **ในสไตล์ที่นักดูหนังวิดีโอ**โป๊อาจจะไม่เคยเห็นมาก่อนในวิดีโอเรื่องอื่น ๆ

อ่านเรื่องแล้ว...ก็คลับคล้ายคลับคลาข่าวนักศึกษาไทยไปรับเล่นหนังเอ็กซ์ในหนังจีนเรื่อง *บูเช็กเทียน* ตอน *ถล่มขันที* ที่เป็นข่าวหน้าหนึ่งหนังสือพิมพ์รายวันยักษ์ใหญ่และไม่ใหญ่ เดี๊ยะเลย ต่างกันบ้างก็ตรงที่ว่า...ยังไม่มีนักศึกษาจากสถาบันไหนมาลงทุนทำหนังเอ็กซ์เอง

ก็ได้แต่ภาวนา...อย่าให้เกิดเหตุการณ์อย่างงี้ขึ้นเลย-- มันหนักไปน่ะ!

สุดยอด 10 นางโลม ประวัติศาสตร์ จีน ๑๑๑

ลี่จู

โดย : ธันว์ ธนูธร

นางโลมผู้ซื่อสัตย์

ลี่จู เกิดที่ *ปอไป๋* ย่าน*หลิงหนัน* ใน *รัชสมัยสุ่ยตี้ฮ่องเต้ ราชวงศ์ ซีจิ้น* โดยยึดอาชีพการเก็บไข่มุก เกิดมาก็มีจิตใจเปี่ยมล้นไปด้วยความเมตตาอารีมีน้ำใจตลอดจนความสวยงามระบือไกล และใช้ชีวิตอย่างสงบสุขไร้ความกังวลใด ๆ

แต่เนื่องจากสุ่ยตี้ฮ่องเต้ขาดความสามารถ ทำให้บ้านเมืองเกิดความระส่ำระสาย อ๋องทั้งแปดพยายามแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นเพื่อครองอำนาจทั้งในที่เปิดเผยและในที่ลับ จนเกิดการก่อหวอดก่อการร้ายจากชาวต่างชาติต่างเผ่า ทำให้ประชาราษฎร์เดือดร้อนไปทุกหย่อมหญ้า ในขณะเดียวกัน แม้บ้านเมืองจะระส่ำระส่าย ทว่า ในดินแดนทางภาคใต้ของแผ่นดินจีนกลับมีความเป็นอยู่อย่างสงบ จึงกลายเป็นดินแดนที่ผู้เดือดร้อนมักจะเดินทางมาหลบภัยเสมอ

หลิวซิน บุตรชายของ*หลิวขวน* ได้หลบภัยการเมืองมาถึงปอไป๋ ใช้ชีวิตอยู่อย่างสงบ แล้วเขาก็ได้พบพักตร์ความงามของลี่จู นับแต่นั้นเป็นต้นมาหัวใจของลี่จูได้เกิดความระส่ำระส่าย และเป็นการเปลี่ยนแปลงชีวิตครั้งใหญ่หลวงที่สุดของนาง

แม้หลิวซินจะเกิดในตระกูลใหญ่แห่งยุค กระนั้นเขาก็ไม่ได้รังเกียจความยากจนของลี่จู เป็นความรักแท้ที่เกิดขึ้นในใจ เขาได้ให้คำมั่นสัญญาว่าจะแต่งงานกับนาง กระนั้นในก้นบึ้งจิตใจของลี่จูก็เตรียมเนื้อเตรียมตัวที่จะพบกับชะตากรรมในวันหลังต่อเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้น

และจริงดังคาด- - หลังจากที่มีชีวิตอย่างสุขสงบไปพักหนึ่ง จิตใจของหลิวซินก็เริ่มทะเยอทะยานใฝ่สูงต่ออำนาจอิทธิพลที่เคยได้รับในอดีตอีกครั้งหนึ่ง จนจิตใจไม่สามารถจะใช้ชีวิตอย่างสงบสุขในปอไป๋ได้อีกต่อไป เขาต้องการที่จะเดินทางสู่ภาคเหนือเพื่อดำรงตำแหน่งและอำนาจที่บิดาของเขายังครองอยู่ โดยต้องการสืบอำนาจต่อจากบิดาเป็นหลัก ลี่จูตัดสินใจนำไข่มุกมรกตอันเป็นไข่มุกมีค่าที่ตกทอดมาจากตระกูลมอบให้เขา เพื่อเป็นทุนสำรองในการต่อสู้ทางการเมือง หลิวซินให้คำมั่นสัญญาอันหนักแน่นว่า ถ้าหากทุกอย่างสำเร็จสมประสงค์ เขาจะรีบเดินทางมารับนางไปอยู่กินด้วยกันทันที

ภายหลังที่หลิวซินเดินทางสู่แดนเหนือ ปรากฏว่ามีเหล่าบัณฑิตและหนุ่มทายาทคนดังทั้งหลายได้เฝ้าเวียนมาสู่ขอนางคนแล้วคนเล่า แต่นางได้ปฏิเสธไปหมดทุกคน ด้วยจิตใจอันมั่นคงที่จะเฝ้ารอคอยข่าวดีจากภาคเหนือ กระนั้น ตลอดเวลาที่ผ่านไปนางกลับได้รับฟังแต่ข่าวร้ายของหลิวซินครั้งแล้วครั้งเล่าด้วยจิตใจอันตื่นตระหนกตกใจ

ชั่วพริบตาเดียว กาลเวลาได้ผ่านล่วงไปนานถึง 3 ปี *เสี่ยวชุ่ย* เพื่อนสนิทของลี่จูพยายามเตือนสติลี่จูอย่าได้เฝ้ารอคอยอีกเลย สมควรแก่เวลาที่จะแต่งงานมีเหย้ามีเรือนได้แล้ว ทว่าลี่จูยืนยันหนักแน่นว่า แม้ชั่วชีวิตจะต้องรอคอยหลิวซินตราบจนชีวิตนี้สิ้น นางก็จะรอ

ในช่วงที่หัวใจเฝ้ารอการกลับมาอีกครั้งของหลิวซินด้วยจิตใจอันรวดร้าวนี่เอง ชุนชิ่วเด็กหนุ่มที่ในอดีตเคยติดตามรับใช้ข้างกายของหลิวซินก็ได้ปรากฏกายขึ้น พร้อมกับแจ้งข่าวดีต่อนางว่า เขาได้รับคำสั่งจากหลิวซินให้เดินทางมารับนางเดินทางขึ้นสู่ภาคเหนือเพื่อเข้าพิธีแต่งงานกับหลิวซิน จิตใจของลี่จูปลาบปลื้มปีติยินดีต่อข่าวดีนี้ยิ่งนัก โดยหารู้ไม่ว่านางถูกชุนชิ่วหลอกลวงอย่างเจ็บแสบที่สุดในชีวิตของนาง โดยนางถูกข่มขืนในระหว่างการเดินทาง ความหวังบั้นปลายของนางได้พังทลายหมดสิ้น และยิ่งหมดหวังเปี่ยมว่าหัวใจสลาย เมื่อชุนชิ่วบอกต่อนางว่า หลิวซินได้พ่ายแพ้จนถูกสั่งประหารชีวิตไปนานแล้ว

ฝ่ายเสี่ยวชุ่ยระแวงสงสัยตั้งแต่ก่อนที่ลี่จูจะตัดสินใจเดินทางขึ้นสู่ภาคเหนือ แม้พยายามยับยั้งนางก็ไม่เป็นผลสำเร็จ พอคล้อยหลังที่ลี่จูกับชุนชิ่วเดินทางออกจากปอไป๋ เสี่ยวชุ่ยรีบรุดไปขอความช่วยเหลือจากลูกพี่ลูกน้องที่เป็นมือปราบเพื่อร่วมเดินทางสู่ภาคเหนือ และสามารถช่วยเหลือลี่จูออกจากกำมือของชุนชิ่วสำเร็จ และมันก็หนีรอดชีวิตไปได้

หลังเหตุการณ์อันขมขื่นเจ็บปวดที่สุดในชีวิต เป็นผลทำให้จิตใจของลี่จูเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ กลายเป็นคนละคนไปทันที ลี่จูเลิกอาชีพการเก็บไข่มุกอีกต่อไป เอาแต่แต่งตัวเฉิดโฉมสวยพริ้งแล้วก็ร่อนไปมายั่วยวนเสน่ห์โปรยปรายให้แก่เหล่าหนุ่ม ๆ ในสังคมชั้นสูงไปทั่ว ชื่อเสียงความงามและเสน่ห์ของลี่จูเริ่มระบือไกล เช่นเดียวกับชีวิตความเป็นอยู่ของนางเริ่มกระเตื้องขึ้น นางพยายามเก็บหอมรอมริบเงินทองจนกระทั่งสามารถไถ่ถอนไข่มุกมรกตอันเป็นมรดกล้ำค่าที่ตกทอดมาจากตระกูลคืนมาได้

ถึงกระนั้นวิถีชีวิตของนางก็ได้เปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมืออย่างสิ้นเชิง ไม่ว่าจะเป็นชีวิตความเป็นอยู่หรือแม้แต่พฤติกรรมของนาง กระนั้นลี่จูก็ไม่เคยลืมเพื่อนที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขในการเก็บไข่มุกมาด้วยกันในบ้านเกิดเมืองนอน ลี่จูมักจะไปเยี่ยมเยียนพร้อมกับให้การช่วยเหลือผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากหรือมีความลำบากใด ๆ นางจะช่วยเหลือโดยไม่หวังผลตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้น นอกจากนั้นลี่จูได้รับเสี่ยวชุ่ยมาอยู่ด้วยกันและได้สาบานเป็นพี่น้องกับนางในที่สุด

หลังจากที่ลี่จูประสบเคราะห์กรรมจากการกระทำอันป่าเถื่อนของชุนชิ่ว ลี่จูหมดความหวังในความรักนี้อีกต่อไปในชีวิต นอกจากการตัดสินใจขายเนื้อขายตัวนำเงินทองมาช่วยเหลือเพื่อนฝูงแล้ว อีกเป้าหมายหนึ่งที่นางมีความคิดจะสานต่อเจตนารมณ์ของหลิวซิน นั่นก็คือ คอยให้การช่วยเหลือเหล่าจอมยุทธผู้มีคุณธรรม ด้วยเงินทองเท่าที่สามารถจะหามาจุนเจือได้จนเต็มความสามารถ

อย่างไม่คาดฝัน ชายผู้พิศดารแห่งวงการ *สือฉง* ได้ปรากฏกายขึ้นใน *ย่านหลิ่งหนัน* และชายผู้นี้เองที่กาลต่อมาได้พลิกผันชีวิตของนาง รวมทั้งเป็นผู้ปลุกวิญญาณแห่งความรักในหัวใจนางอีกครั้งหนึ่ง

ตลอดเวลาที่ลี่จูขายตัว นางไม่เคยยินยอมให้หัวใจของนางก่อเกิดระลอกคลื่นแห่งความรักในหัวใจของนางอีกเลย เป็นที่รู้ดีของทุกคน คราวนี้เม้ข้าหลวงจะพยายามเชิญนางมาให้การต้อนรับต่อชายพิศดารแห่งวงการสือฉง แม้นเสี่ยวซุ่ยจะยุยงให้นางฉวยโอกาสนี้ทำตัวสนิทสนมกับเขา เป็นโอกาสที่จะได้รู้จักชายผู้นี้ซึ่งมิใช่เป็นเรื่องง่าย กระนั้น ด้วยหัวใจแห่งความรักที่นางมีต่อหลิวซินไม่เคยเปลี่ยน และด้วยความซื่อสัตย์..นางจึงปฏิเสธ ขณะเดียวกัน นางก็ยอมรับถึงก้นบึ้งจิตใจของนางดีกว่า นางเกรงและกลัวหัวใจของนางจะขาดความซื่อสัตย์ต่อหลิวซิน เกรงและกลัวว่าจิตใจของนางจะต้านเสน่ห์ของสือฉงไม่ไหว

ลี่จูคิดว่า การปฏิเสธที่จะให้การต้อนรับสือฉงครั้งนี้สามารถที่จะหลบหลีกกระแสคลื่นความในใจได้ แต่มิคาด- -ในเช้าวันรุ่งขึ้น สือฉงได้เดินทางมาเยี่ยมนางถึงบ้าน เท่านั้นไม่พอ..สือฉงถึงกับเดินลิ่วเข้าไปเยี่ยมนางถึงภายในห้องนอน ซึ่งขณะนั้นประจวบเหมาะกับที่นางล้มป่วยพอดี

หนุ่มหล่อ สาวสวย ได้มีโอกาสประสบพบหน้ากันเป็นครั้งแรก และหัวใจของหนุ่มสาวทั้งสองต่างก็สั่นสะท้านด้วยความรู้สึกภายในร่วมกันอย่างไม่คาดฝัน ความรักเป็นเรื่องแห่งความพิศดารพันลึกที่ไม่มีใครสามารถหยั่งลึกเข้าไปถึงอย่างถ่องแท้

ในที่สุด หนุ่มสาวทั้งสองต่างก็ร่วมกันเปิดประตูใจ ลี่จูไม่ยอมเก็บกดความรู้สึกในอดีตอีกต่อไป นางเปิดใจยอมรับความรักจากเขา เช่นเดียวกับที่เขาก็เปิดอกยินดีที่จะรับนางไว้เป็นคู่ชีวิตชั่วนิรันดร์

ในที่สุด สือฉงก็พาลี่จูที่ขอร้องเสี่ยวซุ่ยให้ร่วมเดินทางมาด้วยกันจนถึง *เมืองลั่วหยัง* ลี่จูได้รับการฝึกฝนจากผู้เชี่ยวชาญ นางได้เรียนรู้ถึงการขับกล่อมบรรเลงเพลง ตลอดจนเชี่ยวชาญในการเขียนบทกลอน ในเวลาต่อมาจากครูฝึกที่สือฉงจ้างมาถ่ายทอดให้นางเป็นกรณีพิเศษ ความงามและความสามารถของนางกลายเป็นที่กล่าวขวัญด้วยความชื่นชม

ณ.บัดนี้ ชีวิตความเป็นอยู่ตลอดจนหัวใจรักของนาง ไม่ต้องอนาทรร้อนใจต่อสิ่งใดอีกแล้ว จากเด็กสาวที่หาเลี้ยงชีพด้วยการหาไข่มุก กลายมาเป็นนางโลมชื่อดัง สุดท้ายได้กลายมาเป็นคุณนายผู้เลอโฉมของสือฉง และด้วยหัวใจรักอันแน่วแน่ไม่เปลี่ยนแปลงที่เขากับนางได้ยึดมั่นอย่างไม่เสื่อมคลาย

และบัดนี้ ลี่จูก็เริ่มได้รู้ความจริงว่า แท้จริงแล้วสือฉงเป็นเศรษฐีมีระดับยิ่งใหญ่ของประเทศ มีความสามารถอันโดดเด่นในด้านการเมือง มีความยอดเยี่ยมในการบริหารบ้านเมือง

ทว่า ความสุขและความสดใสแห่งชีวิตใช่ว่าจะอยู่คงทนถาวรตลอดกาล เพียงชั่วระยะ 4 ปีต่อมาสถานการณ์บ้านเมืองเกิดความระส่ำระส่ายวุ่นวายไปทุกหย่อมหญ้าอีกครั้งหนึ่ง บ้านเมืองเกิดความวุ่นวายจากพิษภัยสงครามแย่งชิงอำนาจของเหล่าอ๋องผู้เป็นใหญ่

ในที่สุด เมืองลั่วหยังตกอยู่ในกำมือของเจ้าอ๋อง แม้นว่าสือฉงจะปลอดภัยจากพิษภัยสงคราม ตลอดจนฐานะการเมือง แต่มันก็แค่เป็นเหตุการณ์แห่งความสงบเพียงชั่วระยะสั้น ๆ เท่านั้น สือฉงตระหนักถึงสถานภาพของตนเองดีว่าจะไม่คงทนถาวรยั่งยืนตลอดกาล เขาจึงลอบติดต่อกับพรรคใต้ดินเพื่อสร้างฐานอำนาจของตนเองขึ้นมา เพื่อคอยรั้งอำนาจบางสิ่งบางอย่างจากเจ้าอ๋อง

และแล้ว สิ่งที่ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น เมื่อลี่จูได้พบว่า ผู้ที่เจ้าอ๋องให้ความไว้เนื้อเชื่อใจที่สุดนั้นก็คือซุนซิ่ว จอมโฉดที่ประทับตราบาปแก่ชีวิตนาง เช่นเดียวกับซุนซิ่วเมื่อได้พบนางอีกครั้งหนึ่ง ความคิดชั่วช้าสามานต์ของเขาก็เริ่มกำเริบอย่างเงียบ ๆ ขึ้นในใจ

ลี่จูตระหนักถึงความโฉดชั่วในหัวใจของซุนซิ่วว่าจะต้องมีแผนร้ายแน่นอน จึงตัดสินใจบอกเล่าอดีตแต่หนหลังทั้งหมดให้สือฉงได้รับทราบทุกกระบวนความอย่างไม่ปิดบังอีกต่อไป เพื่อสือฉงจะได้ตระหนักและระมัดระวังป้องกันตนเองไว้ล่วงหน้า ทว่า..โดยความสัมพันธ์อันสนิทแนบแน่นระหว่างสือฉงกับซุนซิ่ว เขาไม่เชื่อว่าซุนซิ่วจะมีจิตทรยศและไม่ซื่อต่อเขาดังกล่าว กระนั้น ลี่จูก็ไม่เคยไว้ใจอันสืบเนื่องจากบทเรียนครั้งก่อน ทุกค่ำคืนนางจึงคอยห่วงกังวลต่อความปลอดภัยของสามีสุดที่รักเสมอ

จริงดังคาด ซุนซิ่วออกลายในที่สุด และเปิดเผยตรงไปตรงมาโดยการขอลี่จูจากสือฉงตรง ๆ แถมใช้ฐานะทางการเมืองบีบบังคับให้เขายินยอมให้ได้ แต่สือฉงยืนยันเสียงแข็งด้วยการปฏิเสธโดยไม่หวั่นเกรงใด ๆ ทั้งสิ้น

เมื่อลี่จูรู้ความทั้งหมด นางจึงได้เตรียมอาหารเหล้ายาปลาปิ้งขึ้นบนชั้นบนสุดของหอคอยในคฤหาสถ์ ขอร้องให้สือฉงเห็นแก่ฐานะทางการเมืองขอให้เขาตัดใจจากนางเสีย กระนั้น สือฉงยืนยันเจตนาอันแน่วแน่และความรักอันมั่นคงที่จะไม่มีวันเสียสละนางเด็ดขาด ...แม้นว่าชีวิตนี้จะหาไม่ก็ตาม

ในที่สุดการณ์ก็เป็นไปดังที่คาดหมาย ซุนซิ่วยกกำลังทหารมาปิดล้อมคฤหาสถ์ของสือฉง พร้อมกับข้อกล่าวหาสือฉงเป็นคนทรยศต่อชาติบ้านเมือง ลี่จูตระหนักถึงภัยกำลังย่างเข้ามาสู่สือฉง สืบเนื่องมาจากนางเพียงคนเดียวที่เป็นต้นเหตุ ดังนั้น นางต้องการที่จะปกป้องภัยให้แก่สามีสุดที่รักจึงตัดสินใจกระโดดลงจากหอคอยลงสู่เบื้องล่างเพื่อยุติชีวิตของนางและหวังปกป้องภัยที่จะเกิดกับสามี

สือฉงตะโกนลั่นประหนึ่งใจจะขาดพร้อมหลั่งน้ำตานองหน้า เขาเปล่งเสียงหัวเราะออกมาอย่างบ้าคลั่งเมื่อทหารเข้ามาจับเขา

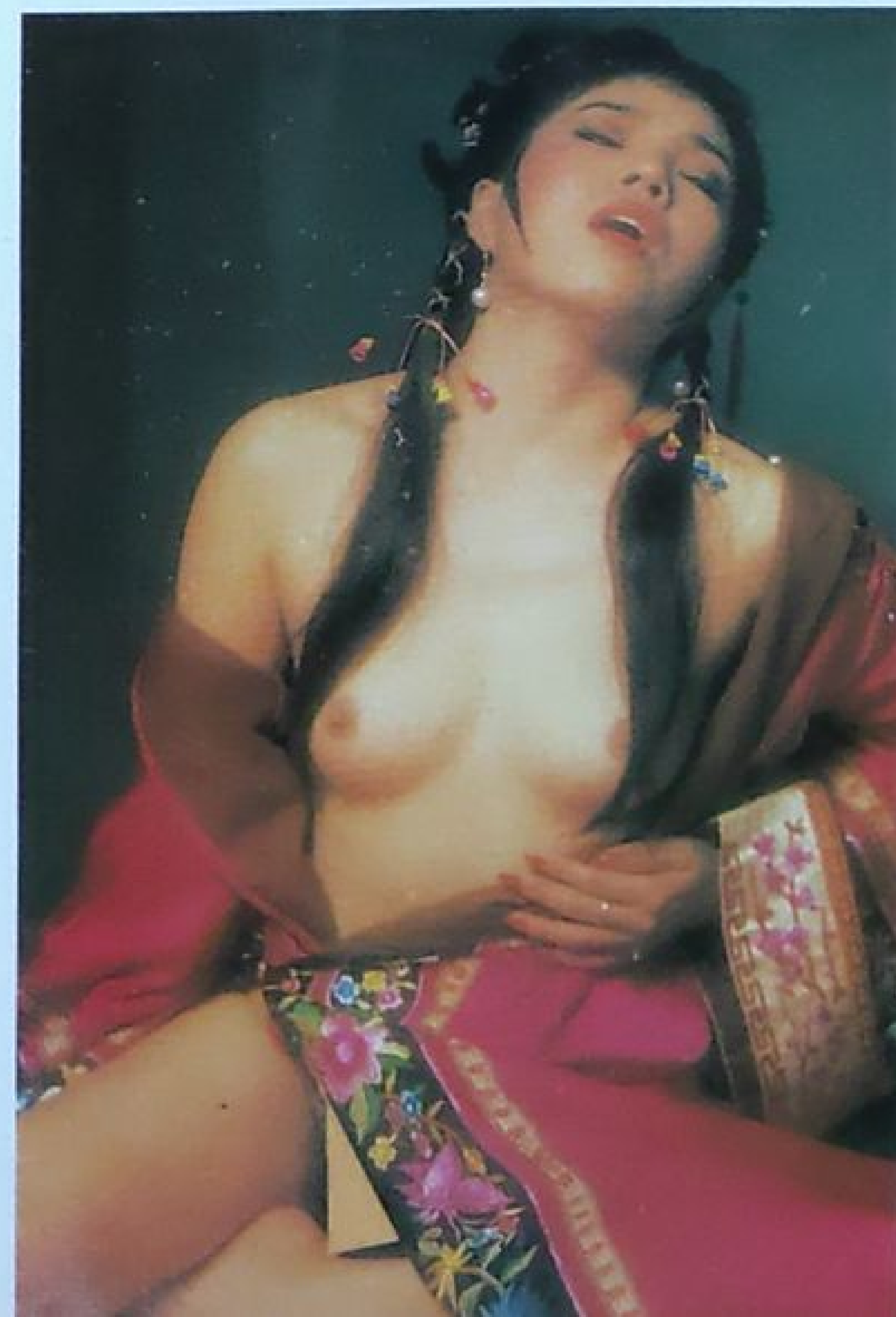

มั่นใจในความสุข

สัมผัสเสมือนธรรมชาติ

คุณภาพมาตรฐานอังกฤษ

ดูโอ สุขเหมือนไม่มีอะไรมาขวางกั้น